

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку)

вул. М. Грушевського 12/2 м. Київ 01008 тел. 253-93-94, факс 253-63-71
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 37508596

№ _____

На № _____ від _____

**Державна регуляторна
служба України**

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України відповідно до статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» надсилає на розгляд та погодження проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері туризму» (далі – проект Закону), розроблений на виконання пункту 802 Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 1106.

- Додатки: 1. Проект Закону на 34 арк.
2. Пояснювальна записка на 4 арк.
3. Аналіз регуляторного впливу на 14 арк.
4. Тест малого підприємництва на 8 арк.
5. Повідомлення про оприлюднення на 1 арк.
6. Порівняльна таблиця на 54 арк. *с. оп.*

Заступник Міністра

Ю. П. Бровченко

Гришуківа Т.О.
т. 596-67-67*3475

М2 Мінекономрозвитку
Вих. № 4501-01/19999-03 від 08.05.2018 08:43:08

Державна регуляторна служба України
№ 6781/0/19-18 від 08.05.2018

ПРОЕКТ
Вноситься
Кабінетом
України
Міністрів
В. ГРОЙСМАН
2018 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері туризму

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122 із наступними змінами):

1) доповнити статтями 164¹⁹ та 244²² такого змісту:

«Стаття 164¹⁹. Здійснення туристичної діяльності суб'єктами господарювання без подання декларації

Здійснення туристичної діяльності без подання декларації про провадження туристичної діяльності, -

тягне за собою накладення штрафу на керівника юридичної особи у розмірі п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

тягне за собою накладення штрафу на фізичну особу – підприємця у розмірі двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 244²². Центральний орган виконавчої влади, що здійснює державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог законодавства з питань туристичної діяльності

Центральний орган виконавчої влади, що здійснює державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог законодавства з питань туристичної діяльності, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням суб'єктами туристичної діяльності законодавства про туризм (стаття 164¹⁹).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що здійснює державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог законодавства з питань туристичної діяльності, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

керівник центрального органу виконавчої влади, що здійснює державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог законодавства з питань туристичної діяльності, його заступники, а також інші уповноважені керівником посадові особи цього органу;

керівник органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим у справах захисту прав споживачів та здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства з питань туристичної діяльності, та його заступники.»;

2) у статті 221 цифри «164¹⁸» замінити цифрами «164¹⁹».

2. Доповнити Закон України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 18, ст. 101; 2002 р., № 54, ст. 370; 2003 р., № 27, ст. 209; 2004 р., № 33-34, ст. 406; 2011 р., № 19-20, ст. 142, № 39, ст. 394; 2013 р., № 21, ст. 208, № 40, ст. 522; 2014 р., № 12, ст. 178, № 22, ст. 784; 2016 р., № 3, ст. 30, № 4, ст. 44, № 34, ст. 593) статтею 9¹ такого змісту:

«Стаття 9¹. Відшкодування витрат, пов'язаних з наданням медичної допомоги під час перебування за кордоном

З метою створення умов, що гарантують відшкодування витрат, пов'язаних з наданням медичної допомоги при раптовому захворюванні або нещасному випадку громадянинові України, в тому числі в екстреній та невідкладній формах, медичну евакуацію до найближчого профільного медичного закладу на території іноземної держави і з території іноземної держави та/або з території іноземної держави в Україну, репатріацію (повернення тіла (останків)) померлого в Україну, під час перебування за кордоном з не забороненою законом країни перебування метою на строк від 24 годин до одного року із зобов'язанням залишити цю країну перебування в зазначений термін, громадянин України повинен бути застрахованим на умовах, визначених статтею 16 Закону України «Про туризм», та з урахуванням наступного:

договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку укладаються на строк не менше, ніж передбачений період тимчасового перебування громадянина України за межами території України, якщо інше не передбачено вимогами країни відвідування, та вступають в силу з моменту перетину громадянином України Державного кордону України, але не раніше початку строку дії, визначеного договором страхування;

розмір страхової суми на одну застраховану особу за договором страхування медичних витрат встановлюється в розмірі, виходячи з вимог до мінімального розміру страхової суми, що пред'являються країною тимчасового перебування громадянина України, але не менше суми, еквівалентної 30 000 (тридцять тисяч) євро на день укладання договору страхування за офіційним курсом євро до гривні, встановленого Національним банком України, а за договором страхування від нещасного

випадку - у розмірі не меншому ніж 10 відсотків від страхової суми за договором страхування медичних витрат;

розмір франшизи на один страховий випадок за договорами страхування медичних витрат має становити, виходячи з вимог до максимального розміру франшизи, що пред'являються країною тимчасового перебування або транзиту громадянина України, але не більше суми, еквівалентної 150 євро, на день укладання договорів страхування, за офіційним курсом євро до гривні, встановленого Національним банком України.

Оплата медичної допомоги, наданої громадянину України, який перебуває за межами території України, здійснюється згідно умов договору про надання медичних послуг та договору страхування медичних витрат, та (або) іншого документа, дійсного для отримання медичної допомоги за межами України.

У разі відсутності діючого договору страхування медичних витрат, передбаченого частиною першою цієї статті, витрати на надання медичної допомоги, в тому числі в екстреній та невідкладній формах (включаючи медичну евакуацію на території іноземної держави і з території іноземної держави в Україну), за межами території України несе особисто громадянин України або особи, зацікавлені в наданні медичної допомоги громадянину України за межами території України, в тому числі особи, які запросили громадянина України, а витрати на повернення тіла (останків) померлого в Україну несуть особи, зацікавлені в поверненні тіла (останків) померлого до України.

Положення частин другої та третьої цієї статті не поширюються на громадян України, які направляються у службові відрядження, якщо оплата наданої їм медичної допомоги здійснюється відповідно до міжнародних договорів України та (або) законодавства.».

3. У статті 9 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016, № 47, ст. 800; № 2, ст. 17):

частину другу доповнити пунктом 48 такого змісту:

«48) відомості про суб'єкта туристичної діяльності:

дата надходження декларації про провадження туристичної діяльності;

задекларований вид туристичної діяльності;

дата і номер судового рішення про зупинення туристичної діяльності;

відомості про центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму (найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний код) та ім'я посадової особи, що внесла запис до Єдиного державного реєстру;»;

частину четверту доповнити пунктом 24 такого змісту:

«24) відомості про суб'єкта туристичної діяльності:

дата надходження декларації про провадження туристичної діяльності;
 задекларований вид туристичної діяльності;
 дата і номер судового рішення про зупинення туристичної діяльності;
 відомості про центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму (найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний код) та ім'я посадової особи, що внесла запис до Єдиного державного реєстру;».

4. У Законі України «Про туризм» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 13, ст. 180; 2009 р., № 38, ст. 535; 2010 р., № 49, ст. 567; 2011 р., № 11, ст. 69; 2012 р., № 14, ст. 89, № 40, ст. 477; 2013 р., № 38, ст. 502; 2014 р., № 22, ст. 770, № 23, ст. 873; 2015 р., № 14, ст. 96) такі зміни:

1) у статті 1:

абзаци третій, четвертий, сьомий та десятий викласти у такій редакції:

«турист – відвідувач, поїздка якого включає ночівлю;

туристичний пакет – попередньо розроблений комплекс туристичних послуг, який поєднує не менше ніж дві такі послуги, що реалізується або пропонується для реалізації за визначеною ціною з урахуванням всіх послуг, до складу якого входять послуги перевезення, послуги з тимчасового розміщення та інші туристичні послуги, не пов'язані з перевезенням і розміщенням, якщо послуга охоплює період більший ніж 24 години або включає послуги з тимчасового розміщення на одну ніч;

просування туристичного пакету (туристичних товарів та послуг) – цілеспрямований комплекс заходів і дій, що здійснюється суб'єктами туристичної діяльності або за їх замовленням з метою активізації попиту на туристичні послуги та товари за допомогою локального або глобального інформаційного впливу на суспільство і сегменти потенційного та/або реального споживчого ринку у формі пропаганди способу життя, що сприяє споживанню туристичних товарів та послуг і туристичного пакету, за допомогою маркетингових комунікацій, а саме: реклами, PR-засобів, створення некомерційних сервісів (інформаційних і туристично-інформаційних центрів), стимулювання збуту, прямого продажу, участі у виставкових заходах, створення спеціалізованих туристичних інтернет-сайтів і різноманітних сервісів, розповсюдження інформації на електронних носіях;

готель – колективний засіб розміщення, у якому надаються послуги з тимчасового проживання з обов'язковим обслуговуванням;»;

доповнити статтю абзацами такого змісту:

«відвідувач – особа, яка здійснює поїздку до будь-якого основного місця призначення, що знаходиться за межами її звичного середовища, на термін менше року з будь-якою головною метою (ділова поїздка, відпочинок або інша особиста мета), окрім роботи за наймом у суб'єкта-резидента в країні або місці відвідування;

гід-перекладач – особа, яка володіє фаховою інформацією про місце перебування подорожуючих, визначні місця, об'єкти показу, а також володіє

мовою іноземних туристів, яких приймають або загальнозрозумілою для них мовою, надає екскурсійно-інформаційні, організаційні послуги та кваліфіковану допомогу учасникам туру в межах договору на туристичний супровід;

дестинація (туристична) – відокремлена територія, яка пропонується туристам як місце для відвідування, в межах якої туристичний пакет формується за участі місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування або неприбуткових організацій у галузі туризму;

договір на туристичне обслуговування – угода між туроператором, укладеним від свого імені, або турагентом, укладеним від імені туроператора, і туристом на оплатне надання туристичних послуг;

екскурсійна діяльність – діяльність суб'єктів туристичної сфери (туроператорів, турагентств, туристично-екскурсійних, екскурсійних бюро, бюро гідів-перекладачів) з організації та проведення екскурсій, а також надання послуг екскурсовода, гіда, гіда-перекладача;

екскурсовод – особа, яка має професійну підготовку, досвід і знання щодо предмету екскурсії й об'єкту (об'єктів) показу, володіє необхідною і достатньою фаховою інформацією про місце проведення екскурсії та надає екскурсійні послуги;

засіб розміщування – об'єкт туристичної інфраструктури, в якому регулярно або час від часу надаються послуги з тимчасового розміщування. Засоби розміщування поділяються на дві категорії: колективні (готелі та аналогічні засоби розміщування, спеціалізовані засоби розміщування (санаторно-курортні та оздоровчі заклади, молодіжні табори, конгрес-центри тощо) з загальною кількістю місць 10 або більше) та індивідуальні (приватні та орендовані приміщення: квартири, сільські садиби, вілли, котеджі, будинки для відпочинку (дачні будинки) з загальною кількістю місць менше 10);

звичне середовище – географічна територія (не обов'язково суміжна), в межах якої особа проводить свою повсякденну діяльність. Звичне середовище може бути визначене на підставі таких критеріїв: перетин адміністративних кордонів або відстань від звичного місця проживання, тривалість поїздки, частота поїздки, мета поїздки;

знак категорії об'єкта туристичної інфраструктури – вивіска на фасаді будівлі з інформацією про вид об'єкта, його найменування та встановлену йому категорію;

місце провадження туроператорської/турагентської діяльності – об'єкт (приміщення, будівля, земельна ділянка та/або територія), у межах якого туроператори/турагенти провадять свою господарську діяльність (може збігатися з місцезнаходженням туроператора/турагента);

об'єкти туристичної інфраструктури – індивідуальні та колективні засоби розміщування, заклади харчування, культури, розваг та спорту, медичних та оздоровчих послуг курортної сфери, торгівлі, транспортні засоби та транспортні підприємства (перевізники), інформаційні ресурси та інформаційні системи, засоби забезпечення автоматизованих інформаційних

систем та їх технологій, а також інші матеріальні і нематеріальні блага, майно, майнові комплекси (підприємства), результати та продукти інтелектуальної діяльності, що належать суб'єктам туристичної діяльності на праві власності, іншій законній підставі (за договором) і використовуються ними для виробництва та надання комплексних та/або окремих туристичних послуг;

одноденний відвідувач (екскурсант) – відвідувач, поїздка якого триває не більше однієї доби і не передбачає ночівлю;

послуги з тимчасового розміщування – надання місця для ночівлі у засобі розміщування та санітарно-технічних зручностей споживачу;

сільська садиба – житловий будинок з прилеглими господарськими будівлями, присадибною земельною ділянкою, в якому постійно проживає власник домогосподарства та члени його родини, та який належить на праві власності власнику домогосподарства або будь-кому з членів родини, які ведуть спільне господарство;

споживач туристичних послуг – турист, одноденний відвідувач, який придбаває, замовляє, використовує або має намір придбати чи замовити туристичний пакет або окремі послуги суб'єктів туристичної діяльності виключно для особистих потреб;

сфера туризму – сукупність галузей економіки, що виробляють споживчі товари та надають послуги, затребувані відвідувачами (послуги всіх видів перевезення туристів та їхнього багажу, розміщування та харчування туристів, послуги розваг та інші послуги (санаторно-курортні, освітні), туристично-екскурсійні та музейні послуги, посередницькі та окремі послуги туроператорів і турагентів, а також туристичні послуги і роботи, що сприяють їх споживанню, продаж товарів туристичного асортименту та сувенірів);

тур – організована туроператором туристична поїздка (туристична подорож) з метою туризму, протягом певного терміну, за певним маршрутом та тематичною програмою, за визначеною ціною, що здійснюється на плановій основі фізичною особою;

туристична діяльність – пряма або посередницька діяльність у сфері туризму з організації (формування), просування, продажу та виконання окремих або комплексних туристичних послуг;

туристичні послуги – послуги щодо розміщування, харчування, транспортного, санаторно-курортного обслуговування, а також послуги з організації відвідувань об'єктів культури, відпочинку та розваг, спрямовані на задоволення потреб туристів;

туристичні ресурси – сукупність природно-кліматичних, історичних, рекреаційних, пізнавальних, соціально-побутових ресурсів, об'єктів природного і культурно-історичної спадщини, інших об'єктів туристичного інтересу і показу, потенційно або реально здатних задовольнити духовні та інтелектуальні потреби туристів, сприяти відновленню та розвитку їх фізичних сил, підтримання нормальної життєдіяльності. До туристичних ресурсів також належать особливо охоронювані природні території, об'єкти

культурної та природної спадщини, а також лікувально-оздоровчі місцевості та курорти;

туроператорська діяльність – діяльність, пов'язана з формуванням і просуванням туристичного пакету, його продажем, з організації супроводу оплатного надання (виконання) туристичного пакету, що здійснюється туроператором – від свого імені, за свій рахунок і на свій ризик, та за умови наявності фінансового забезпечення своєї відповідальності перед туристами;

турагентська діяльність – посередницька діяльність з реалізації туристичного пакету туроператорів та туристичних послуг інших суб'єктів туристичної діяльності, а також посередницька діяльність щодо реалізації характерних і супутніх туристичних послуг з метою задоволення потреб туристів, що провадиться;

універсальна доступність туристичної інфраструктури – комплекс заходів, принципів та технічних засобів, що забезпечують фізичну, інформаційну та організаційну доступність туристичних об'єктів та послуг, міської та туристичної інфраструктури;»;

2) статтю 4 викласти у такій редакції:

«Стаття 4. Види туризму та класифікація туристичних поїздок

Залежно від напрямку туристичних потоків розрізняються такі основні види туризму:

внутрішній туризм – діяльність відвідувачів-резидентів у межах відповідної країни під час внутрішньої туристичної поїздки або частини виїзної туристичної поїздки;

в'їзний туризм – діяльність відвідувачів-нерезидентів у межах відповідної країни під час в'їзної туристичної поїздки;

виїзний туризм – діяльність відвідувачів-резидентів за межами відповідної країни під час виїзної туристичної поїздки;

Основні види туризму можуть комбінуватися різними способами, утворюючи додаткові види туризму:

туризм в межах країни – включає внутрішній туризм і в'їзний туризм, тобто діяльність відвідувачів-резидентів і відвідувачів-нерезидентів у межах відповідної країни під час внутрішніх або міжнародних туристичних поїздок;

національний туризм – включає внутрішній туризм і виїзний туризм, тобто, діяльність відвідувачів-резидентів в межах і поза межами відповідної країни під час внутрішніх або виїзних туристичних поїздок;

міжнародний туризм – включає в'їзний туризм і виїзний туризм, тобто, діяльність відвідувачів-нерезидентів в межах відповідної країни під час в'їзних туристичних поїздок, а також діяльність відвідувачів-резидентів поза межами відповідної країни під час виїзних туристичних поїздок.

Поїздки, пов'язані з різними видами туризму, класифікуються за:

1) основною метою, з якою відбувається туристична поїздка:

особиста (відпустка, дозвілля і відпочинок, відвідування друзів та родичів, освіта та професійна підготовка, лікувальні та оздоровчі процедури, релігія та паломництво, відвідання магазинів, транзит тощо);

ділова та професійна (участь у конференціях, конгресах, семінарах, торгових виставках та ярмарках, професійних спортивних змаганнях, курсах професійної підготовки без відриву від виробництва, виступи з концертами та спектаклями, читання лекцій, рекламування, закупівля, продаж товарів і послуг від імені виробника-нерезидента відвідуваної країни, участь у іноземних місіях в якості дипломатів, військовослужбовців або працівників міжнародних організацій, за винятком коли вони знаходяться у довгостроковому відрядженні у відвідуваній країні, участь в місіях неурядових організацій, наукових прикладних та фундаментальних дослідженнях, укладення договорів на надання послуг з розміщення та транспортних послуг, робота в якості гідів або інших працівників сфери туризму в інтересах нерезидентів, робота в складі екіпажу/команди на приватному транспорті);

2) типом туристичного пакета:

аграрний туризм – ознайомлення з особливостями ведення сільського господарства (особистого селянського або фермерського господарства);

весільний туризм – відвідання місцевості для проведення весільних церемоній, вінчання, медового місяця, відзначення річниці одруження;

військовий туризм – відвідання військових об'єктів, участь у програмах з військової підготовки, проживання в армійських умовах, в тому числі на території військових частин;

гастрономічний туризм – відвідання виробництв, ознайомлення з кулінарними традиціями народів світу, технологією приготування, дегустація національних страв та напоїв (гурмантури, гастрономічні фестивалі, гастрономічний екстрим);

гірський туризм – пересування по певному туристичному маршруту (піше або із застосуванням гірськолижного обладнання), прокладеному в гірській місцевості;

діловий туризм – участь у конференціях, конгресах, семінарах, торгових виставках та ярмарках, читання лекцій, рекламування, закупка, продаж товарів і послуг;

екологічний туризм – організація відпочинку або отримання природничих чи практичних екологічних знань і досвіду, що не завдає шкоди навколишньому природному середовищу;

культурно-пізнавальний туризм – ознайомлення з пам'ятками природи, історії і культури, побутом і традиціями місцевого населення та досягненнями у різних сферах життя населення певної країни, регіону, міста або місцевості, розширення культурного кругозору та задоволення власних пізнавальних інтересів;

лікувально-оздоровчий туризм – лікування різних захворювань, профілактики захворюваності організму, відновлення та оздоровлення організму в цілому, а також відновлення чи відтворення фізичних і духовних сил, витрачених людиною в процесі життєдіяльності (санаторно-курортний, рекреаційний, оздоровчий);

медичний туризм – отримання медичних послуг всередині країни, та за її межами;

науковий туризм – участь у наукових нарадах, конгресах, симпозіумах та наукових експедиціях;

подієвий туризм – участь у фестивалях, шоу, карнавалах, модних показах, аукціонах, музичних конкурсах, спортивних подіях;

пригодницький туризм – відвідування екзотичних та екологічно чистих природних територій на нетрадиційних транспортних засобах (навколосвітні подорожі, сафарі-тури, фотополювання, пригодницькі експедиції);

промисловий (індустріальний) туризм – відвідування об'єктів діючої індустрії, індустріальної спадщини територій, будівель та інженерними спорудами виробничого або спеціального призначення, будь-яких занедбаних споруд, отримання нових знань, вражень, психологічного, естетичного або дослідницького задоволення;

релігійний туризм – відвідування святих місць і релігійних центрів (паломницький, езотеричний, сакральний, місіонерський);

сентиментальний – відвідування місцевості, пов'язаної з історією рідного народу, життям батьків, пращурів або особистим перебування в минулому для отримання емоцій, почуття ностальгії;

сільський туризм – відпочинок у сільській місцевості для ознайомлення з особливостями звичаїв, традицій та побуту сільського населення і пов'язаний з тимчасовим проживанням у сільській садибі;

спортивний туризм – задоволення потреб в активному відпочинку та заняття улюбленими видами спорту, спрямоване на зміцнення здоров'я, розвиток фізичних та морально-вольових здібностей людини;

туризм, пов'язаний з покупками – відвідання торгових центрів, магазинів та здійснення покупок;

3) основним видом транспорту, яким відвідувач користується під час поїздки:

авіаційний;
водний;
наземний.»;

3) у статті 5:

у частині першій слова «юридичні та фізичні особи» замінити словами «юридичні особи та фізичні особи - підприємці»;

у частині другій:

в абзаці другому слово «виключною» та слова «і які в установленому порядку отримали ліцензію на туроператорську діяльність» виключити;

в абзаці третьому слова «суб'єкти підприємницької діяльності» замінити словом «підприємці»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«суб'єкти господарської діяльності, що надають послуги з тимчасового розміщування»;

абзац п'ятий викласти у такій редакції:

«фахівці туристичного супроводу (екскурсоводи, гіді-перекладачі, спортивні інструктори, провідники та інші фахівці туристичного супроводу) - фізичні особи - підприємці, які проводять діяльність, пов'язану з туристичним супроводом, крім осіб, які працюють на відповідних посадах підприємств, установ, організацій, яким належать чи які обслуговують об'єкти відвідування (музеї, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва, монастирські комплекси, спеціалізовані виставки)»;

абзац шостий виключити;

4) абзац сьомий частини другої статті 6 виключити;

5) у частині першій статті 10:

абзац сьомий виключити;

доповнити частину новим абзацом такого змісту:

«забезпечує створення та ведення Реєстру суб'єктів туристичної діяльності.»;

6) у статті 11:

у частині першій:

абзац п'ятий доповнити словами «у тому числі її універсальної доступності»;

абзаци десятий виключити;

абзац шістнадцятий викласти у такій редакції:

«здійснюють заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог цього Закону суб'єктами туристичної діяльності, які провадять туроператорську/турагентську діяльність, та надають послуги з туристичного супроводу»;

в абзаці восьмому частини другої слово «різних» замінити словом «пріоритетних»;

7) статтю 15 викласти у такій редакції:

«Стаття 15. Фінансове забезпечення відповідальності туроператора та турагента

З метою забезпечення прав та законних інтересів туристів туроператор та турагент зобов'язані здійснити фінансове забезпечення своєї цивільної відповідальності перед туристами.

Для покриття відповідальності за збитки, що можуть бути заподіяні споживачу туристичних послуг в результаті невиконання туроператором/турагентом зобов'язань за договором на туристичне

обслуговування в разі виникнення обставин його неплатоспроможності чи внаслідок порушення процесу про визнання його банкрутом, туроператори/турагенти здійснюється фінансове забезпечення такої відповідальності одним із таких способів:

отриманням гарантії;

укладенням договору страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) перед туристами.

Розмір фінансового забезпечення туроператора (турагента) визначається як розмір гарантії або розмір страхової суми за договором страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента).

Сума гарантії або страхова сума за договором страхування цивільної відповідальності має бути не меншою 5 відсотків:

річного обсягу продажу туристичних пакетів туроператора (без урахування доходу від продажу авіаквитка, якщо послуга не включена до туристичного пакету) за попередній рік, але не менше ніж 100 000 (сто тисяч) євро;

від річного обсягу продажу туристичних пакетів (агентської винагороди) турагента за попередній рік, але не менше ніж 50 000 (п'ятдесят тисяч) євро.

Для новоствореного туроператора/турагента або такого, що не провадив діяльність у році, що передує року отримання фінансового забезпечення на новий термін, розмір фінансового забезпечення складає 50 000 (п'ятдесят тисяч) євро для туроператора та 10 000 (десять тисяч) євро для турагента.

Розмір фінансового забезпечення визначається у гривні за офіційним курсом євро до гривні, встановленого Національним банком України на день місяця, що передує отримання фінансового забезпечення.

Надане фінансове забезпечення має передбачати, що у випадку невиконання туроператором/турагентом (повністю або частково) зобов'язань перед туристом за договором на туристичне обслуговування в разі виникнення обставин його неплатоспроможності щодо:

повернення до України туриста, який перебуває поза межами України, та його проживання до такого повернення;

повернення туристу оплаченої ним вартості турпакету (авансових платежів) у випадку ненадання такого турпакету, якщо подорож так і не розпочалася;

повернення різниці між оплаченою вартістю і вартістю фактично наданих послуг, якщо подорож почалася, але послуги надані частково;

відшкодування витрат за цими зобов'язаннями забезпечується установою, що надала таке фінансове забезпечення.

Договором страхування (гарантією) можуть бути передбачені додаткові випадки невиконання туроператором/турагентом (повністю або частково) зобов'язань перед туристом за договором на туристичне обслуговування, які підлягають покриттю в разі виникнення обставин його неплатоспроможності.

Вжиття установою, що надала фінансове забезпечення, заходів з виконання забезпеченого зобов'язання туроператора/турагента щодо повернення до України туриста, який перебуває поза межами України, та його проживання до такого повернення починається не пізніше 24 годин після:

звернення туроператора про неспроможність забезпечити проживання туриста, який перебуває поза межами України, та/або здійснити його повернення до України, у випадках, передбачених договором страхування (гарантії);

або

звернення туриста, який перебуває поза межами України, про неможливість зв'язатися з туроператором, який не забезпечив проживання та/або повернення туриста до України, у випадках, передбачених договором страхування (гарантією).

У випадках невиконання туроператором (турагентом) зобов'язань за договором на туристичне обслуговування перед туристом та наявності підстав для виплати страхового відшкодування за договором страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) або сплати грошової суми по гарантії споживач туристичних послуг або його законний представник має право в межах суми фінансового забезпечення пред'явити письмову вимогу про виплату страхового відшкодування або про сплату грошової суми безпосередньо установі, що надала фінансове забезпечення.

Відшкодування збитків, заподіяних туристу внаслідок невиконання туроператором (турагентом) зобов'язань за договором на туристичне обслуговування в разі виникнення обставин неплатоспроможності туроператора (турагента) чи внаслідок порушення процесу про визнання його банкрутом, здійснюється відповідною установою на підставі заяви туриста, договору на туристичне обслуговування (ваучера) та документів, що підтверджують факти, викладені у заяві туриста.

Письмову вимогу туриста про виплату страхового відшкодування за договором страхування відповідальності або про сплату грошової суми по гарантії повинно бути пред'явлено установі, що надала фінансове забезпечення, в період дії договору на туристичне обслуговування.

Установа, що надала фінансове забезпечення, зобов'язана задовольнити вимогу туриста про виплату страхового відшкодування за договором страхування цивільної відповідальності або про сплату грошової суми по гарантії не пізніше 30 календарних днів після дня отримання зазначеної вимоги та всіх документів, передбачених договором, які необхідні для визначення розміру збитків і проведення зазначеної виплати (у разі відсутності будь-якого документа повинно бути надано письмове обґрунтування причин його відсутності). У разі потреби установа, що надала фінансове забезпечення, протягом вищезазначеного строку, може вимагати надання інших документів та відомостей, які необхідні для здійснення виплати страхового відшкодування. Якщо для здійснення страхового відшкодування або для сплати грошової суми по гарантії установи, що

надала фінансове забезпечення, потребує надання додаткової інформації державними органами та іншими підприємствами, установами, організаціями, установа, що надала фінансове забезпечення, має право продовжити строк проведення страхової виплати або сплати грошової суми по гарантії ще на 60 календарних днів за умови письмового повідомлення туриста.

У випадках, якщо з вимогами про виплату страхового відшкодування за договором страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) або про сплату грошової суми по гарантії до установи, що надала фінансове забезпечення, звернулися одночасно більше одного туриста і загальний розмір коштів, що підлягають виплаті, перевищує суму фінансового забезпечення, задоволення таких вимог здійснюється пропорційно сумах грошових коштів, зазначених у вимогах до суми фінансового забезпечення.

Установа, яка здійснила заходи у зв'язку з наданим нею фінансовим забезпеченням, отримує право на зворотну вимогу (регрес) до туроператора в розмірі понесених нею витрат у наступних випадках:

якщо туроператор надав недостовірні чи неповні документи, що мають суттєве значення для фінансового забезпечення;

якщо не вдалося вийти на зв'язок з туроператором протягом 12 годин з моменту отримання повідомлення від туриста про неможливість зв'язатися з туроператором, який не забезпечив перевезення та (або) розміщування відповідно до договору на туристичне обслуговування, при цьому визнано, що туроператор безпідставно не виконав свої зобов'язання перед туристом.

Виконання зобов'язання туроператора/турагента перед установою, що надала фінансове забезпечення, щодо зворотної вимоги (регресу) може забезпечуватися гарантією та/або заставою та/або відкриттям безвідкличного акредитиву. Вид та умови такого забезпечення встановлюються за згодою особи, що надала фінансове забезпечення, та туроператора/турагента.

Строк дії фінансового забезпечення не може бути меншим ніж один рік. Фінансове забезпечення на новий строк повинно бути отримано не пізніше одного місяця до закінчення строку дії діючого фінансового забезпечення. Термін дії нового фінансового забезпечення починається з дня, наступного за днем закінчення дії попереднього фінансового забезпечення, за умовами сплати вартості фінансового забезпечення у терміни, передбачені договором надання гарантії або страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) перед туристами.

Інформація про наявність у туроператора/турагента фінансового забезпечення на новий строк подається до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму не пізніше одного місяця до закінчення строку дії діючого фінансового забезпечення шляхом подання письмового чи електронного повідомлення у довільній формі.

Вимоги до договору страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) перед туристами встановлюються національною

комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Вимоги до банків, які можуть надавати гарантії туроператорам/турагентам та правила надання таких гарантії встановлюються Національним банком України.»;

8) статтю 16 викласти у такій редакції:

«Стаття 16. Страхування туристів при здійсненні туристичних поїздок

Страхування туристів (страхування медичних витрат та від нещасного випадку) є обов'язковою умовою туроператорської діяльності і забезпечується туроператорами на основі договору доручення із страховиками. Туристи вправі самостійно укладати договори на таке страхування. У цьому випадку вони зобов'язані завчасно підтвердити туроператору чи турагенту наявність належним чином укладеного договору страхування.

Страхування туристів передбачає обов'язок страховика здійснити страхову виплату, відповідно до умов договорів страхування медичних витрат та від нещасного випадку, вимоги до яких встановлюються уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг з урахуванням цього Закону та Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України».

Страховик має право за згодою із страхувальником доповнювати договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку переліком страхових випадків, при настанні яких у нього виникає обов'язок здійснити страхову виплату страхувальнику, застрахованій особі, вигодонабувачу або іншим третім особам, а також за згодою із страхувальником збільшувати встановлену законодавством мінімальну страхову суму за договорами страхування.

Договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку укладаються на весь період туристичної подорожі.

Договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку можуть бути укладені в електронному вигляді відповідно до Закону України «Про електронну комерцію». Типова форма таких договорів страхування повинна бути у вільному доступі, розміщена на офіційному веб-сайті страховика, а також туроператора, турагента, які діють від імені, за дорученням такого страховика та мають право укласти з туристом або іншим замовником на користь туриста договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку відповідно до законодавства.

Туроператор зобов'язаний розмістити на своєму веб-сайті контактні дані (назву, адресу місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, номер телефону, адресу електронної пошти) особи, що надала фінансове забезпечення, та страховиків, від імені яких туроператор укладає договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку.

За бажанням туриста з ним може бути укладено договір страхування покриття витрат, пов'язаних з розірванням договору на туристичне обслуговування з ініціативи туриста або з незалежних від туриста обставин.

Розмір страхової суми на одну застраховану особу за договором страхування медичних витрат встановлюється в розмірі, виходячи з вимог до мінімального розміру страхової суми, що пред'являються країною тимчасового перебування громадянина України, але не менше суми, еквівалентної 30 000 (тридцять тисяч) євро на день укладення договору страхування за офіційним курсом євро до гривні, встановленого Національним банком України, а за договором страхування від нещасного випадку – у розмірі, не менше ніж 10 відсотків від страхової суми за договором страхування медичних витрат.»;

9) доповнити розділом III¹ такого змісту:

«Розділ III¹

ПРАВО НА ПРОВАДЖЕННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 16¹. Декларація про провадження туристичної діяльності

Декларація про провадження туристичної діяльності (далі – декларація) є документом, яким суб'єкт туристичної діяльності повідомляє центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, про відповідність суб'єкта туристичної діяльності вимогам, встановленим для таких суб'єктів цим Законом.

Право на провадження туристичної діяльності суб'єкт туристичної діяльності набуває в день подання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, декларації.

Упродовж трьох робочих днів після подання декларації суб'єкт туристичної діяльності має право подати виправлену декларацію.

До суб'єкта туристичної діяльності, який самостійно виявив допущену технічну помилку і подав відповідну виправлену декларацію, штрафні санкції за раніше подану з помилками декларацію чи виявлені в ній недостовірні дані, не застосовуються.

Вимагати подання суб'єктом туристичної діяльності інших документів, окрім декларації, забороняється.

Декларація подається в письмовій формі особисто суб'єктом туристичної діяльності чи його представником (законним представником), або надсилається поштою, а в електронній формі – через Єдиний державний портал адміністративних послуг.

Датою подання декларації вважається дата її надходження до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму.

Суб'єкти туристичної діяльності, які подали декларацію, зобов'язані повідомляти центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, про зміну інформації, вказаної у декларації, протягом семи календарних днів з дня настання таких змін.

Забороняється провадити туристичну діяльність суб'єктам господарювання, які не подали декларацію.

Форма декларації затверджується Кабінетом Міністрів України.

За подання декларації плата не справляється.

Стаття 16². Реєстр суб'єктів туристичної діяльності

З метою обліку суб'єктів туристичної діяльності, захисту прав і законних інтересів споживачів туристичних послуг та інформування їх про суб'єктів туристичної діяльності, які дотримуються вимог законодавства у сфері туризму, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, створює та веде Реєстр суб'єктів туристичної діяльності (далі – Реєстр). Реєстр є загальнодоступною інформаційною автоматизованою системою, призначеною для збирання, обліку, зберігання, захисту, накопичення, користування, обробки, надання інформації про суб'єктів туристичної діяльності.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, у строк протягом семи робочих днів, але не раніше з дня наступного за днем закінчення строку для подання виправленої декларації, вносить до Реєстру інформацію про суб'єктів туристичної діяльності, зазначену у декларації, а також інформацію про присвоєння колективному засобу розміщування певної категорії. У Реєстр також вноситься інформація щодо результатів здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами туристичної діяльності вимог законодавства у сфері туризму та зупинення туристичної діяльності.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, для цілей цього Закону одночасно із внесенням змін до Реєстру вносить відомості про суб'єкта туристичної діяльності до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Реєстр розміщується на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму. Доступ користувачів до даних Реєстру, які підлягають оприлюдненню, є відкритим та безоплатним за допомогою мережі Інтернет.

Порядок ведення Реєстру та обміну інформаційними ресурсами з органами державної влади затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму.»;

10) статтю 17 викласти у такій редакції:

«Стаття 17. Туроператорська та турагентська діяльність

Туроператор/турагент повинен мати наявне фінансове забезпечення цивільної відповідальності перед туристами (гарантія або договір страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) перед туристами) у розмірі, визначеному статтею 15 цього Закону.

Керівник туроператора, його філії, іншого відокремленого підрозділу повинен мати ступінь вищої освіти не нижче бакалавра, що підтверджується документом про освіту, та стаж роботи у сфері туризму не менше трьох років або ступінь вищої освіти не нижче бакалавра у сфері туризму, що підтверджується документом про освіту.

Керівник турагента, його філії, іншого відокремленого підрозділу повинен мати вищу освіту, що підтверджується документом про освіту, та стаж роботи у сфері туризму не менше року або вищу освіту у сфері туризму, що підтверджується документом про освіту.

У штаті туроператора повинно налічуватися не менш як 30 відсотків працівників, які мають стаж роботи у сфері туризму не менше трьох років або вищу освіту у сфері туризму, що підтверджується документом про освіту.

Туроператор повинен оформляти трудові договори з усіма найманими працівниками.

Туроператором/турагентом не може бути подано декларацію із назвою туроператора/турагента, тотожною найменуванню іншого суб'єкта туристичної діяльності та організаційно-правовою формою про якого внесено до Реєстру.

Туроператор має право на надання послуг з оформлення документів для виїзду за межі України. Туроператор може провадити турагентську діяльність.

Загальний розмір частки туроператора в статутному капіталі іншого туроператора України не може перевищувати 20 відсотків такого статутного капіталу.

Суб'єкт туристичної діяльності зобов'язаний провадити туроператорську/турагентську діяльність виключно в межах місць провадження такої діяльності, які повинні відповідати таким вимогам:

мати інформаційну вивіску або інформаційну табличку із зазначенням повного найменування суб'єкта туристичної діяльності;

бути забезпеченим засобами телефонного зв'язку, доступом до Інтернету, програмним забезпеченням, оргтехнікою, обсяг, кількість та достатність яких визначається керівником суб'єкта туристичної діяльності;

при вході до місця провадження діяльності має бути розміщено інформацію про режим роботи;

вхід до місця провадження діяльності повинен бути пристосований до потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

Суб'єкт туристичної діяльності на видному та доступному для туриста місці в тій частині місця провадження діяльності, де здійснюється укладання договорів на туристичне обслуговування, повинен розмістити таку інформацію та документи:

копію документа, що підтверджує фінансове забезпечення цивільної відповідальності перед туристами;

відомості про керівника суб'єкта туристичної діяльності, заступників керівника (за наявності) та номери їх телефонів (мобільних телефонів у разі наявності), адреси електронної пошти (у разі наявності);

книгу відгуків та пропозицій;

цей Закон;

Закон України «Про захист прав споживачів».

Суб'єкти туристичної діяльності повинні забезпечувати доступність своїх веб-сайтів для осіб з інвалідністю та інформувати туристів про доступність туристичної інфраструктури, яка входить до туристичного пакету, для таких осіб.»;

11) статтю 19 викласти у такій редакції:

«Стаття 19. Надання послуг з тимчасового розміщування суб'єктами туристичної діяльності

При поданні декларації суб'єкт туристичної діяльності, який надає послуги з тимчасового розміщування, має право заявити (повідомити) про відповідність певній категорії колективного засобу розміщування, у якому ним надаються такі послуги.

Колективним засобам розміщування на підставі критеріїв оцінки колективних засобів розміщування на відповідність певній категорії присвоюються категорії «п'ять зірок», «чотири зірки», «три зірки», «дві зірки», «одна зірка». Інформація про присвоєння певної категорії колективним засобам розміщування вноситься до Реєстру.

Критерії оцінки колективних засобів розміщування на відповідність певній категорії та порядок їх застосування затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму.

Єдиною підставою для використання знака категорії колективного засобу розміщування є наявність у Реєстрі інформації про присвоєння категорії такому засобу розміщування.»;

12) у статті 19¹:

пункт 6 частини другої після слова «послуг» доповнити словами «(загальну та в розрізі окремих послуг).»;

у частині четвертій:

у пункті 3 слова «наявність ліцензії на проведення туристичної діяльності» виключити;

пункти 9 та 10 викласти у такій редакції:

«9) вимоги законодавства країни (території) тимчасового перебування та транзиту туриста до умов страхування туриста (у разі їх наявності);

10) розмір фінансового забезпечення туроператора/турагента на випадок його неплатоспроможності, що може вплинути на невиконання таким туроператором/турагентом зобов'язань перед туристом за договором на туристичне обслуговування, та інформацію про установу, що надала фінансове забезпечення (назва, адреса місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, для фізичних осіб –

підприємців - реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта), телефон, адреса електронної пошти);»;

частину доповнити пунктами 11 та 12 такого змісту:

«11) умови договорів страхування медичних витрат та від нещасного випадку, інформацію про страховиків, організації, що здійснюють відповідно до договору, укладеного із страховиком, надання медичної допомоги, в тому числі в екстреній та невідкладній формах, медичну евакуацію на території іноземної держави і з території іноземної держави в Україну, повернення тіла (останків) померлого в Україну, а також про порядок звернення туриста у зв'язку з настанням страхового випадку (про місце знаходження, номери контактних телефонів страховика), розмір, порядок і умови здійснення страхової виплати, (у разі укладання договору страхування з туристом туроператор або турагент від імені страховика), а також умови та можливість укладання договорів страхування додаткових ризиків, страхування витрат, пов'язаних з розірванням договору на туристичне обслуговування з ініціативи туриста або з незалежних від нього обставин, а також страхування майна туриста;

12) негативні наслідки відсутності у туриста договорів страхування медичних витрат та від нещасного випадку.»;

13) статтю 20 викласти в такій редакції:

«Стаття 20. Договір на туристичне обслуговування

За договором на туристичне обслуговування одна сторона (туроператор, який укладає договір безпосередньо або через турагента) зобов'язується надати за замовленням іншої сторони (туриста) комплекс туристичних послуг (туристичний пакет), а турист зобов'язується оплатити його.

Договір на туристичне обслуговування є публічним договором.

Всі розрахунки за договорами на туристичне обслуговування між суб'єктами туристичної діяльності здійснюються в безготівковій формі виключно з рахунків таких суб'єктів.

Всі умови договору на туристичне обслуговування мають бути повідомлені туристу до моменту укладання такого договору з наданням копій цих умов. Ця вимога не повинна перешкоджати прийняттю рішення про замовлення послуг або укладання договору на туристичне обслуговування в останній момент.

Договір на туристичне обслуговування укладається в письмовій формі відповідно до вимог цього Закону, а у разі укладення його в електронній формі також відповідно до вимог Закону України «Про електронну комерцію».

У договорі на туристичне обслуговування зазначаються істотні умови договору:

- 1) повне найменування, адреса (місцезнаходження), поштова адреса туроператора та/або турагента;
- 2) прізвище, ім'я та по батькові туриста, паспортні дані;
- 3) розмір фінансового забезпечення, номер, дата і строк дії договору страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) або гарантії, найменування, адресу (місцезнаходження) і поштову адресу установи, що надала фінансове забезпечення;
- 4) строк перебування у місці надання туристичних послуг із зазначенням дат початку та закінчення туристичного обслуговування;
- 5) характеристика транспортних засобів, що здійснюють перевезення, зокрема їх вид, а також дата, час і місце відправлення та повернення (якщо перевезення входить до складу туристичного пакету);
- 6) готелі та інші аналогічні засоби розміщування, їх місце розташування, категорія;
- 7) тип харчування;
- 8) мінімальна кількість туристів у групі (у разі потреби) та у зв'язку з цим триденний строк інформування споживача туристичних послуг про те, що туристична подорож не відбудеться через недобір групи;
- 9) програма туристичного обслуговування;
- 10) види екскурсійного обслуговування та інші послуги, включені до вартості туристичного пакету;
- 11) інші суб'єкти туристичної діяльності (їх місцезнаходження та реквізити), які надають туристичні послуги, включені до туристичного пакету;
- 12) інформація про страховика, від імені якого туроператором або турагентом укладено договір страхування медичних витрат та від нещасного випадку;
- 13) правила в'їзду до країни (місця) тимчасового перебування та перебування там;
- 14) вартість туристичного обслуговування (загальну та в розрізі окремих послуг), порядок оплати, можливість перегляду ціни у разі необхідності врахування зміни тарифів на транспортні послуги, запровадження нових або підвищення діючих ставок податків і зборів та інших обов'язкових платежів, зміни курсу гривні до іноземної валюти, в якій виражена вартість туристичного пакету, вартість окремих послуг (приземлення, посадка/висадка в портах та аеропортах, туристичні податки), якщо ці витрати не входять до складу туристичного пакету;
- 15) форма розрахунку;
- 16) окремі вимоги туриста, які були узгоджені з туроператором та/або турагентом під час бронювання/замовлення послуг;
- 17) відомості про порядок і строки пред'явлення туристом вимог про виплату страхового відшкодування за договором страхування цивільної відповідальності туроператора або вимог про сплату грошової суми за

гарантією, а також інформація про підстави для здійснення таких виплат за договором страхування цивільної відповідальності туроператора і за гарантією.

Туроператор повинен видати туристу безпосередньо або через турагента договір на туристичне обслуговування.

При оплаті за договором на туристичне обслуговування туроператором (турагентом) оформляється та видається туристу розрахунковий документ (квитанція, касовий чек), що підтверджує внесення ним до каси туроператора (турагента) вартості туристичних послуг, обумовлених цим договором.

Якщо турист сплачує вартість туристичних послуг за договором на туристичне обслуговування через банківську установу або з використанням електронних платіжних засобів, оформлення платіжного документа туроператором (турагентом) не здійснюється.

Зміна ціни туристичного пакету після укладення договору на туристичне обслуговування допускається лише у разі необхідності врахування зміни тарифів на транспортні послуги, запровадження нових або підвищення діючих ставок податків і зборів та інших обов'язкових платежів, зміни комерційного курсу гривні до іноземної валюти, в якій виражена ціна туристичного пакету.

Зміна ціни туристичного пакету можлива не пізніше як за 20 днів до початку туристичної подорожі. При цьому збільшення ціни туристичного пакету не може перевищувати п'яти відсотків його початкової ціни. У разі якщо ціна туристичного пакету вища за початкову ціну на п'ять відсотків, турист має право відмовитися від виконання договору, а туроператор (турагент) зобов'язаний повернути йому раніше сплачену суму.

Сплата рахунків за окремі частини послуги того ж самого туристичного пакету не звільняє туроператора або турагента від зобов'язань, накладених цим Законом.

Кожна із сторін договору на туристичне обслуговування до початку туристичної подорожі може вимагати внесення змін до цього договору або його розірвання у зв'язку із зміною істотних умов договору та обставин, якими вони керувалися під час укладення договору, зокрема у разі:

- 1) погіршення умов туристичної подорожі, зміни її строків;
- 2) непередбаченого підвищення тарифів на транспортні послуги;
- 3) запровадження нових або підвищення діючих ставок податків і зборів, інших обов'язкових платежів;
- 4) зміни курсу гривні до іноземної валюти, в якій виражена ціна туристичного пакету;
- 5) домовленості сторін.

Туроператор (турагент) зобов'язаний не пізніше як через один день з дня, коли йому стало відомо про зміну обставин, якими сторони керувалися під час укладення договору на туристичне обслуговування, та не пізніше як за три дні до початку туристичної подорожі повідомити туриста про таку зміну обставин з метою надання йому можливості відмовитися від виконання

договору без відшкодування шкоди туроператору (турагенту) або внести зміни до договору, змінивши ціну туристичного обслуговування.

Туроператор або турагент вправі відмовитися від виконання договору лише за умови повного відшкодування замовникові збитків, підтверджених у встановленому порядку та заподіяних внаслідок розірвання договору, крім випадку, якщо це відбулося з вини туриста.

Турист вправі відмовитися від виконання договору на туристичне обслуговування до початку туристичної подорожі за умови відшкодування туроператору (турагенту) фактично здійснених ним документально підтверджених витрат, пов'язаних із відмовою.

Якщо під час виконання договору на туристичне обслуговування туроператор не в змозі надати частину туристичного пакету, щодо якого відповідно до договору на туристичне обслуговування сторони досягли згоди, туроператор повинен з метою продовження туристичного обслуговування вжити альтернативних заходів без покладення додаткових витрат на туриста, а в разі потреби відшкодувати йому різницю між запропонованими послугами і тими, які були надані. У разі неможливості здійснення таких заходів або відмови туриста від них туроператор зобов'язаний надати йому без додаткової оплати еквівалентний транспорт для повернення до місця відправлення або іншого місця, на яке погодився турист, а також відшкодувати повну вартість ненаданих туроператором туристичних послуг і виплатити компенсацію у розмірі, визначеному в договорі за домовленістю сторін протягом тридцяти календарних днів з дати початку туристичної подорожі.

Туроператор несе перед туристом відповідальність за невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування, крім випадків, якщо укладання договору від свого імені передбачено договором, що укладається між туроператором та турагентом:

невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування сталося з вини туриста;

невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування сталося з вини третіх осіб, не пов'язаних з наданням послуг, зазначених у цьому договорі, та жодна із сторін про їх настання не знала і не могла знати заздалегідь;

невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування сталося внаслідок настання форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили) або є результатом подій, які туроператор (турагент) та інші суб'єкти туристичної діяльності, які надають туристичні послуги, включені до туристичного пакету, не могли передбачити.

Договір на туристичне обслуговування може передбачати компенсацію у разі спричинення шкоди туристу невиконанням або неналежним виконанням туристичних послуг, включених до туристичного пакету, відповідно до міжнародних конвенцій, що регламентують надання таких послуг.

Туроператор на період туристичного обслуговування у визначені в договорі на туристичне обслуговування строки перебування туриста організовує в'їзд туриста в Україну та їх виїзд (зустріч в пунктах перетину державного кордону України та супровід до вибуття з України).

Туроператор несе відповідальність перед туристом за невиконання або неналежне виконання зобов'язань за договором на туристичне обслуговування, укладеним турагентом як від імені туроператора, так і від свого імені.

Просування і реалізація туристичного пакету турагентом здійснюються на підставі агентського договору, що укладається між туроператором і турагентом.

У договорі, що укладається між туроператором і турагентом, повинні міститися:

умови просування та реалізації турагентом туристичного пакету;
повноваження турагента на укладення договорів з туристом від імені туроператора;

умова, що передбачає можливість (неможливість) укладення турагентом субагентських договорів;

порядок взаємодії туроператора і турагента у разі пред'явлення їм претензій туристом за договором на туристичне обслуговування;

умова, що передбачає можливість здійснення виплат туристу страхового відшкодування за договором страхування цивільної відповідальності туроператора або сплати грошової суми по гарантії у разі укладення договору на туристичне обслуговування між туристом і турагентом;

взаємна відповідальність туроператора і турагента, а також відповідальність кожної зі сторін перед споживачем туристичних послуг за неподання або подання недостовірної інформації про туристичний пакет, за невиконання або неналежне виконання зобов'язань за договором на туристичне обслуговування.

Туроператор зобов'язаний розміщувати інформацію про турагентів, які здійснюють просування і реалізацію туристичного пакету, сформованого туроператором, на своєму офіційному веб-сайті в мережі Інтернет.

Інші права і обов'язки, відповідальність сторін та інші умови договору між туроператором і турагентом визначаються відповідно до загальних положень про агентський договір, якщо інше не передбачено договором, укладеним між ними, а також цим Законом.

При реалізації турагентом туристичного пакету в договорі про надання туристичного обслуговування з туристом повинно міститися посилання на туроператора, що сформував туристичний пакет, у тому числі на способи зв'язку з туроператором (номери телефонів, факсів, адреса веб-сайту, адреса електронної пошти та інші відомості).

Якість туристичних послуг має відповідати умовам договору на туристичне обслуговування, порядок і способи захисту порушених прав туристів визначаються Законом України «Про захист прав споживачів».

Відповідальність за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та майну туриста, встановлюється законом, якщо договором на туристичне обслуговування не передбачена більша відповідальність туроператора.»;

14) статтю 21 викласти в такій редакції:

«Стаття 21. Туристичний супровід. Договір на туристичний супровід
Фахівець туристичного супроводу повинен мати вищу освіту та освіту, пов'язану з наданням послуг туристичного супроводу, що підтверджується документами, які видаються юридичними особами чи фізичними особами – підприємцями, що провадять навчання з підготовки фахівці туристичного супроводу.

При підготовці освітньої програми для фахівців туристичного супроводу враховуються вимоги стандарту ДСТУ EN 15565.

Фахівці туристичного супроводу при здійсненні туристичного супроводу повинні мати при собі бейдж, на якому нанесено особисті дані українською мовою та транслітеровані на англійську мову, номер, за яким такого фахівця унесено до Реєстру, фотографія, мови проведення екскурсії, якщо фахівець туристичного супроводу володіє іноземними мовами.

Фахівці туристичного супроводу зобов'язані один раз на п'ять років пройти підвищення кваліфікації та повідомити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, про зміни, що відбулися, протягом семи календарних днів з дня настання таких змін.

Для організації надання послуг туристичного супроводу групі туристів або екскурсантів туроператори (турагенти) зобов'язані користуватися послугами фахівців туристичного супроводу, інформацію про яких внесено до Реєстру.

Фахівець туристичного супроводу надає послуги на підставі письмового договору, укладеного в порядку, визначеному законодавством.

За договором на туристичний супровід одна сторона (фахівець туристичного супроводу) за встановлену договором плату зобов'язується надати за замовленням іншої сторони (екскурсанта-(ів)) обслуговування, істотною частиною якого є послуги екскурсовода (гіда-перекладача).

У договорі на туристичний супровід зазначаються наступні істотні умови:

найменування фізичної особи - підприємця, його реквізити, в тому числі банківські, юридична та фактична адреси, контактні дані,

інформація з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про державну реєстрацію як фізичної особи – підприємця;

місце провадження екскурсійної діяльності;

види послуг, що надаються (види та назви екскурсій);

інформація про включення фахівця туристичного супроводу до Реєстру;

порядок оплати туристичного супроводу;

місце зустрічей-відправки (збору екскурсантів) і терміни проведення туристичного супроводу;
засоби перевезення;
умови страхування;
вимоги та умови забезпечення безпеки екскурсантів на маршруті;
мова, на якій проводиться туристичний супровід.

Фахівець туристичного супроводу зобов'язаний до укладення договору на туристичний супровід надати екскурсанту необхідну і достовірну інформацію щодо туристичного супроводу, його видів і особливостей, кваліфікації екскурсовода, про порядок і строки оплати екскурсійних послуг, а також надати екскурсанту на його прохання іншу інформацію з питань туристичного супроводу.

Відповідальність сторін за невиконання, неналежне виконання зобов'язань відповідно до договору на туристичний супровід, порядок припинення договору на туристичний супровід визначаються відповідно до цивільного законодавства та законодавства з питань захисту прав споживачів.»;

15) у статті 23:

у частині першій слова «туристичне або на екскурсійне обслуговування» замінити словами «туристичне обслуговування або на туристичний супровід»;

абзаци другий та шостий частини другої викласти у такій редакції:

«повне найменування, адреса місцезнаходження та поштова адреса туроператора та/або турагента, фахівця туристичного супроводу, інформація про якого включена до Реєстру;

розмір фінансового забезпечення, номер, дата і строк дії договору страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) або гарантії перед туристом, найменування, юридична, адреса місцезнаходження та поштова адреса установи, що надала фінансове забезпечення (для туроператора/турагента);»;

частину четверту виключити;

16) у абзаці другому частини другої статті 24 слова «яка підлягає ліцензуванню, лише за наявності ліцензій» замінити словами «лише на підставі поданої декларації»;

17) абзац четвертий частини першої статті 25 викласти в такій редакції:

«інформацію про наявність у Реєстрі суб'єкта туристичної діяльності, який провадить туристичну діяльність»;»;

18) доповнити статтею 25¹ такого змісту:

«Стаття 25¹. Звітність суб'єктів туристичної діяльності

Суб'єкти туристичної діяльності зобов'язані вести бухгалтерський облік, фінансову та статистичну звітність, бути зареєстрованим в органах доходів і зборів та сплачувати до бюджету обов'язкові платежі відповідно до закону.

Суб'єкти туристичної діяльності, які подали декларацію та включені до Реєстру, щороку до 20 лютого подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, в письмовій чи в електронній формі звіт про туристичну діяльність за попередній рік. Порядок подання та форма звіту про туристичну діяльність затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму.»;

19) у частині другій статті 26 слова «фізичними особами» замінити словами «фізичними особами – підприємцями»;

20) у статті 27:

в абзаці п'ятому частини першої слова «ліцензійних умов та» виключити;

частину другу викласти у такій редакції:

«Пріоритетні напрями наукових досліджень у сфері туризму щороку визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму, враховуючи міжнародний досвід та потреби туристичного ринку.»;

21) у частині четвертій статті 28:

у абзаці сьомому слово «громадянами» замінити словами «фізичними особами»;

після абзацу десятого доповнити абзацами одинадцятим - шістнадцятим такого змісту:

«формування та просування конкурентоспроможного національного туристичного пакету на цільових ринках;

створення позитивного іміджу України на міжнародному туристичному ринку як привабливої туристичної дестинації;

участь у міжнародних та національних виставково-ярмаркових заходах у сфері туризму;

забезпечення функціонування національної мережі туристичних інформаційних центрів;

забезпечення оновлення інформації про туристичні можливості України на туристичному веб-сайті у мережі Інтернет;

виготворення та розповсюдження в Україні та за кордоном інформаційних матеріалів про туристичні можливості України (поліграфічна продукція, сувеніри).

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом сімнадцятим.»;

22) доповнити статтею 28¹ такого змісту:

«Стаття 28¹. Об'єднання суб'єктів туристичної діяльності

Об'єднання суб'єктів туристичної діяльності (далі – об'єднання) – громадське об'єднання учасників туристичного ринку, які провадять різні види туристичної діяльності, та створюється з метою захисту інтересів своїх членів, інтересів інших учасників туристичного ринку.

Об'єднання є юридичною особою, зареєстрованою в порядку, визначеному законодавством, діє на підставі статуту, затвердженого на установчому засіданні, та не має на меті отримання прибутку.

Об'єднання набуває статусу саморегулювальної організації (далі – СРО) за певним видом туристичної діяльності або декількома видами, у разі об'єднання учасників, які провадять різні види туристичної діяльності, з дня надання йому статусу СРО центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму.

Для набуття статусу СРО об'єднання повинно відповідати таким вимогам:

об'єднувати більше 35 відсотків суб'єктів туристичної діяльності за одним з видів такої діяльності, визначених цим Законом, які мають досвід роботи на туристичному ринку не менше одного року, та включені до Реєстру;

мати внутрішні документи СРО (статут СРО, правила туристичної діяльності за певним видом, інші внутрішні документи, які визначають порядок функціонування СРО, порядок виконання повноважень СРО відповідно до статуту та законодавства у сфері туризму);

керівники учасників об'єднання повинні мати стаж роботи у сфері туризму не менше п'яти років;

керівник та заступники керівника виконавчого органу СРО, керівники структурних підрозділів СРО не можуть перебувати у трудових відносинах із членами СРО, мати судимість за посадові злочини, не зняту або не погашену в установленому законодавством порядку.

Для набуття статусу СРО об'єднання подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму, заяву про надання статусу СРО, що містить інформацію щодо:

об'єднання (повне найменування, місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, номер телефону, адресу електронної пошти юридичної особи);

виду туристичної діяльності, який провадять учасники об'єднання (один або декілька).

До заяви про надання статусу СРО додаються такі документи:

перелік членів СРО, який включає повне найменування, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, чи

прізвище, ім'я по батькові фізичної особи – підприємця, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта), підписаний керівником СРО;

засвідчені керівником СРО внутрішні документи СРО (статут СРО, правила туристичної діяльності за певним видом, інші внутрішні документи, які визначають порядок функціонування СРО, порядок виконання повноважень СРО відповідно до статуту та законодавства у сфері туризму);

засвідчені керівником СРО копії документів (їх витягів), що підтверджують стаж роботи керівників учасників об'єднання у сфері туризму не менше п'яти років.

Заява про надання статусу СРО та документи подаються в письмовій формі особисто керівником СРО чи його представником (законним представником), або надсилається поштою, а в електронній формі – через Єдиний державний портал адміністративних послуг.

За результатами розгляду поданих об'єднанням документів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму у строк п'ять робочих днів приймає рішення про надання об'єднанню статусу СРО або вмотивоване рішення про відмову в наданні такого статусу. Надання статусу СРО здійснюється безоплатно. Статус СРО надається строком на п'ять років.

Підставою для відмови в наданні статусу СРО є:

відсутність документів, необхідних для надання об'єднанню статусу СРО;

невідповідність поданих документів та даних, які вони містять, вимогам цього Закону;

виявлення недостовірних даних у документах, необхідних для отримання статусу СРО.

Після усунення причин, що стали підставою для прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, рішення про відмову у наданні об'єднанню статусу СРО, таке об'єднання має право повторно подати заяву про надання статусу СРО та документи, визначені цією статтею.

Припинення статусу СРО здійснюється:

за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму, у таких випадках:

на підставі заяви СРО про припинення СРО;

встановлення факту невідповідності СРО вимогам, передбачених цією статтею;

за рішенням суду про припинення статусу СРО.

Об'єднання, статус якого як СРО припинено судом, не може протягом року з дня вступу рішення суду в законну силу подавати документи до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму, для надання статусу СРО.

Об'єднання, включаючи об'єднання, що набуло статусу СРО, має право:

надавати пропозиції щодо вдосконалення законодавства у сфері туризму, брати участь в обговоренні проектів нормативно-правових актів у сфері туризму;

представляти інтереси членів СРО у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування;

делегувати свого представника для участі у консультативних, дорадчих та інших допоміжних органах, утворених при органах виконавчої влади;

у порядку, передбаченому законодавством, отримувати в органах державної влади та органах місцевого самоврядування інформацію, необхідну для виконання завдань СРО;

здійснювати професійне навчання, підвищення кваліфікації членів СРО, впроваджувати норми професійної етики у сфері туризму, розробляти і затверджувати методичні рекомендації щодо провадження відповідного виду професійної діяльності на туристичному ринку;

встановлювати інші вимоги щодо виконання своїми членами правил провадження туристичної діяльності в Україні, забезпечення виконання ними вимог цього Закону, інших нормативних актів у сфері туризму.

Об'єднання, включаючи об'єднання, що набуло статусу СРО, зобов'язане:

дотримуватись вимог законодавства України та правил туристичної діяльності, затверджених СРО;

розробляти і затверджувати обов'язкові для виконання всіма членами СРО правила провадження відповідного виду туристичної діяльності, за винятком тих правил, які прямо встановлені законом, заходи, спрямовані на запобігання порушенням членами СРО правил провадження відповідного виду туристичної діяльності;

встановлювати умови членства в СРО;

вести реєстр членів СРО та забезпечувати відкритість та загальнодоступність відомостей, що містяться в ньому;

розглядати звернення осіб щодо дій члена СРО та/або порушення ним правил СРО.

Об'єднання, включаючи об'єднання, що набуло статусу СРО, можуть виконувати інші повноваження, визначені статутом такого об'єднання, якщо передбачені в ньому повноваження не суперечать вимогам законодавства.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму, може делегувати СРО повноваження щодо присвоєння (зміни) категорій колективним засобам розміщування строком на п'ять років.

Для набуття повноважень щодо присвоєння (зміни) категорій колективним засобам розміщування керівником СРО чи його представником (законним представником), подається письмова заява, оформлена в довільній формі особисто або надсилається поштою, або в електронній формі – через Єдиний державний портал адміністративних послуг.

До заяви додаються копія рішення виконавчого органу СРО про звернення щодо делегування повноважень щодо присвоєння (зміни) категорій колективним засобам розміщування, перелік учасників СРО на дату подання заяви.

У місячний строк після отримання заяви від СРО центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму, приймає рішення про делегування або відмову в делегуванні СРО повноважень. Делегування повноважень здійснюється безоплатно.

Підставою для відмови в делегуванні повноважень СРО є:

відсутність документів, визначених частиною шістнадцятою цієї статті;
відсутність у об'єднання статусу СРО, який об'єднує більше 35 відсотків суб'єктів туристичної діяльності, що надають послуги з тимчасового розміщування;

виявлення недостовірних даних у документах, необхідних для делегування повноважень СРО.

Після усунення причин, що стали підставою для прийняття центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму, рішення про відмову у делегуванні повноважень СРО, таке СРО має право повторно подати заяву та документи, визначені частиною шістнадцятою цієї статті, які розглядаються у строк, визначений частиною сімнадцятою цієї статті.

У рішенні про делегування СРО повноважень зазначаються:

найменування СРО, якій делегуються повноваження;

повноваження СРО щодо присвоєння (зміни) категорій колективним засобам розміщування;

строк, на який делегуються повноваження, який не може бути більшим, ніж строк дії рішення про надання статусу СРО;

порядок інформування про виконання СРО делегованих повноважень.

Рішення про делегування СРО повноважень щодо присвоєння (зміни) категорій колективним засобам розміщування приймається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму.»;

23) статтю 29 викласти у такій редакції:

«Стаття 29. Державний нагляд (контроль) у сфері туризму

1. Державний нагляд (контролю) у сфері туризму здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів та Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації (далі - органи контролю) шляхом проведення планових та

позапланових перевірок відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

Державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог цього Закону суб'єктами туристичної діяльності:

які надають послуги з тимчасового розміщування, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів;

які провадять туроператорську/турагентську діяльність, та надають послуги з туристичного супроводу – органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій.

2. Зупинення провадження туристичної діяльності здійснюється за рішенням суду на підставі позову органу контролю.

Підставою для зупинення провадження туристичної діяльності є здійснення туроператорської/турагентської діяльності без фінансового забезпечення своєї відповідальності, визначеної статтею 15 цього Закону.»;

24) статтю 30 викласти у такій редакції:

«Стаття 30. Відповідальність за порушення законодавства у сфері туризму

Порушення законодавства у сфері туризму тягне за собою відповідальність згідно із законом.

За порушення законодавства у сфері туризму до суб'єктів туристичної діяльності, які надають послуги з тимчасового розміщування, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, застосовує адміністративно-господарські штрафи за:

1) залучення до надання туристичних послуг суб'єктів туристичної діяльності, які не подали декларацію, - штраф у розмірі десяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) надання завідомо недостовірної інформації у декларації - штраф у розмірі двадцяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Адміністративно-господарські штрафи, накладені посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, зараховуються до державного бюджету.

За порушення законодавства у сфері туризму до суб'єктів туристичної діяльності, які провадять туроператорську/турагентську діяльність, та надають послуги з туристичного супроводу, органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації застосовують адміністративно-господарські штрафи за:

1) залучення до надання туристичних послуг суб'єктів туристичної діяльності, які не подали декларацію, - штраф у розмірі десяти прожиткових

мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) надання завідомо недостовірної інформації у декларації - штраф у розмірі двадцяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

3) не забезпечення організованого в'їзду туриста в Україну та його виїзду на період туристичного обслуговування у визначені в договорі на туристичне обслуговування строки перебування туриста, - штраф у розмірі десяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

4) не відповідність розміру фінансового забезпечення туроператора/турагента вимогам, визначеним статтею 15 цього Закону, - штраф у розмірі двадцяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

5) надання послуг фахівцями туристичного супроводу без інформування екскурсанта про особисті дані та номер, за яким такого фахівця унесено до Реєстру, - штраф у розмірі одного прожиткового мінімуму, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

6) неподання в установленій статтею 15 Закону строк інформації про наявність у туроператора фінансового забезпечення на новий строк - штраф у розмірі десяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Адміністративно-господарські штрафи, накладені посадовими особами Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, зараховуються до загального фонду місцевих бюджетів.

У разі несплати суб'єктом господарювання застосованої до нього штрафної санкції за результатами здійснених заходів державного нагляду (контролю) протягом 15 календарних днів з дня вручення або направлення розпорядчого документа в порядку, передбаченому Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», якщо розпорядчі документи не були оскаржені до органу державного нагляду (контролю) та/або в судовому порядку та залишені в силі, сума санкції стягується в судовому порядку.»;

25) частину другу статті 37 викласти у такій редакції «Іноземні юридичні особи та іноземці можуть здійснювати туроператорську та турагентську діяльність шляхом утворення юридичних осіб та реєстрації фізичних осіб-підприємців за законодавством України, виконання вимог цього Закону та подання декларації.»;

26) у тексті Закону слова «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму» у всіх відмінках замінити словами «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму» у відповідному відмінку;

27) пункти 3 та 5 розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» виключити.

5. Частину другу статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005, № 48, ст. 483; 2011, № 48-49, ст. 536; 2013, № 2, ст. 4; 2017, № 27-28, ст. 312) доповнити словами «декларування діяльності суб'єктів туристичної діяльності».

6. Доповнити Закон України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84; 2010 р., № 9, ст. 84; 2011 р., № 18, ст. 123, № 47; ст. 531; 2012 р., № 2-3, ст. 3, № 7, ст. 53, № 14, ст. 87, № 21, ст. 197; 2013 р., № 21, ст. 208, № 37, ст. 488, № 38, ст. 500; 2014 р., № 4, ст. 61, № 30, ст. 1008, № 31, ст. 1058, № 41-42, ст. 2024; 2015 р., № 11, ст. 75, № 14, ст. 96, № 45, ст. 410; 2017 р., № 1, ст. 2, № 4, ст. 42) статтею 11 - 1 такого змісту:

«11-1. Особливості захисту прав споживачів туристичних послуг

1. Цей Закон застосовується до відносин, що виникають при захисті прав споживачів туристичних послуг у частині, що не поширюється на Закон України «Про туризм»».

7. Пункт 19 частини першої статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158; 2016, № 3, ст. 147; 2016 р., № 4 ст. 40; 2016, № 94, ст. 3068) виключити.

II. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня, наступного за днем його офіційного опублікування.

2. До приведення законодавства у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Туроператори, які отримали ліцензію на провадження туроператорської діяльності до дня набрання чинності цим Законом, протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом, подають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму, декларацію в порядку, визначеному цим Законом.

4. У перший календарний рік з дня набрання чинності цим Законом розрахунок фінансового забезпечення цивільної відповідальності туроператора/турагента перед туристами здійснюється на підставі запланованого обсягу продажу туристичного пакету.

5. Кабінету Міністрів України до дня набрання чинності цим Законом: привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України

С. Кучерів

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України
«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
у сфері туризму»

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері туризму» (далі – проект Закону) розроблено на виконання пункту 53 Плану заходів з імплементації розділу V «Економічне та галузеве співробітництво» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2017 - 2019 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 червня 2017 р. № 503-р.

Інтеграція України у світовий простір потребує адаптації умов надання туристичних послуг до правил Європейського Співтовариства з метою інтеграції національної туристичної сфери в європейський туристичний простір, гарантування дотримання цілей Директиви Ради ЄС від 13 червня 1990 р. № 90/314/ЄЕС про організовані туристичні подорожі, відпочинок з повним комплексом послуг та комплексні турне, якими передбачено необхідність вдосконалення ринку туристичних послуг, встановлення загальних правил щодо туристичного продукту, достовірність інформації щодо комплексу туристичних послуг, захист прав споживачів туристичних послуг, створення здорової конкуренції на ринку туристичних послуг, забезпечення зобов'язання туристичних операторів та туристичних агентів надавати значні докази їх надійності, що має бути відображено у Законі України «Про туризм», який визначає загальні правові, організаційні та соціально-економічні засади реалізації державної політики України у сфері туризму.

Так, проектом Закону пропонується розширити визначення основних термінів відповідно до загальноприйнятих міжнародних дефініцій, зокрема з урахуванням класифікації Всесвітньої туристичної організації ООН (ЮНВТО), класифікувати види туризму в залежності від напрямку туристичних потоків, способу організації туру, категорій осіб, які здійснюють туристичні подорожі, їх вікової групи, джерел фінансування подорожі, цілей, способів пересування чи інших ознак.

Окрім того, проектом Закону пропонується запровадити набуття права на здійснення туристичної діяльності за декларативним принципом. Суб'єкти туристичної діяльності заявлятимуть (повідомлятимуть) про свій намір провадити туристичну діяльність шляхом подання декларації, у якій підтверджуватимуть свою відповідність вимогам, встановленим у Законі України «Про туризм» для видів туристичної діяльності.

Інформація про суб'єктів туристичної діяльності, які подали декларації, вноситиметься до Реєстру суб'єктів туристичної діяльності та до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

Законодавцем пропонується наділити повноваженнями щодо здійснення заходів державного нагляду (контроль) за дотриманням законодавств у сфері туризму за діяльністю туроператорів, турагентів та фахівців туристичного супроводу - органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, за діяльністю суб'єктів туристичної діяльності, які надають послуги з тимчасового розміщення (проживання), - Держпродспоживслужбу. Такі заходи здійснюватимуться у відповідності до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» та, у разі виявлення порушень, до суб'єктів туристичної діяльності застосовуватиметься відповідальність у вигляді адміністративно-господарських штрафів.

Також, з метою посилення відповідальності туроператорів та турагентів перед туристами проектом Закону пропонується встановити дієвий механізм фінансового забезпечення відповідальності туроператора та турагента, який передбачатиме, що банківська гарантія або страхова сума за договором страхування цивільної відповідальності має бути не меншою 5 % від річного обсягу продажу туристичних продуктів туроператора (без урахування доходу від продажу авіаквитка, якщо послуга не включена до туристичного пакету) за попередній рік; та від річного обсягу продажу туристичних продуктів (комісії) турагента за попередній рік.

Разом з цим, згідно з підпунктом 5 пункту 3 розділу X Прикінцеві та перехідні положення Закону України від 15.01.2015 № 124 «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», який набрав чинності 11.02.2016, внесено зміни до Закону України «Про туризм», якими виключено норми, що передбачали сертифікацію товарів, робіт, послуг у сфері туристичної діяльності.

Порядок про встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання), затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29.07.2009 № 803, містить норми щодо необхідності обов'язкового проходження процедури добровільної сертифікації послуг тимчасового розміщення (проживання) при отриманні свідоцтва про встановлення відповідної категорії.

Проектом Закону пропонується усунути правові колізії в частині обов'язкового проходження добровільної сертифікації послуг з тимчасового розміщення (проживання) та впровадити нову процедуру присвоєння категорій об'єктам туристичної інфраструктури за декларативним принципом.

З метою отримання об'єктивної та достовірної інформації про стан розвитку туризму в Україні, оцінки внеску туризму в загальну величину валового внутрішнього продукту держави необхідно вдосконалити статистичний облік у сфері туризму, який базуватиметься на оцінці показників потужності й динаміці змін внутрішніх, в'їзних і виїзних туристичних потоків, витрат туристів і екскурсантів на туризм, рівні бази оподаткування, доходів від туристичної діяльності, рівні задоволення туристичного попиту на ринку послуг, інформації про кількість робочих місць та зайнятість в сфері туризму.

Окрім того, на законодавчому рівні потребує закріплення поняття саморегульованих організацій у сфері туризму та засад їх діяльності, що об'єднують учасників туристичного ринку, які провадять туристичну діяльність та створених з метою захисту інтересів своїх членів, інтересів інших учасників туристичного ринку та підвищення ефективного просування національного туристичного продукту.

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою прийняття проекту Закону є удосконалення діючого законодавства, що регулює сферу туризму, зокрема, Закону України «Про туризм», з урахуванням необхідності імплементації європейського досвіду та гармонізації українського законодавства у цій сфері з нормами міжнародного права. Реалізації проекту Закону направлено на запровадження декларативного принципу щодо набуття права провадження туристичної діяльності, посилення фінансової відповідальності туроператорів та турагентів перед туристом; запровадження додаткового виду страхування цивільної відповідальності туроператорів та турагентів перед туристами; визначення засад організації роботи саморегульованих організацій; створення Реєстру суб'єктів туристичної діяльності; врегулювання діяльності фахівців туристичного супроводу; визначення основних засад статистичного обліку у сфері туризму; встановлення відповідальності до суб'єктів туристичної діяльності за порушення законодавства у сфері туризму.

3. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють Бюджетний кодекс України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, закони України «Про туризм», «Про адміністративні послуги», «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань», «Про захист прав споживачів», «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», «Про страхування», постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 459 «Питання Міністерства економічного розвитку і торгівлі», розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 847 «Про імплементацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони».

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту Закону здійснюватиметься за рахунок і в межах коштів державного та місцевих бюджетів на відповідний рік, а також інших джерел фінансування не заборонених законодавством.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з Мінфіном, МЗС, Мінагрополітики, Держстатом, Держпродспоживслужбою, Нацкомфінпослуг, ДФС, Адміністрацією Держприкордонслужби, ДРС, та потребує проведення правової експертизи Мін'юстом.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила та процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Проект Закону потребує проведення громадського обговорення.

8¹. Розгляд Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій

Проект Закону не стосується сфери наукової та науково-технічної діяльності.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується соціально-трудової сфери.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект Закону підпадає під дію Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Відсутній вплив реалізації Закону на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Впровадження проекту Закону направлено на виконання зобов'язань України у сфері туризму за Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, що дозволить забезпечити розвиток конкуренції на ринку туристичних послуг, підвищити якість надання туристичних послуг та інтеграцію національної туристичної сфери в туристичний простір Європейського Співтовариства.

**Перший віце-прем'єр-міністр
України – Міністр економічного
розвитку і торгівлі України**

« ____ » _____ 2018 р.

С. І. Кубів

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

ДО ПРОЄКТУ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ У СФЕРІ ТУРИЗМУ»

I. Визначення проблеми

За оцінкою Всесвітньої туристичної організації ООН (ЮНВТО), внесок туризму до світового валового внутрішнього продукту з урахуванням непрямого ефекту становить 10 відсотків. Загальна кількість робочих місць, що прямо або опосередковано стосуються сфери туризму, становить 11 відсотків. У 2015 році частка міжнародних туристичних прибутків збільшилася на 4,4 відсотка і становила 1184 млн. туристів.

Сфера туризму та курортів стає однією з основних галузей, що впливає на загальний стан і тенденції світової економіки.

Україна розташована у центрі Європи та має всі умови для належного розвитку економіки за рахунок туризму, проте суттєво відстає від провідних держав світу за рівнем розвитку туристичної інфраструктури та якості туристичних послуг.

На даний час основним законодавчим актом, який регулює сферу туризму, є Закон України «Про туризм» (далі – Закон). Наявність його є позитивним явищем з точки зору визнання в державній політиці необхідності формування чіткої та визначеної позиції щодо розвитку туристичної сфери як однієї з пріоритетних сфер національної економіки. Проте, чинна редакція Закону викликає ряд зауважень та пропозицій до його змісту і суті, має надто загальний характер, не містить конкретизованих напрямів та механізмів, за допомогою яких можливо було б сформуванню і реалізувати ефективну державну політику у сфері туризму.

Також, з урахуванням зобов'язань, які випливають із Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, постала необхідність у адаптації умов надання туристичних послуг до правил Європейського Співтовариства з метою інтеграції національної туристичної сфери в європейський туристичний простір, гарантування дотримання цілей Директиви Ради ЄС від 13 червня 1990 р. № 90/314/ЄЕС про організовані туристичні подорожі, відпочинок з повним комплексом послуг та комплексні турне, якими передбачено необхідність вдосконалення ринку туристичних послуг, встановлення загальних правил щодо туристичного продукту, достовірність інформації щодо комплексу туристичних послуг, захист прав споживачів туристичних послуг, створення здорової конкуренції на ринку туристичних послуг, забезпечення зобов'язання туристичних операторів та туристичних агентів надавати значні докази їх надійності, що має бути відображено у Законі.

Перш за все необхідно розширити визначення основних термінів в Законі, оскільки від правильного їх розуміння залежить подальша стратегія та тактика дій, а згодом і результативність, тому важливим є зазначення в статті 1 Закону

об'єкти туристичної інфраструктури, туристичні ресурси, туристична діяльність, споживач туристичних послуг, засіб розміщення, колективний засіб розміщення, індивідуальний засіб розміщення, послуги з тимчасового розміщення (проживання), туристичний бренд, знак категорії об'єкта туристичної інфраструктури, дестинація, екскурсант, екскурсійна діяльність, екскурсовод, гід-перекладач, туристичні послуги та інші.

Важливим питанням є також врегулювання діяльності суб'єктів туристичної діяльності та вдосконалення механізму цивільної відповідальності туроператорів та турагентів перед туристами. Так, Закон недостатньо впорядковує організаційні та правові механізми для належного розвитку інституту цивільної відповідальності за взяті суб'єктами господарювання зобов'язання.

Відповідно до статті 15 Закону з метою забезпечення прав та законних інтересів громадян – споживачів туристичних послуг туроператор та турагент зобов'язані здійснити фінансове забезпечення своєї цивільної відповідальності (гарантією банку або іншої кредитної установи) перед туристами. При цьому мінімальний розмір фінансового забезпечення туроператора, який надає послуги у повному обсязі/туроператора, який надає послуги виключно з внутрішнього та в'їзного туризму/турагента становить суму, еквівалентну не менше ніж 20 000/10 000/2 000 євро відповідно.

За останній рік рішеннями НБУ низку банків ліквідовано або визнано неплатоспроможним, що призвело до значних витрат туроператорів при укладенні відповідних договорів з новими банками-гарантами. Також, розмір суми фінансового забезпечення при значних обсягах продажу туристичного продукту не може забезпечити відшкодування збитків, що можуть бути заподіяні споживачу туристичних послуг в результаті невиконання або неналежного виконання туроператором/турагентом зобов'язань за договором на туристичне обслуговування, в тому числі в разі виникнення обставин його неплатоспроможності, суб'єктами туристичної діяльності.

Так, за даними Ліцензійного реєстру суб'єктів туроператорської діяльності Мінекономрозвитку станом на 01.01.2017 ліцензії на туроператорську діяльність отримали 2581 суб'єктів господарювання. З них у 2023 туроператорів фінансове забезпечення відсутнє або видане банківськими установами, що визнані неплатоспроможними.

Туристична індустрія в Україні є сферою економіки, що активно розвивається, у зв'язку з чим захист прав споживачів у цій сфері завжди був актуальним в силу її соціальної значущості. Станом на сьогодні, механізм ліцензування туроператорської діяльності несе формалізований характер і його скасування сприятиме зниженню тиску з боку держави на суб'єктів туристичного ринку. Одночасно необхідно здійснити заходи з метою захищеності та проінформованості споживача туристичних послуг, обліку туристичних ресурсів України, захисту прав і законних інтересів споживачів туристичних послуг та інформування їх про суб'єктів туристичної діяльності, які дотримуються вимог законодавства у сфері туризму.

Потребує подальшого вдосконалення і зміни процедура встановлення категорій об'єктам туристичної інфраструктури.

Так, відповідно до частини третьої статті 19 Закону види категорій об'єктів туристичної інфраструктури, порядок їх встановлення та зміни, а також порядок доведення до споживачів інформації про вид об'єкта туристичної інфраструктури та про вид його категорії визначаються Кабінетом Міністрів України.

Згідно із Порядком встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання), затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29.07.2009 № 803, (далі – Порядок) категорії готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання), встановлюються за результатами добровільної сертифікації послуг з тимчасового розміщення (проживання) стосовно безпеки для життя і здоров'я людей, захисту їх майна та охорони довкілля.

Разом з цим, згідно з підпунктом 5 пункту 3 розділу X Прикінцеві та перехідні положення Закону України від 15.01.2015 № 124 «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», який набрав чинності 11.02.2016, внесено зміни до Закону України «Про туризм», якими виключено норми, що передбачали сертифікацію товарів, робіт, послуг у сфері туристичної діяльності.

За даними Державної служби статистики на кінець 2016 року в Україні функціонує 4 256 колективних засоби розміщення з яких: 2 534 - готелі та аналогічні засоби розміщення (мотелі, хостели, кемпінги, тощо) та 1 722 - спеціалізовані засоби розміщення (санаторії, пансіонати, бази відпочинку, тощо).

За час існування процедури обов'язкової категоризації в Україні функціонує всього лише 238 готелі, яким видано свідоцтво про встановлення категорії: 5* - 32 готелі; 4* - 68 готель; 3* - 91 готель; 2* - 28 готелів; 1* - 19 готелів (згідно із реєстром свідоцтв про встановлення критерій готелям та іншим об'єктам, що призначається для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання)).

Створення позитивного іміджу нашої держави на світовому ринку, а також обізнаності вітчизняних громадян не в меншій ступені залежить від того, на скільки якісною і достовірною є інформація, яку доводять фахівці туристичного супроводу до іноземних та вітчизняних туристів.

Відповідно до статті 5 Закону до числа суб'єктів туристичної діяльності, що здійснюють туристичну діяльність, віднесено фахівців туристичного супроводу (гіди-перекладачі, екскурсіводи, спортивні інструктори, провідники та інші фахівці).

Дозвіл на право здійснення туристичного супроводу, який раніше видавався фахівцям туристичного супроводу місцевими органами виконавчої та органами місцевого самоврядування, вилучено з переліку документів дозвільного характеру.

Згідно із частиною третьою статті 1 Закону України «Про перелік документів дозвільного характеру» забороняється вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, необхідність отримання яких не передбачена законом та які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

У зв'язку з цим, сьогодні жоден орган виконавчої влади не володіє достовірною інформацією щодо кількості фахівців туристичного супроводу, які здійснюють свою діяльність на території України, а також рівнем якості, актуальності та правдивості інформації про Україну, що надаються туристові та екскурсанту фахівцем туристичного супроводу.

За інформацією місцевих органів виконавчої влади відсутність правових підстав для видачі дозволу на право здійснення туристичного супроводу спричинила виникнення наступних проблемних питань: низька якість екскурсійного обслуговування; невідповідність фахівців туристичного супроводу встановленим кваліфікаційним вимогам; погіршення іміджу України.

Застосування декларативного принципу при набутті права на провадження туристичної діяльності дозволить суб'єктам туристичної діяльності заявляти (повідомляти) безоплатно про свій намір провадити туристичну діяльність шляхом подання декларації. У декларації туроператори, турагенти, фахівці туристичного супроводу, суб'єкти туристичної діяльності, які надають послуги з тимчасового розміщення (проживання) підтверджуватимуть свою відповідність вимогам, встановленим для туристичної діяльності Законом України «Про туризм».

Також, на сьогодні відсутній єдиний інформаційний ресурс, який об'єднав би усіх суб'єктів туристичної діяльності - туроператорів, турагентів, фахівців туристичного супроводу та суб'єктів господарювання, які надають послуги з тимчасового розміщення (проживання).

Запровадження Реєстру суб'єктів туристичної діяльності (далі – Реєстр) - це перш за все облік туристичних ресурсів України, направлений на захист прав і законних інтересів споживачів туристичних послуг та інформування їх про суб'єктів туристичної діяльності, які дотримуються вимог законодавства у сфері туризму.

Слід наголосити, що сьогодні повністю не працює механізм відповідальності за порушення законодавства у сфері туризму, регламентований у статті 30 Закону, який має наслідком безвідповідальне ставлення суб'єктів туристичної діяльності перед туристами за взяті на себе зобов'язання.

Потребують законодавчого закріплення і основні засади статистичного обліку у сфері туризму. Станом на сьогодні в Україні для визначення показників стану розвитку сфери туризму використовуються статистичні дані ДСС, Адміністрації Держприкордонслужби та ДФС. Однак дані офіційної статистики від різних джерел мають значні розбіжності, що обумовлено, з одного боку, різними методологічними базами обліку, з іншого боку, значним тіньовим обігом у сфері.

Точно визначити ємність ринку обслуговування туристичних потоків на сьогодні неможливо. Статистика України не розглядає сферу туризму, як складний економічний комплекс і оцінює її окремі складові відповідно до сфер економічної діяльності за кодами КВЕД.

Статистичні дані стосовно розвитку туризму в Україні містять значні суперечності та розбіжності. Так, за даними Адміністрації Держприкордонслужби у 2016 році до України з метою туризму в'їхало 172,8 тис. іноземних громадян, при цьому ДСС поінформувала, що кількість іноземних туристів за цей період склала 35,0 тис. осіб.

З метою вирішення зазначеної проблеми Мінекономрозвитку запроваджено збір статистичних звітів про туристичну діяльність туроператорів (Ліцензійні умови провадження туроператорської діяльності, постанова Кабінету Міністрів України від 11.11.2015 № 991). Аналіз вказаних статистичних звітів надає можливість здійснення підрахунків реальних туристичних потоків, визначення кількості туристів, екскурсантів, та обсягів надходжень лише від провадження туроператорської діяльності.

Потребує також закріпленню поняття саморегулювних організацій у сфері туризму, громадських організацій, що об'єднують учасників туристичного ринку, які провадять туристичну діяльність та створених з метою захисту інтересів своїх членів, інтересів інших учасників туристичного ринку та підвищення ефективного просування національного туристичного продукту.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	Так	
Держава	Так	
Суб'єкти господарювання, у тому числі суб'єкти малого підприємництва	Так	

II. Цілі державного регулювання

Проектом актом передбачається внесення змін до Закону України «Про туризм» та деяких законодавчих актів з урахуванням необхідності імплементації європейського досвіду та гармонізації українського законодавства у цій сфері з нормами міжнародного права.

Основними цілями прийняття проекту акта є:
розширення термінологічно-понятійного апарату;
надання визначень існуючих видів туризму та запровадження нових видів;

запровадження декларативного принципу на набуття права займатися туристичною діяльністю;

посилення фінансової відповідальності туроператорів та турагентів перед туристом;

запровадження додаткового виду страхування цивільної відповідальності туроператорів та турагентів перед туристами;
 визначення засад організації роботи саморегулювних організацій;
 створення Реєстру суб'єктів туристичної діяльності;
 врегулювання діяльності фахівців туристичного супроводу;
 визначення основних засад статистичного обліку у сфері туризму;
 встановлення відповідальності суб'єктів туристичної діяльності за порушення законодавства у сфері туризму.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
<p>Альтернатива 1 Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін</p>	<p>Залишення існуючого Закону України «Про туризм» без змін не забезпечує досягнення цілі.</p> <p>Чинний нормативно-правовий акт не містить сучасних напрямів та механізмів, за допомогою яких можливо було б формувати і реалізувати ефективну державну політику у сфері туризму; не імплементовано до європейського законодавства; не встановлює реальну відповідальності за збитки, що можуть бути заподіяні споживачу туристичних послуг в результаті невиконання або неналежного виконання туроператором/турагентом зобов'язань за договором на туристичне обслуговування.</p> <p>Закладені у чинній редакції Закону механізми ліцензування туроператорської діяльності, встановлення категорій засобам розміщення є застарілими та не ефективними регуляторами туристичної діяльності, що негативно відображається на кінцевому споживачі туристичних послуг.</p> <p>Відсутність єдиного підходу до статистичного обліку у сфері туризму не дає можливості оцінити внесок туризму у реальний сектор економіки нашої держави та виділити доходну частину, яка впливає на формування внутрішнього валового продукту.</p> <p>Неврегульованість на законодавчому рівні діяльності фахівців туристичного супроводу негативно впливає на імідж країни, оскільки екскурсійну діяльність здійснюють не підготовлені та не кваліфіковані спеціалісти.</p> <p>Всі ці чинники негативно впливають на розвиток туризму в Україні, тому така альтернатива є неприйнятною.</p>
<p>Альтернатива 2</p>	<p>Забезпечує досягнення цілей.</p>

<p>Прийняття проекту акта</p>	<p>Прийняття акта сприятиме імplementації європейського досвіду та гармонізації українського законодавства у сфері туризму з нормами міжнародного права.</p> <p>Впровадження обліку туристичних ресурсів України направлено на захист прав і законних інтересів споживачів туристичних послуг шляхом інформування їх про суб'єктів туристичної діяльності, які дотримуються вимог законодавства у сфері туризму.</p> <p>Запропонований механізм фінансового забезпечення відповідальності туроператора та турагента покриватиме збитки, що можуть бути заподіяні споживачу туристичних послуг в результаті невиконання або неналежного виконання туроператором/турагентом зобов'язань за договором на туристичне обслуговування, в тому числі в разі виникнення обставин його неплатоспроможності.</p>
-------------------------------	--

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Ні	-
Прийняття проекту акта	Удосконалення правових засад регулювання відносин у сфері туризм. Забезпечення реалізації державної політики у сфері туризму	Ні

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Ні	Ні
Прийняття проекту акта	Сприятиме свідомому вибору споживачами якісних послуг у сфері туризму. Підвищення рівення захищеності споживача при користуванні послугами суб'єктів туристичної діяльності.	-

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання (одиниць)	-	-	1032	9897	10929*
Питома вага групи у загальній кількості (у відсотках)	-	-	9,44	90,56	100
* кількість суб'єктів туристичної діяльності, які станом на 01.01.2017 здійснюють турагентську та турагентську діяльність, надають послуги з тимчасового розміщення (проживання)					
Вид альтернативи	Вигоди		Витрати		
Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Ні		Висока вартість проходження процедури сертифікації та оцінювання відповідності готелів вимогам певної категорії		
Прийняття проекту акта	Сприятиме розвитку добросовісної конкуренції на ринку туристичних послуг, підвищення рівня якості надаваних суб'єктами туристичної діяльності послуг		Суб'єкти туристичної діяльності безоплатно подаватимуть декларацію в будь-який зручний для них спосіб: в письмовій формі особисто чи через представника (законного представника); надсилати поштою; в електронній формі – через Єдиний державний портал адміністративних послуг.		

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Залишення	1	Чинність цього нормативно-правового

існуючої на даний момент ситуації без змін		<p>акта створює перепони для імплементації вітчизняного законодавства до норм європейського законодавства.</p> <p>Не захищає споживача туристичних послуг при невиконанні або неналежному виконанні договірних зобов'язань суб'єктів туристичної діяльності.</p> <p>Держава не володіє достовірною інформацією про реальний стан і розвиток туризму в Україні, не має інструментів, які б оцінили внесок туризму в загальну величину валового внутрішнього продукту держави, інформації про кількість робочих місць та зайнятість в сфері туризму.</p>
Прийняття проекту акта	3	<p>Прийняття акта направлено на:</p> <ul style="list-style-type: none"> посилення фінансової відповідальності туроператорів та турагентів перед туристом; запровадження декларативного принципу на набуття права здійснювати туристичну діяльність; запровадження додаткового виду страхування цивільної відповідальності туроператорів та турагентів перед туристами; визначення засад організації роботи саморегульвних організацій; створення Реєстру суб'єктів туристичної діяльності; врегулювання діяльності фахівців туристичного супроводу; відміна обов'язкової категоризації готелів; визначення основних засад статистичного обліку у сфері туризму; встановлення відповідальності суб'єктів туристичної діяльності за порушення законодавства у сфері туризму.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Залишення існуючої на даний момент	Ні	Так, висока вартість проходження	Згідно із пунктом 9 Порядку роботи з оцінювання готелю виконуються відповідно до вимог ДСТУ

ситуації без змін		процедури сертифікації та оцінювання відповідності готелів вимогам певної категорії	4269:2003 «Послуги туристичні. Класифікація готелів», який є морально застарілим нормативним документом, який не дозволяє здійснювати якісну оцінку відповідності об'єктам туристичної інфраструктури. Процедура встановлення певної категорій готелям залишиться незмінною, що, в свою чергу, призведе до діяльності об'єктів туристичної інфраструктури без необхідного свідчення про встановлення категорії, що суперечитиме вимогам чинного законодавства.
Прийняття проекту акта	Так	Ні. Подання декларації здійснюється суб'єктом господарювання на безоплатній основі	Імплементация норм європейського законодавства в Закон України «Про туризм».
Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/ причини відмови від альтернативи		Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Не виконання зобов'язань, які впливають із Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (стаття 401).		Х
Прийняття проекту акта	Імплементация норм європейського законодавства в Закон України «Про туризм». Введення, замість застарілих механізмів державного регулювання, ефективних та дієвих інструментів регулювання у сфері туризму.		Х

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Досягнення визначених цілей регуляторного акта забезпечується шляхом запровадження декларативного принципу на право провадити туристичну діяльність, створення Реєстру суб'єктів туристичної діяльності, встановлення додаткового виду страхування цивільної відповідальності туроператорів та турагентів перед туристами, визначення основних засад статистичного обліку у сфері туризму, посилення фінансової відповідальності туроператорів та турагентів перед туристом, визначення засад організації роботи саморегулювних організацій, врегулювання діяльності фахівців туристичного супроводу, встановлення відповідальності суб'єктів туристичної діяльності за порушення законодавства у сфері туризму.

З прийняттям проекту Закону буде визначено, що до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму та курортів, у будь який зручний для суб'єкта туристичної діяльності спосіб безоплатно подаватиметься декларації, у якій повідомлятиметься про відповідність суб'єкта туристичної діяльності вимогам, встановленим Законом України «Про туризм». Будь – яких інших документів не вимагатиметься.

Датою подання декларації вважатиметься дата надходження до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму та курортів, чи до центру надання адміністративних послуг або (в разі надіслання декларації поштою) дата вручення відповідного поштового відправлення.

Суб'єкти туристичної діяльності, які подати декларацію, включатимуться до Реєстру.

За декларативним принципом, на підставі критеріїв оцінки відповідності певній категорії колективному засобу розміщення колективним засобам розміщення присвоюватимуться певні категорії, що надасть можливість розпочати категоризацію об'єктів туристичної інфраструктури без попереднього проходження процедури сертифікації послуг з тимчасового розміщення (проживання).

Державний нагляд (контроль) за дотриманням суб'єктами туристичної діяльності, які провадять туроператорську діяльність, вимог Закону України «Про туризм» здійснюватиме за суб'єктами туристичної діяльності, які надають послуги з тимчасового розміщення (проживання) – Држпрожспоживслужба, а за суб'єктами туристичної діяльності, які провадять туроператорську/ турагентську діяльність, а також надають послуги з туристичного супроводу - органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації.

Для розв'язання існуючої проблеми необхідно:

зі сторони органів державної влади:

впровадити декларативний принцип набуття права на провадження туристичної діяльності;

впровадити нову процедуру присвоєння категорій колективним засобам розміщення на підставі обов'язкових та додаткових критеріїв за декларативним принципом;

створити Реєстр суб'єктів туристичної діяльності;

ввести механізм відповідальності до суб'єктів туристичної діяльності, які порушують законодавство у сфері туризму;

зі сторони суб'єктів господарювання:

суб'єктам туристичної діяльності безоплатно подати декларацію про здійснення туристичної діяльності у будь який зручний для них спосіб;

туроператорам (турагентам) забезпечити здійснення фінансового забезпечення відповідальності перед туристами;

фахівцям туристичного супроводу пройти навчання на спеціальних фахових курсах, які проводяться згідно із стандартами ДСТУ EN 15565:2016 (EN 15565:2008, Туристичні послуги. Вимоги до професійної підготовки та кваліфікаційних програм для гідів).

Заходами, які необхідно здійснити органам виконавчої влади для реалізації вказаних цілей, є розробка форми декларацій в залежності від виду туристичної діяльності, розробка порядку ведення Реєстру суб'єктів туристичної діяльності, затвердження обов'язкових та додаткових критеріїв оцінки відповідності колективних засобів розміщення певній категорії.

Заходами, які необхідно здійснити суб'єктам туристичної діяльності, є подання до органу виконавчої влади безоплатно декларації встановленого зразка, у якій підтверджуватимуть свою відповідність вимогам, встановленим для суб'єктів туристичної діяльності Законом України «Про туризм».

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Реалізація проекту Закону потребує додаткових матеріальних, фінансових та інших ресурсів центральних органів виконавчої влади в частині здійснення державного нагляду (контролю).

За результатами введення в дію запропонованого регуляторного акта не передбачається нанесення шкоди суб'єктам господарювання, тому механізм повної або часткової компенсації можливої шкоди у разі настання очікуваних наслідків дії акта не розроблявся.

Витрати суб'єктів малого підприємництва наведені згідно Додатку 4 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта відповідно.

Витрати у великих та середніх суб'єктів господарювання не передбачаються, а тому зазначені розрахунки витрат згідно Додатку 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта не проводились.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії запропонованого регуляторного акта встановлюється на необмежений термін.

Зміна терміну дії акта можлива в разі зміни правових актів, на вимогах яких базується проект.

Термін набрання чинності регуляторним актом – відповідно до законодавства: через шість місяців з дня його опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Прогнозними значеннями показників результативності регуляторного акта є:

1. Розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних із дією акта – надходження від адміністративно-господарських штрафів, накладених на суб'єктів туристичної діяльності за порушення законодавства у сфері туризму.

2. Кількість суб'єктів туристичної діяльності та/або фізичних осіб, на яких поширюється дія акта – 10929:

2581 – туроператори (за даними ліцензійного реєстру Мінекономрозвитку станом на 01.01.2017);

5663 – турагенти (за даними Держстату станом на 01.01.2017);

151 – суб'єкти, що здійснюють екскурсійну діяльність (за даними Держстату станом на 01.01.2017);

2534 – готелі та аналогічні засоби розміщення (за даними Держстату станом на 01.01.2017).

3. Розмір коштів і час, що витрачається суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта:

кошти суб'єктами туристичної діяльності не витратимуться;

час на заповнення та подання декларації.

4. Рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень регуляторного акта – високий, оскільки повідомлення про оприлюднення, проект Закону та аналіз регуляторного впливу акта розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (<http://www.me.gov.ua>) у розділі “Регуляторна діяльність”.

Статистичні показники:

кількість об'єктів туристичної інфраструктури, на яких поширюється дія проекту акта - 10929;

кількість декларації про надання права на провадження туристичної діяльності суб'єктам туристичної діяльності - 0;

кількість колективних засобів розміщення, яким присвоєно відповідні категорії – 0;

кількість суб'єктів туристичної діяльності, яким тимчасово зупинено провадження туристичної діяльності на підставі рішення суду -0;

кількість проведених планових та позапланових перевірок за додержанням законодавства у сфері туризму – 0;

кількість порушень законодавства у сфері туризму, виявлених під час проведення перевірки – 0;

сума штрафів, сплачених до відповідних бюджетів – 0.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Базове відстеження результативності здійснюватиметься після набрання чинності цим регуляторним актом, але не пізніше дня, з якого починається проведення повторного відстеження результативності цього акта.

Повторне відстеження результативності проекту акта здійснюватиметься впродовж двох років після набрання ним чинності шляхом здійснення моніторингу після прийняття запропонованої норми.

Періодичне відстеження результативності проекту акта здійснюватиметься через кожні три роки, починаючи з дня виконання заходів із повторного відстеження.

Метод проведення відстеження результативності – статистичний.

Відповідні відстеження будуть проводитись Мінекономрозвитку шляхом аналізу статистичних даних.

Цільові групи, які залучатимуться для проведення відстеження – суб'єкти туристичної діяльності, що надають туристичні послуги.

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного розвитку
і торгівлі України**

_____ 2018 р.

С. І. Кубів

ТЕСТ
малого підприємництва (М-Тест)
до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих
актів України у сфері туризму»

1. Консультації з представниками мікро - та малого підприємництва щодо оцінки впливу регулювання

Консультації щодо визначення впливу запропонованого регулювання на суб'єктів малого підприємництва та визначення детального переліку процедур, виконання яких необхідно для здійснення регулювання, проведено розробником у період з 26 січня 2017 року по 26 вересня 2017 року.

№ п/п	Вид консультації (публічні консультації прями (круглі столи, наради, робочі зустрічі тощо), інтернет-консультації прями (інтернет-форуми, соціальні мережі тощо), запити (до підприємців, експертів, науковців тощо)	Кількість учасників консультацій, осіб	Основні результати консультацій (опис)
1.	Робочі зустрічі, інтернет-консультації, конференції, форуми та інші прями консультації	300	Позитивно оцінюють та підтримують запропоновані зміни в регулюванні. Підтримано зміни щодо розміру фінансового забезпечення відповідальності туроператора та турагента Позитивно сприйнято запровадження декларативного принципу набуття права на провадження туристичної діяльності.

2. Вимірювання впливу регулювання на суб'єктів малого підприємництва (мікро та малі):

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	Так	X
Держава	Так	X
Суб'єкти господарювання,	Так	X
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	Так	X

Кількість суб'єктів малого підприємництва, на яких поширюється регулювання:

10929* юридичні та фізичні осіб-підприємців, у тому числі малого підприємництва 1032* та мікропідприємництва 9897*;

* використовуються дані статистичного звіту туроператорів за 2016 рік, який подається Мінекономрозвитку, статистичні данні Експрес-випусків Держстату від 25.04.2017 № 176/0/05.4вн-17, № 177/0/05.4вн-17.

Загальна кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання становить 10929 підприємств, а питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив 9,44 % (мале підприємництва) та 90,56 % (мікропідприємства).

3. Розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання

№ з/п	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Оцінка "прямих" витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання				
1.	Придбання необхідного обладнання (пристроїв, машин, механізмів) <i>Формула:</i> <i>кількість необхідних одиниць обладнання X вартість одиниці</i>	0,00 (витрати відсутні)	0,00 (витрати відсутні)	0,00 (витрати відсутні)
2.	Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування <i>Формула:</i> <i>прямі витрати на процедури перевірки (проведення первинного обстеження) в органі державної влади + витрати часу на процедуру обліку (на одиницю обладнання) X вартість часу суб'єкта малого підприємництва (заробітна плата) X оціночна кількість процедур обліку за рік) X кількість необхідних одиниць обладнання одному суб'єкту малого підприємництва</i>	0,00 (витрати відсутні)	0,00 (витрати відсутні)	0,00 (витрати відсутні)
3.	Процедури експлуатації обладнання (експлуатаційні витрати - витратні матеріали) <i>Формула:</i> <i>оцінка витрат на експлуатацію обладнання (витратні матеріали та ресурси на одиницю обладнання на рік) X кількість необхідних одиниць обладнання одному суб'єкту малого підприємництва</i>	0,00 (витрати відсутні)	0,00 (витрати відсутні)	0,00 (витрати відсутні)

4.	Процедури обслуговування обладнання (технічне обслуговування) Формула: оцінка вартості процедури обслуговування обладнання (на одиницю обладнання) X кількість процедур технічного обслуговування на рік на одиницю обладнання X кількість необхідних одиниць обладнання одному суб'єкту малого підприємництва	0,00 (витрати відсутні)	0,00 (витрати відсутні)	0,00 (витрати відсутні)
5.	Інші процедури	0,00 (витрати відсутні)	0,00 (витрати відсутні)	0,00 (витрати відсутні)
6.	Разом, гривень Формула: (сума рядків 1 + 2 + 3 + 4 + 5)	0,00 грн. (рядок 1) + 0,00 грн. (рядок 2) + 0,00 грн. (рядок 3) + 0,00 грн. (рядок 4) + 0,00 грн. (рядок 5) = 0,00 грн.	X	0,00 грн. (рядок 1) + 0,00 грн. (рядок 2) + 0,00 грн. (рядок 3) + 0,00 грн. (рядок 4) + 0,00 грн. (рядок 5) = 0,00 грн.
7.	Кількість господарювання, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	10929	12022 (10 % річний приріст)	16001 (10 % річний приріст за п'ять років)
8.	Сумарно, гривень Формула: відповідний стовпчик "разом" X кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання (рядок 6 X рядок 7)	0,00 грн. (рядок 6) X 10929 (рядок 7) = 0,00 грн.	X	0,00 грн. (рядок 6) X 16001 (рядок 7) = 0,00 грн.
Оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування				
9.	Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання Формула: витрати часу на отримання інформації про регулювання X вартість часу суб'єкта малого підприємництва (заробітна плата) X оціночна кількість законів	1 год. (час, який витрачається суб'єктами на пошук нормативно-правових актів в мережі Інтернет;) X 19 грн. (вартість 1 часу роботи виходячи з мінімальної заробітної плати за 2017 рік) X 1 Закон (кількість нормативно-правових актів, з якими необхідно ознайомитись) = 19 грн.	1 год. (час, який витрачається суб'єктами на пошук нормативно-правових актів в мережі Інтернет;) X 19 грн. (вартість 1 часу роботи виходячи з мінімальної заробітної плати за 2017 рік) X 1 Закон (кількість нормативно-правових актів, з якими	1 год. (час, який витрачається суб'єктами на пошук нормативно-правових актів в мережі Інтернет) X 19 грн. (вартість 1 часу роботи виходячи з мінімальної заробітної плати за 2017 рік) X 1 Закон (кількість нормативно-правових актів, з якими необхідно

			актів, ³ якими необхідно ознайомитись) = 19 грн.	ознайомитись) X 1 = 19 грн.
10.	<p>Процедури організації виконання вимог регулювання</p> <p>Формула: витрати часу на розроблення та впровадження внутрішніх для суб'єкта малого підприємництва процедур на впровадження вимог регулювання X вартість часу суб'єкта малого підприємництва (заробітна плата) X оціночна кількість внутрішніх процедур</p>	<p>4,0 год. (час, який витрачається суб'єктами на заповнення заяви) X 19 грн. (вартість 1 часу роботи виходячи з середньомісячної заробітної плати за 2017 рік)¹ X 1 (заява) = 76 грн.</p>	<p>4,0 год. (час, який витрачається суб'єктами на заповнення заяви) X 19 грн. (вартість 1 часу роботи виходячи з середньомісячної заробітної плати за 2017 рік)¹ X 1 (заява) = 76 грн.</p>	<p>4,0 год. (час, який витрачається суб'єктами на заповнення заяви) X 19 грн. (вартість 1 часу роботи виходячи з середньомісячної заробітної плати за 2017 рік)¹ X 1 (заява) = 76 грн.</p>
11.	<p>Процедури офіційного звітування</p> <p>Формула: витрати часу на отримання інформації про порядок звітування щодо регулювання, отримання необхідних форм та визначення органу, що приймає звіти та місця звітності + витрати часу на заповнення звітних форм + витрати часу на передачу звітних форм (окремо за засобами передачі інформації з оцінкою кількості суб'єктів, що користуються формами засобів - окремо електронна звітність, звітність до органу, поштовим зв'язком тощо) + оцінка витрат часу на корегування (оцінка природного рівня помилок)) X вартість часу суб'єкта малого підприємництва (заробітна плата) X оціночна кількість оригінальних звітів X кількість періодів звітності за рік</p>	<p>304,00 грн. (2 год. (витрати часу на отримання інформації про порядок звітування, отримання необхідних форм та визначення органу, що приймає звіти та місця звітності) + 12 год. (витрати часу на заповнення звітних форм) + 1 год. (витрати часу на передачу звітних форм - електронна звітність) + 1 год. (оцінка витрат часу на корегування (оцінка природного рівня помилок)) X 19 грн.</p>	<p>608,00² грн. (2 год. (витрати часу на отримання інформації про порядок звітування, отримання необхідних форм та визначення органу, що приймає звіти та місця звітності) + 12 год. (витрати часу на заповнення звітних форм) + 1 год. (витрати часу на передачу звітних форм - електронна звітність) + 1</p>	<p>1520,00² грн. (2 год. (витрати часу на отримання інформації про порядок звітування, отримання необхідних форм та визначення органу, що приймає звіти та місця звітності) + 12 год. (витрати часу на заповнення звітних форм) + 1 год. (витрати часу на передачу звітних форм - електронна звітність) + 1 год. (оцінка витрат часу на корегування (оцінка природного</p>

		(вартість 1 часу роботи виходячи з мінімальної заробітної плати за 2017 рік) X 1 (кількість оригінальних звітів) X 1 (кількість періодів звітності за рік)	год. (оцінка витрат часу на корегування (оцінка природного рівня помилок)) X 19 грн. (вартість 1 часу роботи виходячи з мінімальної заробітної плати за 2017 рік) X 2 (кількість оригінальних звітів) X 1 (кількість періодів звітності за рік)	рівня помилок)) X 19 грн. (вартість 1 часу роботи виходячи з мінімальної заробітної плати за 2017 рік) X 5 (кількість оригінальних звітів) X 1 (кількість періодів звітності)
12.	Процедури щодо забезпечення процесу перевірок	0,00 грн. (витрати відсутні)	0,00 грн. (витрати відсутні)	0,00 грн. (витрати відсутні)
13.	Інші процедури (уточнити)	0,00 грн.	0,00 грн.	0,00 грн.
14.	Разом, гривень <i>Формула:</i> (сума рядків 9 + 10 + 11 + 12 + 13)	19 грн (рядок 9) + 76грн. (рядок 10) + 304,00 грн. (рядок 11) + 0,00 грн. (рядок 12) + 0,00 грн. (рядок 13) + =399 грн	X	19 грн. (рядок 9) + 180 грн. (рядок 10) + 0,00 грн. (рядок 11) + 0,00 грн. (рядок 12) + 0,00 грн. (рядок 13) + =1615 грн
15.	Кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	10929	12022 (10 % річний приріст)	16001 (10 % річний приріст за п'ять років)
16.	Сумарно, гривень <i>Формула:</i> відповідний стовпчик "разом" X кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання (рядок 14 X рядок 15)	399 грн. (рядок 14) X 10929 (рядок 15) = 4360,67 тис. грн.	X	1615 грн. (рядок 14) X 16001 суб'єктів (рядок 15) = 25841,62 тис. грн.

¹ Закон України «Про Державний бюджет України на 2017 рік»

² у разі, якщо мінімальна заробітна плата залишиться на рівні 2017 року

Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого підприємництва

Процедура регулювання суб'єктів малого підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання малого підприємництва - за потреби окремо для суб'єктів малого та мікро-підприємництва)	Планові витрати часу на процедуру (годин)	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання за рік	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	16	33,6	1	10929	5875,43 тис. грн.
2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:					
камеральні	відсутні	відсутні	відсутні	відсутні	відсутні
виїзні	24	33,6	1	936 (24 планові+12 позапланові)* 26 (цовв+регіони)	754,79 тис. грн.
3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	2	33,6	1	1872	125,8 тис. грн.
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	2 (на підготовку у позову до суду)	33,6	1	93,6 (10%)	232,12 тис.грн. (2 год.*33,6 грн./год.+1762 (ставка судового збору: один прожитковий мінімум, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб (станом на 01.12.2017) *93,6)

5. Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	2 (на підготовку у позову до суду)	33,6	1	93,6 (10%)	232,12 тис.грн. (2 год.*33,6 грн./год.+1762 (ставка судового збору: один прожитковий мінімум, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб (станом на 01.12.2017) *93,6)
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	3	33,6	1	936	94,35 тис. грн. (3 год.*33,6 грн./год.*936)
7. Інші адміністративні процедури	відсутні	відсутні	відсутні	відсутні	відсутні
Разом за рік	X	X	X	X	7220,35 тис.грн.
Сумарно за п'ять років	X	X	X	X	36101,75 тис.грн.

Примітка:

Показник вартості часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата) взято відповідно додатку 1 до постанови Кабінет Міністрів України від 18 січня 2017 № 15 "Питання оплати праці працівників державних органів", як для головного спеціаліста державного органу – 5900 гривень/22 робочих дні/8.

4. Розрахунок сумарних витрат суб'єктів малого підприємництва, що виникають на виконання вимог регулювання на основі запропонованих змін

№ з/п	Показник	Перший рік регулювання (стартовий)	За п'ять років
1.	Оцінка "прямих" витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання	0,00 грн.	0,00 грн.
2.	Оцінка вартості адміністративних процедур для суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування	4360,67 тис. грн.	25841,62 тис. грн.
3.	Сумарні витрати малого підприємництва на виконання запланованого регулювання	0,00 тис. грн. + 4360,67 тис. грн. = 4360,67 тис. грн.	0,00 тис. грн. + 25841,62 тис. грн. = 25841,62 тис. грн.
4.	Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів	7 220,35 тис. грн.	36 101,75 тис. грн.

	малого підприємництва (поточні)		
5.	Сумарні витрати на виконання запланованого регулювання	4 360,67 тис. грн. + 7 220,35 = 11 581,02 тис. грн.	25 841,62 тис. грн. + 26 101,75 тис. грн. = 51 943,37 тис. грн.

5. Розроблення коригуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва щодо запропонованого регулювання

Із 100% суб'єктів туристичної діяльності 90,56 % це мікропідприємства.

Проект Закону направлено на удосконалення діючого Закону України «Про туризм» з урахуванням необхідності імплементації європейського досвіду та гармонізації українського законодавства у сфері туризму з нормами міжнародного права.

Так, основні зміни, які пропонується впровадити проектом Закону, направлені на підвищення захисту прав споживача, який користується послугами суб'єктів туристичної діяльності, шляхом набуття права на провадження туристичної діяльності за декларативним принципом, створення Реєстр суб'єктів туристичної діяльності, посилення фінансової відповідальності туроператорів та турагентів перед туристом, запровадження додаткового виду страхування цивільної відповідальності туроператорів та турагентів перед туристами.

При цьому відміниться ліцензування туроператорської діяльності та обов'язкова категоризація готелів

Прийняття проекту Закону ніяких пом'якшувальних/коригувальних заходів для малого підприємництва не потребуватиме, оскільки запропоновані механізми реалізації проекту Закону мають однаковий вплив на всіх суб'єктів туристичної діяльності.

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань туризму»

16.01.2018 | 09:11 | Департамент туризму та курортів

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері туризму» (далі – проект Закону) розроблено на виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 847 «Про імплементацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони».

Проект Закону та аналіз регуляторного впливу акта розміщено на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку (www.me.gov.ua) в розділі «Обговорення проектів документів».

Зауваження та пропозиції до проекту Закону слід надсилати на адреси Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (01008, м. Київ, вул. М. Грушевського 12/2, e-mail: tgushakova@me.gov.ua) та Державної регуляторної служби України (01011, Київ, вул. Арсенальна, 9/11, e-mail: inform@dkrp.gov.ua).

Зауваження та пропозиції від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування проекту Закону у письмовому та /або електронному вигляді.

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
До проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері туризму»

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
Кодекс України про адміністративні правопорушення	
Стаття відсутня	<p>Стаття 164¹⁹. Здійснення туристичної діяльності суб'єктами господарювання без подання декларації</p> <p>Здійснення туристичної діяльності без подання декларації про провадження туристичної діяльності, -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на керівника юридичної особи у розмірі п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на фізичну особу – підприємця у розмірі двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Стаття 244²². Центральний орган виконавчої влади, що здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства з питань туристичної діяльності</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства з питань туристичної діяльності, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням суб'єктами туристичної діяльності законодавства про туризм (стаття 164¹⁹).</p> <p>Від імені центрального органу виконавчої влади, що здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства з питань туристичної діяльності, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:</p> <p>керівник центрального органу виконавчої влади, що здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства з питань туристичної діяльності, його заступники, а також інші</p>

<p>уловноважені керівником посадові особи цього органу; керівник органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим у справах захисту прав споживачів та здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства з питань туристичної діяльності, та його заступники.</p>	<p>Стаття 221. Районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді) Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41¹ - 41³, 42¹, 42², частиною першою статті 44, статтями 44¹, 46¹, 46², 51, 51², частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85¹, 88 - 88², 89, 90, 91, 91⁵, 92¹, 96², 98, 101 - 103, 103³, частиною першою статті 106¹, статтями 106², 107¹, частиною другою статті 112, частинами четвертою та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122², 122⁴, 122⁵, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною четвертою статті 127, статтею 127¹, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135¹, 139, частиною четвертою статті 140, четвертою статті 140, статтями 146, 149¹, частиною другою статті 154, статтею 155¹, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 160, 162 - 162³, 163¹ - 163⁴, частиною другою статті 163⁷, статтями, 163¹², 164, 164³, 164⁵ - 164¹⁹, 166¹ - 166⁴, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166⁶, 166⁸ - 166¹², 166¹⁴ - 166¹⁹, 166²¹, 166²², 166²³, 166²⁴, 166²⁵, 171², 172⁴ - 172²⁰, 173 - 173², 174, 177², частиною третьою статті 178, статтею 180¹, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 184 - 185¹¹, 185¹³, 186⁵ - 186⁷, 187, 188, 188¹, 188¹³ (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188¹⁴, 188¹⁶, 188¹⁷, 188¹⁹, 188²², 188²⁵, 188²⁷, 188²⁸, 188³¹, 188³², 188³³, 188³⁴, 188³⁵, 188³⁸, 188³⁹, 188⁴⁰, 188⁴¹, 188⁴⁵, 188⁴⁶, 188⁴⁷, 188⁴⁸, 188⁴⁹, частиною першою статті 189¹, статтями 189³, 190, 191, 193, 195¹ - 195⁶, статтями 204¹, 204², 204³, 206¹, 212² - 212²¹ цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.</p>
<p>Стаття 221. Районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді) Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41¹ - 41³, 42¹, 42², частиною першою статті 44, статтями 44¹, 46¹, 46², 51, 51², частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85¹, 88 - 88², 89, 90, 91, 91⁵, 92¹, 96², 98, 101 - 103, 103³, частиною першою статті 106¹, статтями 106², 107¹, частиною другою статті 112, частинами четвертою та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122², 122⁴, 122⁵, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною четвертою статті 127, статтею 127¹, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135¹, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149¹, частиною другою статті 154, статтею 155¹, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 160, 162 - 162³, 163¹ - 163⁴, частиною другою статті 163⁷, статтями, 163¹², 164, 164³, 164⁵ - 164¹⁸, 166¹ - 166⁴, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166⁶, 166⁸ - 166¹², 166¹⁴ - 166¹⁸, 166²¹, 166²², 166²³, 166²⁴, 166²⁵, 171², 172⁴ - 172²⁰, 173 - 173², 174, 177², частиною третьою статті 178, статтею 180¹, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 184 - 185¹¹, 185¹³, 186⁵ - 186⁷, 187, 188, 188¹, 188¹³ (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188¹⁴, 188¹⁶, 188¹⁷, 188¹⁹, 188²², 188²⁵, 188²⁷, 188²⁸, 188³¹, 188³², 188³³, 188³⁴, 188³⁵, 188³⁸, 188³⁹, 188⁴⁰, 188⁴¹, 188⁴⁵, 188⁴⁶, 188⁴⁷, 188⁴⁸, 188⁴⁹, частиною першою статті 189¹, статтями 189³, 190, 191, 193, 195¹ - 195⁶, статтями 204¹, 204², 204³, 206¹, 212² - 212²¹ цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.</p>	<p>Стаття 221. Районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді) Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41¹ - 41³, 42¹, 42², частиною першою статті 44, статтями 44¹, 46¹, 46², 51, 51², частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85¹, 88 - 88², 89, 90, 91, 91⁵, 92¹, 96², 98, 101 - 103, 103³, частиною першою статті 106¹, статтями 106², 107¹, частиною другою статті 112, частинами четвертою та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122², 122⁴, 122⁵, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною четвертою статті 127, статтею 127¹, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135¹, 139, частиною четвертою статті 140, четвертою статті 140, статтями 146, 149¹, частиною другою статті 154, статтею 155¹, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 160, 162 - 162³, 163¹ - 163⁴, частиною другою статті 163⁷, статтями, 163¹², 164, 164³, 164⁵ - 164¹⁸, 166¹ - 166⁴, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166⁶, 166⁸ - 166¹², 166¹⁴ - 166¹⁸, 166²¹, 166²², 166²³, 166²⁴, 166²⁵, 171², 172⁴ - 172²⁰, 173 - 173², 174, 177², частиною третьою статті 178, статтею 180¹, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 184 - 185¹¹, 185¹³, 186⁵ - 186⁷, 187, 188, 188¹, 188¹³ (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188¹⁴, 188¹⁶, 188¹⁷, 188¹⁹, 188²², 188²⁵, 188²⁷, 188²⁸, 188³¹, 188³², 188³³, 188³⁴, 188³⁵, 188³⁸, 188³⁹, 188⁴⁰, 188⁴¹, 188⁴⁵, 188⁴⁶, 188⁴⁷, 188⁴⁸, 188⁴⁹, частиною першою статті 189¹, статтями 189³, 190, 191, 193, 195¹ - 195⁶, статтями 204¹, 204², 204³, 206¹, 212² - 212²¹ цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.</p>

Стаття 9¹. Відшкодування витрат, пов'язаних з наданням медичної допомоги під час перебування за кордоном

З метою створення умов, що гарантують відшкодування витрат, пов'язаних з наданням медичної допомоги при раптовому захворюванні або нещасному випадку громадянину України, в тому числі в екстреній та невідкладній формах, медичну евакуацію до найближчого профільного медичного закладу на території іноземної держави і з території іноземної держави та/або з території іноземної держави в Україну, репатріацію (повернення тіла (останків)) померлого в Україну, під час перебування за кордоном з не захищеною законом країни перебування метою на строк від 24 годин до одного року із зобов'язанням залишити цю країну перебування в зазначений термін, громадянин України повинен бути застрахованим на умовах, визначених статтею 16 Закону України «Про туризм», та з урахуванням наступного:

Договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку укладаються на строк не менше, ніж передбачений період тимчасового перебування громадянина України за межами території України, якщо інше не передбачено вимогами країни відвідування, та вступають в силу з моменту перетину громадянином України Державного кордону України, але не раніше початку строку дії, визначеного договором страхування;

розмір страхової суми на одну застраховану особу за договором страхування медичних витрат встановлюється в розмірі, виходячи з вимог до мінімального розміру страхової суми, що пред'являються країною тимчасового перебування громадянина України, але не менше суми, еквівалентної 30 000 (тридцять тисяч) євро на день укладання договору страхування за офіційним курсом євро до гривні, встановленого Національним банком України, а за договором страхування від нещасного випадку - у розмірі не меншому ніж 10 відсотків від страхової суми за договором страхування медичних витрат;

розмір франшизи на один страховий випадок за договорами страхування медичних витрат має становити, виходячи з вимог до

максимального розміру франшизи, що пред'являються країною тимчасового перебування або транзиту громадянина України, але не більше суми, еквівалентної 150 євро, на день укладання договорів страхування, за офіційним курсом євро до гривні, встановленого Національним банком України.

Оплата медичної допомоги, наданої громадянину України, який перебуває за межами території України, здійснюється згідно умов договору про надання медичних послуг та договору страхування медичних витрат, та (або) іншого документа, дійсного для отримання медичної допомоги за межами України.

У разі відсутності діючого договору страхування медичних витрат, передбаченого частиною першою цієї статті, витрати на надання медичної допомоги, в тому числі в екстреній та невідкладній формах (включаючи медичну евакуацію на території іноземної держави і з території іноземної держави в Україну), за межами території України несе особисто громадянин України або особи, зацікавлені в наданні медичної допомоги громадянину України за межами території України, в тому числі особи, які запросили громадянина України, а витрати на повернення тіла (останків) померлого в Україну несуть особи, зацікавлені в поверненні тіла (останків) померлого до України.

Положення частин другої та третьої цієї статті не поширюються на громадян України, які направляються у службові відрядження, якщо оплата наданої їм медичної допомоги здійснюється відповідно до міжнародних договорів України та (або) законодавства.

Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань»

Стаття 9. Відомості Єдиного державного реєстру

.....
2. В Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості про юридичну особу, крім державних органів і органів місцевого самоврядування як юридичних осіб:

.....

48) відомості про суб'єкта туристичної діяльності:

Стаття 9. Відомості Єдиного державного реєстру

.....
2. В Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості про юридичну особу, крім державних органів і органів місцевого самоврядування як юридичних осіб:

.....

норма відсутня

<p>4. В Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості про фізичну особу - підприємця:</p> <p>.....</p> <p>норма відсутня</p>	<p>Дата надходження декларації про провадження туристичної діяльності;</p> <p>задекларований вид туристичної діяльності;</p> <p>дата і номер судового рішення про зупинення туристичної діяльності;</p> <p>відомості про центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму (найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний код) та ім'я посадової особи, що внесла запис до Єдиного державного реєстру;</p> <p>.....</p> <p>4. В Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості про фізичну особу - підприємця:</p> <p>.....</p> <p>24) відомості про суб'єкта туристичної діяльності;</p> <p>дата надходження декларації про провадження туристичної діяльності;</p> <p>задекларований вид туристичної діяльності;</p> <p>дата і номер судового рішення про зупинення туристичної діяльності;</p> <p>відомості про центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму (найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний код) та ім'я посадової особи, що внесла запис до Єдиного державного реєстру;</p> <p>.....</p>
<p>Закон України «Про туризм»</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>турист - особа, яка здійснює подорож по Україні або до іншої країни з не забороненою законом країни перебування метою на термін від 24 годин до одного року без здійснення будь-якої оплачуваної діяльності та із зобов'язанням залишити країну або місце перебування в зазначений термін;</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>турист – відвідувач, поїздка якого включає ночівлю;</p>
<p>туристичний продукт - попередньо розроблений комплекс туристичних послуг, який послугує не менше ніж дві такі послуги,</p>	<p>туристичний пакет - попередньо розроблений комплекс туристичних послуг, який послугує не менше ніж дві такі послуги, що</p>

<p>що реалізується або пропонується для реалізації за визначеною ціною, до складу якого входять послуги перевезення, послуги розміщення та інші туристичні послуги, не пов'язані з перевезенням і розміщенням (послуги з організації відвідувань об'єктів культури, відпочинку та розваг, реалізації сувенірної продукції тощо);</p>	<p>реалізується або пропонується для реалізації за визначеною ціною з урахуванням всіх послуг, до складу якого входять послуги перевезення, послуги з тимчасового розміщування та інші туристичні послуги, не пов'язані з перевезенням і розміщенням, якщо послуга охоплює період більшій ніж 24 години або включає послуги з тимчасового розміщування на одну ніч;</p>
<p>просування туристичного продукту - комплекс заходів, спрямованих на створення та підготовку до реалізації туристичного продукту чи туристичних послуг (організація рекламно-ознайомлювальних подорожей, участь у спеціалізованих виставках, ярмарках, видання каталогів, буклетів тощо);</p>	<p>просування туристичного пакету (туристичних товарів та послуг) – цілеспрямований комплекс заходів і дій, що здійснюється суб'єктами туристичної діяльності або за їх замовленням з метою активізації попиту на туристичні товари та послуги за допомогою локального або глобального інформаційного впливу на суспільство і сегменти потенційного та/або реального споживчого ринку у формі пропаганди способу життя, що сприяє споживанню туристичних послуг та товарів і туристичного пакету, за допомогою маркетингових комунікацій, а саме: реклами, PR-засобів, створення некомерційних сервісів (інформаційних і туристично-інформаційних центрів), стимулювання збуту, прямого продажу, участі у виставкових заходах, створення спеціалізованих туристичних інтернет-сайтів і різноманітних сервісів, розповсюдження інформації на електронних носіях;</p>
<p>готель - підприємство будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, що складається з шести і більше номерів та надає готельні послуги з тимчасового проживання з обов'язковим обслуговуванням. Порядок встановлення категорій готелям визначається Кабінетом Міністрів України;</p>	<p>готель – колективний засіб розміщування, у якому надаються послуги з тимчасового проживання з обов'язковим обслуговуванням;</p>
<p>Визначення відсутні</p>	<p>відвідувач – особа, яка здійснює поїздку до будь-якого основного місяця призначення, що знаходиться за межами її звичного середовища, на термін менше року з будь-якою головною метою (длова поїздка, відпочинок або інша особиста мета), окрім роботи за наймом у суб'єкта-резидента в країні або місці відвідування; гід-перекладач – особа, яка володіє фаховою інформацією про місце перебування подорожуючих, визначні місця, об'єкти показу, а також володіє мовою іноземних туристів, яких приймають або загальнорозумілою для них мовою, надає екскурсійно-інформаційні,</p>

організаційні послуги та кваліфіковану допомогу учасникам туру в межах договору на туристичний супровід;

дестинація (туристична) – відокремлена територія, яка пропонується туристам як місце для відвідування, в межах якої туристичний пакет формується за участі місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування або неприбуткових організацій у галузі туризму;

договір на туристичне обслуговування – угода між туроператором, укладеним від свого імені, або турагентом, укладеним від імені туроператора, і туристом на оплатне надання туристичних послуг;

екскурсійна діяльність – діяльність суб'єктів туристичної сфери (туроператорів, турагентств, туристично-екскурсійних, екскурсійних бюро, бюро гідів-перекладачів) з організації та проведення екскурсій, а також надання послуг екскурсовода, гідя, гідя-перекладача;

екскурсовод – особа, яка має професійну підготовку, досвід і знання щодо предмету екскурсії й об'єкту (об'єктів) показу, володіє необхідною і достатньою фактовою інформацією про місце проведення екскурсії та надає екскурсійні послуги;

засіб розміщування – об'єкт туристичної інфраструктури, в якому регулярно або час від часу надаються послуги з тимчасового розміщування. Засоби розміщування поділяються на дві категорії: колективні (готелі та аналогічні засоби розміщування, спеціалізовані засоби розміщування (санаторно-курортні та оздоровчі заклади, молодіжні табори, конгрес-центри тощо) з загальною кількістю місць 10 або більше) та індивідуальні (приватні та орендовані приміщення: квартири, сільські садиби, вилли, котеджі, будинки для відпочинку (дачні будинки) з загальною кількістю місць менше 10);

звичне середовище – географічна територія (не обов'язково суміжна), в межах якої особа проводить свою повсякденну діяльність. Звичне середовище може бути визначене на підставі таких критеріїв: перетин адміністративних кордонів або відстань від звичного місця проживання, тривалість поїздки, частота поїздки, мета поїздки;

знак категорії об'єкта туристичної інфраструктури – вивіска

на фасаді будівлі з інформацією про вид об'єкта, його найменування та встановлену йому категорію;

місце провадження туроператорської/турагентської діяльності – об'єкт (приміщення, будівля, земельна ділянка та/або територія), у межах якого туроператори/турагенти провадять свою господарську діяльність (може збігатися з місцезнаходженням туроператора/турагента);

об'єкти туристичної інфраструктури – індивідуальні та колективні засоби розміщування, заклади харчування, культури, розваг та спорту, медичних та оздоровчих послуг курортної сфери, торгівлі, транспортні засоби та транспортні підприємства (перевізники), інформаційні ресурси та інформаційні системи, засоби забезпечення автоматизованих інформаційних систем та їх технологій, а також інші матеріальні і нематеріальні блага, майно, майнові комплекси (підприємства), результати та продукти інтелектуальної діяльності, що належать суб'єктам туристичної діяльності на праві власності, іншій законній підставі (за договором) і використовуються ними для виробництва та надання комплексних та/або окремих туристичних послуг;

одноденний відвідувач (екскурсант) – відвідувач, поїздка якого триває не більше однієї доби і не передбачає ночівлю;

послуги з тимчасового розмішування – надання місця для ночівлі у засобі розмішування та санітарно-технічних зручностей споживачу;

сільська садиба – житловий будинок з прилеглими господарськими будівлями, присадибною земельною ділянкою, в якому постійно проживає власник домогосподарства та члени його родини, та який належить на праві власності власнику домогосподарства або будь-кому з членів родини, які ведуть спільне господарство;

споживач туристичних послуг – турист, одноденний відвідувач, який придбаває, замовляє, використовує або має намір придбати чи замовити туристичний пакет або окремі послуги суб'єктів туристичної діяльності виключно для особистих потреб;

сфера туризму – сукупність галузей економіки, що виробляють споживчі товари та надають послуги, затребувані

відвідувачами (послуги всіх видів перевезення туристів та їхнього багажу, розміщування та харчування туристів, послуги розваг та інші послуги (санаторно-курортні, освітні), туристично-екскурсійні та музейні послуги, посередницькі та окремі послуги туроператорів і турагентів, а також туристичні послуги і роботи, що сприяють їх споживанню, продаж товарів туристичного асортименту та сувенірів);

тур – організована туроператором туристична поїздка (туристична подорож) з метою туризму, протягом певного терміну, за певним маршрутом та тематичною програмою, за визначеною ціною, що здійснюється на плановій основі фізичною особою;

туристична діяльність – пряма або посередницька діяльність у сфері туризму з організації (формування), просування, продажу та виконання окремих або комплексних туристичних послуг;

туристичні послуги – послуги щодо розміщування, харчування, транспортного, санаторно-курортного обслуговування, а також послуги з організації відвідувань об'єктів культури, відпочинку та розваг, спрямовані на задоволення потреб туристів;

туристичні ресурси – сукупність природно-кліматичних, історичних, рекреаційних, пізнавальних, соціально-побутових ресурсів, об'єктів природного і культурно-історичної спадщини, інших об'єктів туристичного інтересу і показу, потенційно або реально здатних задовольнити духовні та інтелектуальні потреби туристів, сприяти відновленню та розвитку їх фізичних сил, підтримання нормальної життєдіяльності. До туристичних ресурсів також належать особливо охоронювані природні території, об'єкти культурної та природної спадщини, а також лікувально-оздоровчі місцевості та курорти;

туроператорська діяльність – діяльність, пов'язана з формуванням і просуванням туристичного пакету, його продажем, з організації супроводу оплатного надання (виконання) туристичного пакету, що здійснюється туроператором – від свого імені, за свій рахунок і на свій ризик, та за умови наявності фінансового забезпечення своєї відповідальності перед туристами;

турагентська діяльність – посередницька діяльність з реалізації туристичного пакету туроператорів та туристичних послуг

<p>інших суб'єктів туристичної діяльності, а також посередницька діяльність щодо реалізації характерних і супутніх туристичних послуг з метою задоволення потреб туристів, що провадиться;</p> <p>універсальна доступність туристичної інфраструктури – комплекс заходів, принципів та технічних засобів, що забезпечують фізичну, інформаційну та організаційну доступність туристичних об'єктів та послуг, міської та туристичної інфраструктури;</p> <p>....</p>	<p>інших суб'єктів туристичної діяльності, а також посередницька діяльність щодо реалізації характерних і супутніх туристичних послуг з метою задоволення потреб туристів, що провадиться;</p> <p>універсальна доступність туристичної інфраструктури – комплекс заходів, принципів та технічних засобів, що забезпечують фізичну, інформаційну та організаційну доступність туристичних об'єктів та послуг, міської та туристичної інфраструктури;</p> <p>....</p>
<p>Стаття 4. Організаційні форми та види туризму</p> <p>Організаційними формами туризму є міжнародний і внутрішній туризм.</p> <p>До міжнародного туризму належать: в'їзний туризм - подорожі в межах України осіб, які постійно не проживають на її території, та виїзний туризм - подорожі громадян України та осіб, які постійно проживають на території України, до іншої країни.</p> <p>Внутрішнім туризмом є подорожі в межах території України громадян України та осіб, які постійно проживають на її території.</p> <p>Залежно від категорії осіб, які здійснюють туристичні подорожі (поїздки, відвідування), їх цілей, об'єктів, що використовуються або відвідуються, чи інших ознак існують такі види туризму:</p> <ul style="list-style-type: none"> дитячий; молодіжний; сімейний; для осіб похилого віку; для інвалідів; культурно-пізнавальний; лікувально-оздоровчий; спортивний; релігійний; екологічний (зелений); сільський; підводний; гірський; пригодницький; мисливський; 	<p>Стаття 4. Види туризму та класифікація туристичних поїздок</p> <p>Залежно від напрямку туристичних потоків розрізняються такі основні види туризму:</p> <p>внутрішній туризм – діяльність відвідувачів-резидентів у межах відповідної країни під час внутрішньої туристичної поїздки або частини виїзної туристичної поїздки;</p> <p>в'їзний туризм – діяльність відвідувачів-нерезидентів у межах відповідної країни під час в'їзної туристичної поїздки;</p> <p>виїзний туризм – діяльність відвідувачів-резидентів за межами відповідної країни під час виїзної туристичної поїздки;</p> <p>Основні види туризму можуть комбінуватися різними способами, утворюючи додаткові види туризму:</p> <p>туризм в межах країни – включає внутрішній туризм і в'їзний туризм, тобто діяльність відвідувачів-резидентів і відвідувачів-нерезидентів у межах відповідної країни під час внутрішніх або міжнародних туристичних поїздок;</p> <p>національний туризм – включає внутрішній туризм і виїзний туризм, тобто, діяльність відвідувачів-резидентів в межах і поза межами відповідної країни під час внутрішніх або виїзних туристичних поїздок;</p> <p>міжнародний туризм – включає в'їзний туризм і виїзний туризм, тобто, діяльність відвідувачів-нерезидентів в межах відповідної країни під час в'їзних туристичних поїздок, а також діяльність відвідувачів-резидентів поза межами відповідної країни під час виїзних туристичних поїздок.</p> <p>Поїздки, пов'язані з різними видами туризму, класифікуються за:</p>

автомобільний; самодіяльний тощо. Особливості здійснення встановлюються законом.	окремих	видів	туризму
<p>1) основною метою, з якою відбувається туристична поїздка:</p> <p>особиста (відпустка, дозвілля і відпочинок, відвідування друзів та родичів, освіта та професійна підготовка, лікувальні та оздоровчі процедури, релігія та паломництво, відвідання магазинів, транзит тощо);</p> <p>ділова та професійна (участь у конференціях, конгресах, семінарах, торгових виставках та ярмарках, професійних спортивних змаганнях, курсах професійної підготовки без відриву від виробництва, виступи з концертами та спектаклями, читання лекцій, рекламування, закупівля, продаж товарів і послуг від імені виробника-нерезидента відвідуваної країни, участь у іноземних місцях в якості дипломатів, військовослужбовців або працівників міжнародних організацій, за винятком коли вони знаходяться у довгостроковому відрядженні у відвідуваній країні, участь в місцях неурядових організацій, наукових прикладних та фундаментальних дослідженнях, укладення договорів на надання послуг з розміщення та транспортних послуг, робота в якості гідів або інших працівників сфери туризму в інтересах нерезидентів, робота в складі екіпажу/команди на приватному транспорті);</p> <p>2) типом туристичного пакета:</p> <p>аграрний туризм – ознайомлення з особливостями ведення сільського господарства (особистого селянського або фермерського господарства);</p> <p>весільний туризм – відвідання місцевості для проведення весільних церемоній, вінчання, медового місяця, відзначення річниці одруження;</p> <p>військовий туризм – відвідання військових об'єктів, участь у програмах з військової підготовки, проживання в армійських умовах, в тому числі на території військових частин;</p> <p>гастрономічний туризм – відвідання виробництв, ознайомлення з кулінарними традиціями народів світу, технологією приготування, дегустація національних страв та напоїв (турмантури, гастрономічні фестивалі, гастрономічний екстрим);</p> <p>гірський туризм – перебування по певному туристичному маршруту (піше або із застосуванням гірськолижного обладнання),</p>			

прокладеному в гірській місцевості;

діловий туризм – участь у конференціях, конгресах, семінарах, торгових виставках та ярмарках, читання лекцій, рекламування, закупка, продаж товарів і послуг;

екологічний туризм – організація відпочинку або отримання природничих чи практичних екологічних знань і досвіду, що не завдає шкоди навколишньому природному середовищу;

культурно-пізнавальний туризм – ознайомлення з пам'ятками природи, історії і культури, побутом і традиціями місцевого населення та досягненнями у різних сферах життя населення певної країни, регіону, міста або місцевості, розширення культурного кругозору та задоволення власних пізнавальних інтересів;

лікувально-оздоровчий туризм – лікування різних захворювань, профілактики захворюваності організму, відновлення та оздоровлення організму в цілому, а також відновлення чи відтворення фізичних і духовних сил, витрачених людиною в процесі життєдіяльності (санаторно-курортний, рекреаційний, оздоровчий);

медичний туризм – отримання медичних послуг всередині країни, та за її межами;

науковий туризм – участь у наукових нарадах, конгресах, симпозіумах та наукових експедиціях;

подієвий туризм – участь у фестивалах, шоу, карнавалах, модних показах, аукціонах, музичних конкурсах, спортивних подіях;

пригодницький туризм – відвідування екзотичних та екологічно чистих природних територій на нетрадиційний транспортних засобах (навколосвітні подорожі, сафарі-тури, фотополовання, пригодницькі експедиції);

промисловий (індустріальний) туризм – відвідування об'єктів діючої індустрії, індустріальної спадщини території, будівель та інженерними спорудами виробничого або спеціального призначення, будь-яких занедбаних споруд, отримання нових знань, вражень, психологічного, естетичного або дослідницького задоволення;

релігійний туризм – відвідування святих місць і релігійних центрів (паломницький, езотеричний, сакральний, місіонерський);

сентиментальний – відвідування місцевості, пов'язаної з історією рідного народу, життям батьків, пращурів або особистим

<p>Стаття 5. Учасники відносин, що виникають при здійсненні туристичної діяльності</p> <p>Учасниками відносин, що виникають при здійсненні туристичної діяльності, є юридичні та фізичні особи, які створюють туристичний продукт, надають туристичні послуги (перевезення, тимчасового розміщення, харчування, екскурсійного, курортного, спортивного, розважального та іншого обслуговування) чи здійснюють посередницьку діяльність із надання характерних та супутніх послуг, а також громадяни України, іноземці та особи без громадянства (туристи, екскурсанти, відвідувачі та інші), в інтересах яких здійснюється туристична діяльність.</p> <p>Суб'єктами, що здійснюють та/або забезпечують туристичну діяльність (далі - суб'єкти туристичної діяльності), є:</p> <p>туристичні оператори (далі - туроператори) - юридичні особи, створені згідно із законодавством України, для яких виключною діяльністю є організація та забезпечення створення туристичного продукту, реалізація та надання туристичних послуг, а також посередницька діяльність із надання характерних та супутніх послуг і які в установленому порядку отримали ліцензію на туроператорську діяльність;</p>	<p>перебування в минулому для отримання емоцій, почуття ностальгії; сільський туризм – відпочинок у сільській місцевості для ознайомлення з особливостями звичаїв, традицій та побуту сільського населення і пов'язаний з тимчасовим проживанням у сільській садибі;</p> <p>спортивний туризм – задоволення потреб в активному відпочинку та заняття улюбленими видами спорту, спрямоване на зміцнення здоров'я, розвиток фізичних та морально-вольових здібностей людини;</p> <p>туризм, пов'язаний з покупками – відвідання торгових центрів, магазинів та здійснення покупок;</p> <p>3) основним видом транспорту, яким відвідувач користується під час поїздки:</p> <p>авіаційний; водний; наземний.</p>
<p>Стаття 5. Учасники відносин, що виникають при здійсненні туристичної діяльності</p> <p>Учасниками відносин, що виникають при здійсненні туристичної діяльності, є юридичні та фізичні особи, які створюють туристичний продукт, надають туристичні послуги (перевезення, тимчасового розміщення, харчування, екскурсійного, курортного, спортивного, розважального та іншого обслуговування) чи здійснюють посередницьку діяльність із надання характерних та супутніх послуг, а також громадяни України, іноземці та особи без громадянства (туристи, екскурсанти, відвідувачі та інші), в інтересах яких здійснюється туристична діяльність.</p> <p>Суб'єктами, що здійснюють та/або забезпечують туристичну діяльність (далі - суб'єкти туристичної діяльності), є:</p> <p>туристичні оператори (далі - туроператори) - юридичні особи, створені згідно із законодавством України, для яких діяльністю є організація та забезпечення створення туристичного продукту, реалізація та надання туристичних послуг, а також посередницька діяльність із надання характерних та супутніх послуг;</p>	<p>Стаття 5. Учасники відносин, що виникають при здійсненні туристичної діяльності</p> <p>Учасниками відносин, що виникають при здійсненні туристичної діяльності, є юридичні особи та фізичні особи - підприємці, які створюють туристичний продукт, надають туристичні послуги (перевезення, тимчасового розміщення, харчування, екскурсійного, курортного, спортивного, розважального та іншого обслуговування) чи здійснюють посередницьку діяльність із надання характерних та супутніх послуг, а також громадяни України, іноземці та особи без громадянства (туристи, екскурсанти, відвідувачі та інші), в інтересах яких здійснюється туристична діяльність.</p> <p>Суб'єктами, що здійснюють та/або забезпечують туристичну діяльність (далі - суб'єкти туристичної діяльності), є:</p> <p>туристичні оператори (далі - туроператори) - юридичні особи, створені згідно із законодавством України, для яких діяльністю є організація та забезпечення створення туристичного продукту, реалізація та надання туристичних послуг, а також посередницька діяльність із надання характерних та супутніх послуг;</p>

<p>туристичні агенти (далі - турагенти) - юридичні особи, створені згідно із законодавством України, а також фізичні особи - суб'єкти підприємницької діяльності, які здійснюють посередницьку діяльність з реалізації туристичного продукту туроператорів та туристичних послуг інших суб'єктів туристичних послуг інших суб'єктів туристичної діяльності, а також посередницьку діяльність щодо реалізації туристичних послуг;</p> <p>інші суб'єкти підприємницької діяльності, що надають послуги з тимчасового розміщення (проживання), харчування, екскурсійних, розважальних та інших туристичних послуг;</p> <p>гідн-перекладачі, екскурсоводи, спортивні інструктори, провідники та інші фахівці туристичного супроводу - фізичні особи, які проводять діяльність, пов'язану з туристичним супроводом, крім осіб, які працюють на відповідних посадах підприємств, установ, організацій, підприємств, установ, організацій, яким належать чи які обслуговують об'єкти відвідування;</p> <p>фізичні особи, які не є суб'єктами підприємницької діяльності та надають послуги з тимчасового розміщення (проживання), харчування тощо.</p> <p>Перелік посад фахівців туристичного супроводу та кваліфікаційні вимоги до них визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму та курортів, за забезпеченням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері трудових відносин.</p>	<p>туристичні агенти (далі - турагенти) - юридичні особи, створені згідно із законодавством України, а також фізичні особи - підприємці, які здійснюють посередницьку діяльність з реалізації туристичного продукту туроператорів та туристичних послуг інших суб'єктів туристичної діяльності, а також посередницьку діяльність щодо реалізації туристичних послуг;</p> <p>суб'єкти господарської діяльності, що надають послуги з тимчасового розміщення (проживання);</p> <p>фахівці туристичного супроводу (екскурсоводи, гідн-перекладачі, спортивні інструктори, провідники та інші фахівці туристичного супроводу) - фізичні особи - підприємці, які проводять діяльність, пов'язану з туристичним супроводом, крім осіб, які працюють на відповідних посадах підприємств, установ, організацій, яким належать чи які обслуговують об'єкти відвідування (музеї, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва, монастирські комплекси, спеціалізовані виставки);</p> <p>Виключено</p> <p>Перелік посад фахівців туристичного супроводу та кваліфікаційні вимоги до них визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері трудових відносин.</p>
<p>Стаття 6. Основні способи та цілі державного регулювання в галузі туризму. Основні пріоритетні напрями державної політики в галузі туризму</p> <p><i>Частина друга</i></p> <p>Реалізація державної політики в галузі туризму здійснюється шляхом:</p> <p>визначення і реалізації основних напрямів державної політики в галузі туризму, пріоритетних напрямів розвитку туризму;</p> <p>визначення порядку класифікації та оцінки туристичних</p>	<p>Стаття 6. Основні способи та цілі державного регулювання в галузі туризму. Основні пріоритетні напрями державної політики в галузі туризму</p> <p><i>Частина друга</i></p> <p>Реалізація державної політики в галузі туризму здійснюється шляхом:</p> <p>визначення і реалізації основних напрямів державної політики в галузі туризму, пріоритетних напрямів розвитку туризму;</p> <p>визначення порядку класифікації та оцінки туристичних ресурсів</p>

<p>ресурсів України, їх використання та охорони; спрямування бюджетних коштів на розробку і реалізацію програм розвитку туризму; визначення основ безпеки туризму; нормативного регулювання відносин у галузі туризму (туристичного, готельного, екскурсійного та інших видів обслуговування громадян); ліцензування в галузі туризму, стандартизації туристичних послуг, визначення кваліфікаційних вимог до посад фахівців туристичного супроводу; .....</p>	<p>України, їх використання та охорони; спрямування бюджетних коштів на розробку і реалізацію програм розвитку туризму; визначення основ безпеки туризму; нормативного регулювання відносин у галузі туризму (туристичного, готельного, екскурсійного та інших видів обслуговування громадян); Виключено .....</p>
<p>Стаття 10. Повноваження центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сфері туризму та курортів 1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму та курортів: організує та забезпечує реалізацію державної політики в галузі туризму, виконання цього Закону та інших нормативно-правових актів; бере участь у підготовці проектів нормативно-правових актів у галузі туризму, у межах своєї компетенції розробляє і затверджує нормативно-правові акти, узагальнює практику застосування законодавства в галузі туризму, курортно-рекреаційної сфери, вносить пропозиції щодо його удосконалення; забезпечує реалізацію програм розвитку туризму в Україні; організує облік туристичних ресурсів України, забезпечує їх раціональне використання та охорону; абзац шостий частини першої статті 10 виключено організує здійснення контролю за якістю наданих туристичних послуг;</p>	<p>Стаття 10. Повноваження центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сфері туризму 1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму: організує та забезпечує реалізацію державної політики в галузі туризму, виконання цього Закону та інших нормативно-правових актів; бере участь у підготовці проектів нормативно-правових актів у галузі туризму, у межах своєї компетенції розробляє і затверджує нормативно-правові акти, узагальнює практику застосування законодавства в галузі туризму, курортно-рекреаційної сфери, вносить пропозиції щодо його удосконалення; забезпечує реалізацію програм розвитку туризму в Україні; організує облік туристичних ресурсів України, забезпечує їх раціональне використання та охорону; виключити; реалізує державну інвестиційну політику в галузі туризму та курортно-рекреаційній сфері; бере участь у розробці програм облаштування транспортних магістралей об'єктами туристичної інфраструктури; бере участь у підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації кадрів, визначенні пріоритетних напрямків наукових</p>

<p>кваліфікації кадрів, визначенні пріоритетних напрямів наукових досліджень у галузі туризму та проведенні науково-дослідних робіт у цій галузі;</p> <p>проводить дослідження туристичного ринку, готує і поширює інформацію про Україну і її туристичні можливості на міжнародному туристичному ринку та всередині держави;</p> <p>у межах своєї компетенції розробляє, укладає і виконує міжнародні договори в галузі туристичної діяльності, представляє країну у міжнародних туристських організаціях і на міжнародних заходах щодо туризму;</p> <p>вживає заходів щодо розширення міжнародного співробітництва, утвердження України на світовому туристичному ринку;</p> <p>сприяє координації діяльності органів виконавчої влади, суб'єктів підприємництва, утвердження України на світовому туристичному ринку;</p> <p>сприяє координації діяльності органів виконавчої влади, суб'єктів підприємництва, їх об'єднань, що здійснюють діяльність у галузі туризму;</p> <p>надає суб'єктам туристичної діяльності методичну, консультативну та іншу допомогу;</p> <p>пропонує для спільного використання юридичними особами та громадянами-підприємцями, які надають туристичні послуги, знаки для товарів і послуг;</p> <p>поширює соціальну рекламу в галузі туризму;</p> <p>для забезпечення реалізації своїх повноважень, узгодження та врахування інтересів суб'єктів туристичної діяльності утворює координаційно-дорадчий орган.</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>досліджень у галузі туризму та проведенні науково-дослідних робіт у цій галузі;</p> <p>проводить дослідження туристичного ринку, готує і поширює інформацію про Україну і її туристичні можливості на міжнародному туристичному ринку та всередині держави;</p> <p>у межах своєї компетенції розробляє, укладає і виконує міжнародні договори в галузі туристичної діяльності, представляє країну у міжнародних туристських організаціях і на міжнародних заходах щодо туризму;</p> <p>вживає заходів щодо розширення міжнародного співробітництва, утвердження України на світовому туристичному ринку;</p> <p>сприяє координації діяльності органів виконавчої влади, суб'єктів підприємництва, їх об'єднань, що здійснюють діяльність у галузі туризму;</p> <p>надає суб'єктам туристичної діяльності методичну, консультативну та іншу допомогу;</p> <p>пропонує для спільного використання юридичними особами та громадянами-підприємцями, які надають туристичні послуги, знаки для товарів і послуг;</p> <p>поширює соціальну рекламу в галузі туризму;</p> <p>для забезпечення реалізації своїх повноважень, узгодження та врахування інтересів суб'єктів туристичної діяльності утворює координаційно-дорадчий орган;</p> <p>забезпечує створення та ведення Реєстру суб'єктів туристичної діяльності.</p>
<p>Стаття 11. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, виконавчих органів місцевого самоврядування в галузі туризму</p> <p>1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації в межах своїх повноважень:</p> <p>здійснюють виконавчі та організаційно-розпорядчі функції щодо організації і розвитку курортно-рекреаційної сфери і туризму;</p> <p>розробляють проекти регіональних програм розвитку туризму і</p>	<p>Стаття 11. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, виконавчих органів місцевого самоврядування в галузі туризму</p> <p>1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації в межах своїх повноважень:</p> <p>здійснюють виконавчі та організаційно-розпорядчі функції щодо організації і розвитку курортно-рекреаційної сфери і туризму;</p> <p>розробляють проекти регіональних програм розвитку туризму і</p>

<p>подають їх для затвердження відповідно Верховній Раді Автономної Республіки Крим, областним і районним радам;</p> <p>вживають заходів щодо виконання регіональних програм розвитку туризму;</p> <p>сприяють туристичній діяльності у своєму регіоні і створенню сучасної туристичної інфраструктури;</p> <p>розробляють і впроваджують заходи для захисту місцевих туристичних ресурсів;</p>	<p>подають їх для затвердження відповідно Верховній Раді Автономної Республіки Крим, областним і районним радам;</p> <p>вживають заходів щодо виконання регіональних програм розвитку туризму;</p> <p>сприяють туристичній діяльності у своєму регіоні і створенню сучасної туристичної інфраструктури, у тому числі її універсальної доступності;</p> <p>розробляють і впроваджують заходи для захисту місцевих туристичних ресурсів;</p>
<p>абзац сьомий частини першої статті 11 виключено</p> <p>аналізують ринок туристичних послуг у межах адміністративно-територіальних одиниць, представляють центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму та курортів, необхідні відомості про розвиток туризму в адміністративно-територіальних одиницях;</p> <p>здійснюють соціальну рекламу туристичних ресурсів, утворюють відповідні інформаційні центри;</p>	<p>абзац сьомий частини першої статті 11 виключено</p> <p>аналізують ринок туристичних послуг у межах адміністративно-територіальних одиниць, представляють центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму, необхідні відомості про розвиток туризму в адміністративно-територіальних одиницях;</p> <p>здійснюють соціальну рекламу туристичних ресурсів, утворюють відповідні інформаційні центри;</p>
<p>сприяють дитячому та молодіжному туризму;</p> <p>беруть участь у підготовці, перепідготовці і підвищенні кваліфікації кадрів у галузі туристичної діяльності, що фінансуються за рахунок коштів місцевого бюджету;</p> <p>надають суб'єктам туристичної діяльності методичну і консультативну допомогу щодо організації їх діяльності;</p> <p>залучають підприємства, установи і організації, розташовані на підпорядкованій їм території, до розв'язання проблем розвитку туризму в регіонах;</p>	<p>беруть участь у підготовці, перепідготовці і підвищенні кваліфікації кадрів у галузі туристичної діяльності, що фінансуються за рахунок коштів місцевого бюджету;</p> <p>надають суб'єктам туристичної діяльності методичну і консультативну допомогу щодо організації їх діяльності;</p> <p>залучають підприємства, установи і організації, розташовані на підпорядкованій їм території, до розв'язання проблем розвитку туризму в регіонах;</p>
<p>подають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму та курортів, пропозиції стосовно вжиття заходів з регіональних програм розвитку туризму до відповідних програм;</p> <p>вносять у встановленому порядку до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму та курортів, пропозиції про анулювання відповідної ліцензії;</p>	<p>подають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму, пропозиції стосовно вжиття заходів з регіональних програм розвитку туризму до відповідних програм;</p> <p>здійснюють заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог цього Закону суб'єктами туристичної діяльності, які провадять туроператорську/турагентську діяльність та надають послуги з туристичного супроводу;</p> <p>здійснюють іншу діяльність у галузі туризму відповідно до законодавства.</p>

<p>здійснюють іншу діяльність у галузі туризму відповідно до законодавства.</p> <p>2. Виконавчі органи місцевого самоврядування в межах їх повноважень:</p> <p>розробляють проекти місцевих програм розвитку туризму і подають їх для затвердження відповідним місцевим радам; вживають заходів щодо виконання місцевих програм розвитку туризму;</p> <p>залучають на договірних засадах підприємства, установи і організації, розташовані на відповідній території, до розв'язання проблем розвитку місцевого туризму та підтримки туристичних ресурсів;</p> <p>організують проведення інвентаризації туристичних ресурсів місцевого значення;</p> <p>сприяють охороні і збереженню туристичних ресурсів; залучають місцеве населення до туристичної діяльності, створюючи нові робочі місця;</p> <p>сприяють розвитку на відповідній території пріоритетних видів туризму.</p>	<p>2. Виконавчі органи місцевого самоврядування в межах їх повноважень:</p> <p>розробляють проекти місцевих програм розвитку туризму і подають їх для затвердження відповідним місцевим радам; вживають заходів щодо виконання місцевих програм розвитку туризму;</p> <p>залучають на договірних засадах підприємства, установи і організації, розташовані на відповідній території, до розв'язання проблем розвитку місцевого туризму та підтримки туристичних ресурсів; організують проведення інвентаризації туристичних ресурсів місцевого значення;</p> <p>сприяють охороні і збереженню туристичних ресурсів; залучають місцеве населення до туристичної діяльності, створюючи нові робочі місця;</p> <p>сприяють розвитку на відповідній території пріоритетних видів туризму.</p>
<p>Стаття 15. Фінансове забезпечення відповідальності туроператора та турагента</p> <p>3 метою забезпечення прав та законних інтересів громадян - споживачів туристичних послуг туроператор та турагент зобов'язані здійснити фінансове забезпечення своєї цивільної відповідальності (гарантією банку або іншої кредитної установи) перед туристами.</p> <p>Туроператор для покриття своєї відповідальності за збитки, що можуть бути заподіяні туристу в разі виникнення обставин його неплатоспроможності чи внаслідок порушення процесу про визнання його банкрутом, які пов'язані з необхідністю покриття витрат туриста з його повернення в місце проживання (перебування), відшкодування вартості ненаданих послуг, передбачених договором, повинен надати підтвердження</p>	<p>Стаття 15. Фінансове забезпечення відповідальності туроператора та турагента</p> <p>3 метою забезпечення прав та законних інтересів туристів туроператор та турагент зобов'язані здійснити фінансове забезпечення своєї цивільної відповідальності перед туристами.</p> <p>Для покриття відповідальності за збитки, що можуть бути заподіяні споживачу туристичних послуг в результаті невиконання туроператором/турагентом зобов'язань за договором на туристичне обслуговування в разі виникнення обставин його неплатоспроможності чи внаслідок порушення процесу про визнання його банкрутом, туроператори/турагенти здійснюється фінансове забезпечення такої відповідальності одним із таких способів:</p> <p>отриманням гарантії; укладенням договору страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) перед туристами.</p>

фінансового забезпечення своєї відповідальності (гарантію банку або іншої кредитної установи) перед туристом, в установленому порядку.

Турагент для покриття своєї відповідальності за збитки, що можуть бути заподіяні туристу в разі виникнення обставин його неплатоспроможності чи внаслідок порушення процесу про визнання його банкрутом, та які пов'язані з необхідністю відшкодування вартості ненаданих послуг, перебічених договором, повинен надати підтвердження фінансового забезпечення своєї відповідальності (гарантію банку або іншої кредитної установи) перед туристом, в установленому порядку.

Мінімальний розмір фінансового забезпечення туроператора має становити суму, еквівалентну не менше ніж 20000 євро. Розмір фінансового забезпечення туроператора, який надає послуги виключно з внутрішнього та в'язного туризму, має становити суму, еквівалентну не менше ніж 10000 євро. Мінімальний розмір фінансового забезпечення турагента має становити суму, еквівалентну не менше ніж 2000 євро.

Будь-які суми, надання яких гарантується фінансовим забезпеченням цивільної відповідальності туроператора, використовуються виключно для задоволення вимог, що висувуються на підставі та за наявності обставин, зазначених у цій статті.

Відшкодування збитків, заподіяних туристу в разі виникнення обставин неплатоспроможності туроператора (турагента) чи внаслідок порушення процесу про визнання його банкрутом, здійснюється відповідною кредитною установою на підставі заяви туриста, договору на туристичне обслуговування (ваучера) та документів, що підтверджують невиконання туроператором (турагентом) договорних зобов'язань.

Розмір фінансового забезпечення туроператора (турагента) визначається як розмір гарантії або розмір страхової суми за договором страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента).

Сума гарантії або страхова сума за договором страхування цивільної відповідальності має бути не меншою 5 відсотків:

річного обсягу продажу туристичних пакетів туроператора (без урахування доходу від продажу авіаквитка, якщо послуга не включена до туристичного пакету) за попередній рік, але не менше ніж 100 000 (сто тисяч) євро;

від річного обсягу продажу туристичних пакетів (агентської винагороди) турагента за попередній рік, але не менше ніж 50 000 (п'ятдесят тисяч) євро.

Для новоствореного туроператора/турагента або такого, що не провадив діяльність у році, що передує року отримання фінансового забезпечення на новий термін, розмір фінансового забезпечення складає 50 000 (п'ятдесят тисяч) євро для туроператора та 10 000 (десять тисяч) євро для турагента.

Розмір фінансового забезпечення визначається у гривні за офіційним курсом євро до гривні, встановленого Національним банком України на день місяця, що передує отримання фінансового забезпечення.

Надане фінансове забезпечення має передбачати, що у випадку невиконання туроператором/турагентом (повністю або частково) зобов'язань перед туристом за договором на туристичне обслуговування в разі виникнення обставин його неплатоспроможності щодо:

повернення до України туриста, який перебуває поза межами України, та його проживання до такого повернення;

повернення туристу оплаченої ним вартості турпакету (авансових платежів) у випадку ненадання такого турпакету, якщо подорож так і не розпочалася;

повернення різниці між оплаченою вартістю і вартістю фактично наданих послуг, якщо подорож почалася, але послуги надані частково;

відшкодування витрат за цими зобов'язаннями

забезпечується установою, що надала таке фінансове забезпечення.

Договором страхування (гарантією) можуть бути передбачені додаткові випадки невиконання туроператором/турагентом (повністю або частково) зобов'язань перед туристом за договором на туристичне обслуговування, які підлягають покриттю в разі виникнення обставин його неплатоспроможності.

Вжиття установою, що надала фінансове забезпечення, заходів з виконання забезпеченого зобов'язання туроператора/турагента щодо повернення до України туриста, який перебуває поза межами України, та його проживання до такого повернення починається не пізніше 24 годин після:

звернення туроператора про неспроможність забезпечити проживання туриста, який перебуває поза межами України, та/або здійснити його повернення до України, у випадках, передбачених договором страхування (гарантії);

або

звернення туриста, який перебуває поза межами України, про неможливість зв'язатися з туроператором, який не забезпечив проживання та/або повернення туриста до України, у випадках, передбачених договором страхування (гарантією).

У випадках невиконання туроператором (турагентом) зобов'язань за договором на туристичне обслуговування перед туристом та наявності підстав для виплати страхового відшкодування за договором страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) або сплати грошової суми по гарантії споживач туристичних послуг або його законний представник має право в межах суми фінансового забезпечення пред'явити письмову вимогу про виплату страхового відшкодування або про сплату грошової суми безпосередньо установі, що надала фінансове забезпечення.

Відшкодування збитків, заподіяних туристу внаслідок невиконання туроператором (турагентом) зобов'язань за договором на туристичне обслуговування в разі виникнення обставин неплатоспроможності туроператора (турагента) чи внаслідок порушення процесу про визнання його банкрутом, здійснюється відповідною установою на підставі заяви туриста, договору на

туристичне обслуговування (ваучера) та документів, що підтверджують факти, викладені у заяві туриста.

Письмову вимогу туриста про виплату страхового відшкодування за договором страхування відповідальності або про сплату грошової суми по гарантії повинно бути пред'явлено установі, що надала фінансове забезпечення, в період дії договору на туристичне обслуговування.

Установа, що надала фінансове забезпечення, зобов'язана задовольнити вимогу туриста про виплату страхового відшкодування за договором страхування цивільної відповідальності або про сплату грошової суми по гарантії не пізніше 30 календарних днів після дня отримання зазначеної вимоги та всіх документів, передбачених договором, які необхідні для визначення розміру збитків і проведення зазначеної виплати (у разі відсутності будь-якого документа повинно бути надано письмове обґрунтування причин його відсутності). У разі потреби установа, що надала фінансове забезпечення, протягом вищезазначеного строку, може вимагати надання інших документів та відомостей, які необхідні для здійснення виплати страхового відшкодування. Якщо для здійснення страхового відшкодування або для сплати грошової суми по гарантії установи, що надала фінансове забезпечення, потребує надання додаткової інформації державними органами та іншими підприємствами, установами, організаціями, установа, що надала фінансове забезпечення, має право продовжити строк проведення страхової виплати або сплати грошової суми по гарантії ще на 60 календарних днів за умови письмового повідомлення туриста.

У випадках, якщо з вимогами про виплату страхового відшкодування за договором страхування цивільної відповідальності туropolератора (турагента) або про сплату грошової суми по гарантії до установи, що надала фінансове забезпечення, звернулися одночасно більше одного туриста і загальний розмір коштів, що підлягають виплаті, перевищує суму фінансового забезпечення, задоволення таких вимог здійснюється пропорційно сумам грошових коштів, зазначених у вимогах до суми фінансового забезпечення.

Установа, яка здійснила заходи у зв'язку з наданням нею

фінансовим забезпеченням, отримує право на зворотну вимогу (регрес) до туроператора в розмірі понесених нею витрат у наступних випадках:

якщо туроператор надав недостовірні чи неповні документи, що мають суттєве значення для фінансового забезпечення;

якщо не вдалося вийти на зв'язок з туроператором протягом 12 годин з моменту отримання повідомлення від туриста про неможливість зв'язатися з туроператором, який не забезпечив перевезення та (або) розмішування відповідно до договору на туристичне обслуговування, при цьому визнано, що туроператор безпідставно не виконав свої зобов'язання перед туристом.

Виконання зобов'язання туроператора/турагента перед установою, що надала фінансове забезпечення, щодо зворотної вимоги (регресу) може забезпечуватися гарантією та/або заставою та/або відкриттям безвідкличного акредитиву. Вид та умови такого забезпечення встановлюються за згодою особи, що надала фінансове забезпечення, та туроператора/турагента.

Строк дії фінансового забезпечення не може бути меншим ніж один рік. Фінансове забезпечення на новий строк повинно бути отримано не пізніше одного місяця до закінчення строку дії діючого фінансового забезпечення. Термін дії нового фінансового забезпечення починається з дня, наступного за днем закінчення дії попереднього фінансового забезпечення, за умовами сплати вартості фінансового забезпечення у терміни, передбачені договором надання гарантії або страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) перед туристами.

Інформація про наявність у туроператора/турагента фінансового забезпечення на новий строк подається до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму не пізніше одного місяця до закінчення строку дії діючого фінансового забезпечення шляхом подання письмового чи електронного повідомлення у довільній формі.

Вимоги до договору страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) перед туристами встановлюються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері

<p>Стаття 16. Страхування туристів при здійсненні туристичних поїздок</p>	<p>ринків фінансових послуг. Вимоги до банків, які можуть надавати гарантії туроператорам/турагентам та правила надання таких гарантій встановлюються Національним банком України.</p>
<p>Страхування туристів (медичне та від нещасного випадку) є обов'язковим і забезпечується суб'єктами туристичної діяльності на основі угоди із страховиками. Туристи вправі самостійно укладати договори на таке страхування. У цьому випадку вони зобов'язані завчасно підтвердити туроператору чи турагенту наявність належним чином укладеного договору страхування.</p> <p>Договором страхування повинні передбачатися надання медичної допомоги туристам і відшкодування їх витрат при настанні страхового випадку безпосередньо в країні (місці) тимчасового перебування.</p> <p>Інформація про умови обов'язкового страхування має бути доведена до відома туриста до укладення договору на туристичне обслуговування.</p> <p>Обов'язкове (медичне та від нещасного випадку) страхування здійснюється один раз на весь період туристичної подорожі.</p> <p>За вимогою туриста туроператор чи турагент забезпечують страхування інших ризиків, пов'язаних із здійсненням подорожі.</p> <p>За бажанням туриста з ним може бути укладено угоду про страхування для покриття витрат, пов'язаних з анулюванням договору на туристичне обслуговування з ініціативи туриста, або угоду про страхування для покриття витрат, пов'язаних з передчасним поверненням до місця проживання при настанні нещасного випадку або хвороби.</p>	<p>Страхування туристів (страхування медичних витрат та від нещасного випадку) є обов'язковою умовою туроператорської діяльності і забезпечується туроператорами на основі договору доручення із страховиками. Туристи вправі самостійно укладати договори на таке страхування. У цьому випадку вони зобов'язані завчасно підтвердити туроператору чи турагенту наявність належним чином укладеного договору страхування.</p> <p>Страхування туристів передбачає обов'язок страховика здійснити страхову виплату, відповідно до умов договорів страхування медичних витрат та від нещасного випадку, вимоги до яких встановлюються уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг з урахуванням цього Закону та Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України».</p> <p>Страховик має право за згодою із страховальником доповнювати договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку переліком страхових випадків, при настанні яких у нього виникає обов'язок здійснити страхову виплату страховальнику, застрахованій особі, вигодонабувачу або іншим третім особам, а також за згодою із страховальником збільшувати встановлену законодавством мінімальну страхову суму за договорами страхування.</p> <p>Договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку укладаються на весь період туристичної подорожі.</p> <p>Договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку можуть бути укладені в електронному вигляді відповідно до Закону України «Про електронну комерцію». Типова форма таких договорів страхування повинна бути у вільному доступі, розміщена на офіційному веб-сайті страховика, а також туроператора, турагента, які діють від імені, за дорученням такого страховика та</p>

Компенсація шкоди, заподіяної життю чи здоров'ю туриста або його майну, проводиться у встановленому порядку.

мають право укласти з туристом або іншим замовником на користь туриста договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку відповідно до законодавства.

Туроператор зобов'язаний розмістити на своєму веб-сайті контактні дані (назву, адресу місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, номер телефону, адресу електронної пошти) особи, що надала фінансове забезпечення, та страховиків, від імені яких туроператор укладає договори страхування медичних витрат та від нещасного випадку.

За бажанням туриста з ним може бути укладено договір страхування покриття витрат, пов'язаних з розірванням договору на туристичне обслуговування з ініціативи туриста або з незалежних від туриста обставин.

Розмір страхової суми на одну застраховану особу за договором страхування медичних витрат встановлюється в розмірі, виходячи з вимог до мінімального розміру страхової суми, що пред'являються крайною тимчасового перебування громадянина України, але не менше суми, еквівалентної 30 000 (тридцять тисяч) євро на день укладення договору страхування за офіційним курсом євро до гривні, встановленого Національним банком України, а за договором страхування від нещасного випадку – у розмірі, не менше ніж 10 відсотків від страхової суми за договором страхування медичних витрат.

Стаття відсутня

Розділ III

ПРАВО НА ПРОВАДЖЕННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 16¹. Декларація про провадження туристичної діяльності

Декларація про провадження туристичної діяльності (далі – декларація) є документом, яким суб'єкт туристичної діяльності повідомляє центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, про відповідність суб'єкта туристичної діяльності вимогам, встановленим для таких суб'єктів цим Законом.

Право на провадження туристичної діяльності суб'єкт

	<p>туристичної діяльності набуває в день подання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, декларації.</p> <p>Упродовж трьох робочих днів після подання Декларації суб'єкт туристичної діяльності має право подати виправлену Декларацію.</p> <p>До суб'єкта туристичної діяльності, який самостійно виявив допущену технічну помилку і подав відповідну виправлену Декларацію, штрафні санкції за раніше подану з помилками Декларацію чи виявлені в ній недостовірні дані, не застосовуються.</p> <p>Вимагати подання суб'єктом туристичної діяльності інших документів, окрім декларації, забороняється.</p> <p>Декларація подається в письмовій формі особисто суб'єктом туристичної діяльності чи його представником (законним представником), або надсилається поштою, а в електронній формі – через Єдиний державний портал адміністративних послуг.</p> <p>Датою подання декларації вважається дата її надходження до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму.</p> <p>Суб'єкти туристичної діяльності, які подали декларацію, зобов'язані повідомити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, про зміну інформації, вказаної у Декларації, протягом семи календарних днів з дня настання таких змін.</p> <p>Забороняється провадити туристичну діяльність суб'єктам господарювання, які не подали декларацію.</p> <p>Форма декларації затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>За подання декларації плата не справляється.</p>
<p>Стаття відсутня</p>	<p>Стаття 16². Реєстр суб'єктів туристичної діяльності</p> <p>З метою обліку суб'єктів туристичної діяльності, захисту прав і законних інтересів споживачів туристичних послуг та інформування їх про суб'єктів туристичної діяльності, які дотримуються вимог законодавства у сфері туризму, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері</p>

<p>туризму, створює та веде Реєстр суб'єктів туристичної діяльності (далі – Реєстр). Реєстр є загальнодоступною інформаційною автоматизованою системою, призначеною для збирання, обліку, зберігання, захисту, накопичення, користування, обробки, надання інформації про суб'єктів туристичної діяльності.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, у строк протягом семи робочих днів, але на раніше з дня наступного за днем закінчення строку для подання виправленої декларації, вносить до Реєстру інформацію про суб'єктів туристичної діяльності, зазначену у декларації, а також інформацію про присвоєння колективному засобу розмішування певної категорії. У Реєстр також вноситься інформація щодо результатів здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами туристичної діяльності вимог законодавства у сфері туризму та зупинення туристичної діяльності.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, для цілей цього Закону одночасно із внесенням змін до Реєстру вносить відомості про суб'єкта туристичної діяльності до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Реєстр розміщується на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму. Доступ користувачів до даних Реєстру, які підлягають оприлюдненню, є відкритим та безоплатним за допомогою мережі Інтернет.</p> <p>Порядок ведення Реєстру та обміну інформаційними ресурсами з органами державної влади затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму.»</p>	<p>Стаття 17. Турагентська діяльність</p> <p>Турагент/турагент повинен мати наявне фінансове забезпечення цивільної відповідальності перед туристами (гарантія або договір страхування цивільної відповідальності турагента) у розмірі, визначеному статтею 15 (турагента) перед туристами) у розмірі, визначеному статтею 15</p>
<p>3 метою створення рівних можливостей суб'єктам туристичної діяльності на ринку туристичних послуг та забезпечення захисту прав і законних інтересів громадян, захисту</p>	<p>Стаття 17. Ліцензування туристичної діяльності</p>

навколишнього природного середовища, підвищення рівня туристичного обслуговування здійснюється ліцензуванням туроператорської діяльності.

Суб'єкт підприємницької діяльності, який отримав ліцензію на туроператорську діяльність, має виключне право на надання послуг з оформлення документів для виїзду за межі України.

Туроператор може здійснювати також і турагентську діяльність.

Загальний розмір частки туроператора в статутних фондах інших туроператорів України не може перевищувати 20 відсотків їх статутних фондів.

Суб'єкт господарювання не має права у своїй назві використовувати слово "туроператор" без отримання ним ліцензії на здійснення туроператорської діяльності.

Не може бути видана ліцензія на туроператорську діяльність суб'єкту підприємницької діяльності із назвою, тожожною назві іншого суб'єкта підприємницької діяльності, якому ліцензія видана раніше і інформація про нього внесена до відповідного реєстру.

цього Закону.

Керівник туроператора, його філії, іншого відокремленого підрозділу повинен мати ступінь вищої освіти не нижче бакалавра, що підтверджується документом про освіту, та стаж роботи у сфері туризму не менше трьох років або ступінь вищої освіти не нижче бакалавра у сфері туризму, що підтверджується документом про освіту.

Керівник турагента, його філії, іншого відокремленого підрозділу повинен мати вищу освіту, що підтверджується документом про освіту, та стаж роботи у сфері туризму не менше року або вищу освіту у сфері туризму, що підтверджується документом про освіту.

У штаті туроператора повинно налічуватися не менш як 30 відсотків працівників, які мають стаж роботи у сфері туризму не менше трьох років або вищу освіту у сфері туризму, що підтверджується документом про освіту.

Туроператор повинен оформляти трудові договори з усіма найманими працівниками.

Туроператором/турагентом не може бути подано декларацію із назвою туроператора/турагента, тожожною найменуванню іншого суб'єкта туристичної діяльності та організаційно-правовою формою про якого внесено до Реєстру.

Туроператор має право на надання послуг з оформлення документів для виїзду за межі України. Туроператор може провадити турагентську діяльність.

Загальний розмір частки туроператора в статутному капіталі іншого туроператора України не може перевищувати 20 відсотків такого статутного капіталу.

Суб'єкт туристичної діяльності зобов'язаний провадити туроператорську/турагентську діяльність виключно в межах місць провадження такої діяльності, які повинні відповідати таким вимогам:

мати інформаційну вивіску або інформаційну таблицю із зазначенням повного найменування суб'єкта туристичної діяльності;

бути забезпеченим засобами телефонного зв'язку, доступном до

	<p>Інтернету, програмним забезпеченням, оргтехнікою, обсяг, кількість та достатність яких визначається керівником суб'єкта туристичної діяльності;</p> <p>при вході до місця провадження діяльності має бути розміщено інформацію про режим роботи;</p> <p>вхід до місця провадження діяльності повинен бути пристосований до потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.</p> <p>Суб'єкт туристичної діяльності на видному та доступному для туриста місці в тій частині місця провадження діяльності, де здійснюється укладання договорів на туристичне обслуговування, повинен розмістити таку інформацію та документи:</p> <p>копію документа, що підтверджує фінансове забезпечення цивільної відповідальності перед туристами;</p> <p>відомості про керівника суб'єкта туристичної діяльності, заступників керівника (за наявності) та номери їх телефонів (мобільних телефонів у разі наявності), адреси електронної пошти (у разі наявності);</p> <p>книгу відгуків та пропозицій;</p> <p>цей Закон;</p> <p>Закон України «Про захист прав споживачів».</p> <p>Суб'єкти туристичної діяльності повинні забезпечувати доступність своїх веб-сайтів для осіб з інвалідністю та інформувати туристів про доступність туристичної інфраструктури, яка входить до туристичного пакету, для таких осіб.</p>
<p>Стаття 19. Встановлення категорій об'єктів туристичної інфраструктури</p> <p>З метою підвищення рівня туристичного обслуговування, сприяння споживачам у свідомому виборі туристичних послуг, забезпечення рівних можливостей суб'єктам туристичної діяльності на ринку туристичних послуг, забезпечення захисту прав і законних інтересів, життя, здоров'я та майна громадян, підвищення рівня екологічної безпеки об'єктам туристичної інфраструктури присвоюються категорії якості та рівня обслуговування.</p>	<p>Стаття 19. Надання послуг з тимчасового розміщування суб'єктами туристичної діяльності</p> <p>При поданні декларації суб'єкт туристичної діяльності, який надає послуги з тимчасового розміщування, має право заявити (повідомити) про відповідність певній категорії колективного засобу розміщування, у якому ним надаються такі послуги.</p> <p>Колективним засобом розміщування на підставі критеріїв оцінки колективних засобів розміщування на відповідність певній категорії присвоюються категорії «п'ять зірок», «чотири зірки», «три зірки», «дві зірки», «одна зірка». Інформація про присвоєння певної категорії колективним засобам розміщування вноситься до</p>

<p>Встановлення об'єктам туристичної інфраструктури (готелям, іншим об'єктам, призначеним для надання послуг з розміщення, закладам харчування, курортним закладам тощо) відповідної категорії здійснюється за заявою його власника.</p> <p>Види категорій об'єктів туристичної інфраструктури, порядок їх встановлення та зміни, а також порядок доведення до споживачів інформації про вид об'єкта туристичної інфраструктури та про вид його категорії визначаються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Встановлення категорій об'єктів туристичної інфраструктури (готелів, інших об'єктів, призначених для надання послуг з розміщення, закладів харчування, курортних закладів тощо) здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері туризму та курортів, а об'єктів туристичної інфраструктури, розташованих на території Автономної Республіки Крим, - органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань туризму.</p> <p>Забороняється надавати послуги з розміщення без наявності свідчення про встановлення відповідної категорії.</p>	<p>Ресестру.</p> <p>Критерії оцінки колективних засобів розміщування на відповідність певній категорії та порядок їх застосування затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму.</p> <p>Єдиною підставою для використання знака категорії колективного засобу розміщування є наявність у Ресестрі інформації про приєднання категорії такому засобу розміщування.</p>
<p>Стаття 19¹. Інформування споживачів про умови надання туристичних послуг</p> <p>Будь-яка інформація, надана туроператором (турагентом), повинна містити достовірні відомості про умови договору на туристичне обслуговування.</p> <p>Інформація про умови надання туристичних послуг, яку туроператор (турагент) поширює до укладення договору на туристичне обслуговування, має доводитися у доступній, наочній формі, бути розбірливою, зрозумілою та містити відомості про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) місце надання туристичних послуг, програму туристичного обслуговування; 2) характеристику транспортних засобів, що здійснюють перевезення, зокрема їх вид і категорію; 3) характеристику готелів та інших об'єктів, призначених для 	<p>Стаття 19¹. Інформування споживачів про умови надання туристичних послуг</p> <p>Будь-яка інформація, надана туроператором (турагентом), повинна містити достовірні відомості про умови договору на туристичне обслуговування.</p> <p>Інформація про умови надання туристичних послуг, яку туроператор (турагент) поширює до укладення договору на туристичне обслуговування, має доводитися у доступній, наочній формі, бути розбірливою, зрозумілою та містити відомості про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) місце надання туристичних послуг, програму туристичного обслуговування; 2) характеристику транспортних засобів, що здійснюють перевезення, зокрема їх вид і категорію; 3) характеристику готелів та інших об'єктів, призначених для

надання послуг з тимчасового розміщення, у тому числі місце їх розташування, категорію, строки і порядок оплати готельного обслуговування;

4) види і способи забезпечення харчування під час туристичної подорожі;

5) мінімальну кількість туристів у групі, а також інформування туриста про те, що туристична подорож не відбудеться через недобір групи, не пізніше ніж за три дні до початку туристичної подорожі;

б) ціну туристичних послуг.

Туроператор (турагент) зобов'язаний додержуватися умов надання надання комплексу туристичних послуг, про які був поінформований споживач до укладення договору на туристичне обслуговування, крім випадків, коли про зміну таких умов повідомлено споживача до укладення договору або якщо зміни внесено на підставі угоди, укладеної між сторонами договору.

До укладення договору на туристичне обслуговування споживачеві туристичного продукту надається інформація про:

1) основні вимоги до оформлення в'їзних/виїзних документів (паспорт, дозвіл (віза) на в'їзд/виїзд до країни тимчасового перебування), у тому числі строк їх оформлення;

2) медичні застереження стосовно здійснення туристичної подорожі, зокрема протипоказання через певні захворювання, особливості фізичного стану (фізичні недоліки) і вік туристів, а також умови безпеки туристів у країні (місці) тимчасового перебування;

3) туроператора (турагента), його місцезнаходження, поштові реквізити, контактний телефон, наявність ліцензії на провадження туристичної діяльності та інші відомості відповідно до законодавства про захист прав споживачів;

4) керівника групи та засоби зв'язку з ним у разі здійснення туристичної подорожі за кордон чи перебування за кордоном неповнолітньої та/або малолітньої особи з метою встановлення законними представниками неповнолітньої або малолітньої особи прямого зв'язку з нею;

5) час та місце проміжних зупинок і транспортних сполучень та категорію місця, яке споживач займатиме в певному виді

надання послуг з тимчасового розміщення, у тому числі місце їх розташування, категорію, строки і порядок оплати готельного обслуговування;

4) види і способи забезпечення харчування під час туристичної подорожі;

5) мінімальну кількість туристів у групі, а також інформування туриста про те, що туристична подорож не відбудеться через недобір групи, не пізніше ніж за три дні до початку туристичної подорожі;

б) ціну туристичних послуг (загальну та в розрізі окремих послуг).

Туроператор (турагент) зобов'язаний додержуватися умов надання комплексу туристичних послуг, про які був поінформований споживач до укладення договору на туристичне обслуговування, крім випадків, коли про зміну таких умов повідомлено споживача до укладення договору або якщо зміни внесено на підставі угоди, укладеної між сторонами договору.

До укладення договору на туристичне обслуговування споживачеві туристичного продукту надається інформація про:

1) основні вимоги до оформлення в'їзних/виїзних документів (паспорт, дозвіл (віза) на в'їзд/виїзд до країни тимчасового перебування), у тому числі строк їх оформлення;

2) медичні застереження стосовно здійснення туристичної подорожі, зокрема протипоказання через певні захворювання, особливості фізичного стану (фізичні недоліки) і вік туристів, а також умови безпеки туристів у країні (місці) тимчасового перебування;

3) туроператора (турагента), його місцезнаходження, поштові реквізити, контактний телефон, інші відомості відповідно до законодавства про захист прав споживачів;

4) керівника групи та засоби зв'язку з ним у разі здійснення туристичної подорожі за кордон чи перебування за кордоном неповнолітньої та/або малолітньої особи з метою встановлення законними представниками неповнолітньої або малолітньої особи прямого зв'язку з нею;

5) час та місце проміжних зупинок і транспортних сполучень та категорію місця, яке споживач займатиме в певному виді транспортного

<p>транспортного засобу;</p> <p>6) види і тематику екскурсійного обслуговування, порядок здійснення зустрічей і провідів, супроводу туристів;</p> <p>7) стан навколишнього природного середовища, санітарного та епідеміологічного благополуччя;</p> <p>8) назву, адресу та контактний телефон представництва туроператора або організації (організації), уповноваженої туроператором на прийняття скарг і претензій туристів, а також адреси і телефони дипломатичних установ України у країні (місці) тимчасового перебування або місцевих служб, до яких можна звернутися у разі виникнення труднощів під час туристичної подорожі;</p> <p>9) порядок забезпечення туроператором обов'язкового та/або добровільного страхування туристів, розмір, порядок і умови виплати страхового відшкодування, а також можливість та умови добровільного страхування витрат, пов'язаних з розірванням договору на туристичне обслуговування за ініціативою туриста, страхування майна;</p> <p>10) розмір фінансового забезпечення туроператора (турагента) на випадок його неплатоспроможності (банкрутства) та кредитну установу, яка надала таке забезпечення.</p>	<p>засобу;</p> <p>6) види і тематику екскурсійного обслуговування, порядок здійснення зустрічей і провідів, супроводу туристів;</p> <p>7) стан навколишнього природного середовища, санітарного та епідеміологічного благополуччя;</p> <p>8) назву, адресу та контактний телефон представництва туроператора або організації (організації), уповноваженої туроператором на прийняття скарг і претензій туристів, а також адреси і телефони дипломатичних установ України у країні (місці) тимчасового перебування або місцевих служб, до яких можна звернутися у разі виникнення труднощів під час туристичної подорожі;</p> <p>9) вимоги законодавства країни (території) тимчасового перебування та транзиту туриста до умов страхування туриста (у разі їх наявності);</p> <p>10) розмір фінансового забезпечення туроператора/турагента на випадок його неплатоспроможності, що може виникнути на невиконання таким туроператором/турагентом зобов'язань перед туристом за договором на туристичне обслуговування, та інформацію про установу, що надала фінансове забезпечення (назва, адреса місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, для фізичних осіб – підприємців - реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта), телефон, адреса електронної пошти);</p> <p>11) умови договорів страхування медичних витрат та від нещасного випадку, інформацію про страховиків, організацій, що здійснюють відповідно до договору, укладеного із страховиком, надання медичної допомоги, в тому числі в екстреній та</p>
<p>Норма відсутня</p>	

<p>невідкладній формі, медичну евакуацію на території іноземної держави і з території іноземної держави в Україну, повернення тіла (останків) померлого в Україну, а також про порядок звернення туриста у зв'язку з настанням страхового випадку (про місце знаходження, номери контактних телефонів страховика), розмір, порядок і умови здійснення страхової виплати, (у разі укладання договору страхування з туристом туроператор або турагент від імені страховика), а також умови та можливість укладання договорів страхування додаткових ризиків, страхування витрат, пов'язаних з розірванням договору на туристичне обслуговування з ініціативи туриста або з незалежних від нього обставин, а також страхування майна туриста;</p> <p>12) негативні наслідки відсутності у туриста договорів страхування медичних витрат та від нещасного випадку.</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>невідкладній формі, медичну евакуацію на території іноземної держави і з території іноземної держави в Україну, повернення тіла (останків) померлого в Україну, а також про порядок звернення туриста у зв'язку з настанням страхового випадку (про місце знаходження, номери контактних телефонів страховика), розмір, порядок і умови здійснення страхової виплати, (у разі укладання договору страхування з туристом туроператор або турагент від імені страховика), а також умови та можливість укладання договорів страхування додаткових ризиків, страхування витрат, пов'язаних з розірванням договору на туристичне обслуговування з ініціативи туриста або з незалежних від нього обставин, а також страхування майна туриста;</p> <p>12) негативні наслідки відсутності у туриста договорів страхування медичних витрат та від нещасного випадку.</p>
<p>Стаття 20. Договір на туристичне обслуговування</p> <p>За договором на туристичне обслуговування одна сторона (туроператор, який укладає договір безпосередньо або через турагента) зобов'язується надати за замовленням іншої сторони (туриста) комплекс туристичних послуг (туристичний продукт), а турист зобов'язується оплатити його.</p> <p>До договору на туристичне обслуговування застосовуються загальні положення договору про надання послуг, якщо інше не передбачено законом.</p> <p>Договір на туристичне обслуговування укладається в письмовій чи електронній формі відповідно до закону.</p> <p>У договорі на туристичне обслуговування зазначаються істотні умови договору:</p> <p>1) строк перебування у місці надання туристичних послуг із зазначенням дат початку та закінчення туристичного обслуговування;</p>	<p>Стаття 20. Договір на туристичне обслуговування</p> <p>За договором на туристичне обслуговування одна сторона (туроператор, який укладає договір безпосередньо або через турагента) зобов'язується надати за замовленням іншої сторони (туриста) комплекс туристичних послуг (туристичний пакет), а турист зобов'язується оплатити його.</p> <p>Договір на туристичне обслуговування є публічним договором.</p> <p>Всі розрахунки за договорами на туристичне обслуговування між суб'єктами туристичної діяльності здійснюються в безготівковій формі виключно з рахунків таких суб'єктів.</p> <p>Всі умови договору на туристичне обслуговування мають бути повідомлені туристу до моменту укладання такого договору з наданням копій цих умов. Ця вимога не повинна перешкоджати прийняттю рішення про замовлення послуг або укладання договору на туристичне обслуговування в останній момент.</p> <p>Договір на туристичне обслуговування укладається в письмовій формі відповідно до вимог цього Закону, а у разі укладання його в електронній формі також відповідно до вимог Закону України «Про електронну комерцію».</p> <p>У договорі на туристичне обслуговування зазначаються</p>

<p>2) характеристика транспортних засобів, що здійснюють перевезення, зокрема їх вид і категорія, а також дата, час і місце відправлення та повернення (якщо перевезення входить до складу туристичного продукту);</p> <p>3) готелі та інші аналогічні засоби розміщення, їх місце розташування, категорія, а також строк і порядок оплати готельного обслуговування;</p> <p>4) види і способи забезпечення харчування;</p> <p>5) мінімальна кількість туристів у групі (у разі потреби) та у зв'язку з цим триденний строк інформування туриста про те, що туристична подорож не відбудеться через недобір групи;</p> <p>6) програма туристичного обслуговування;</p> <p>7) види екскурсійного обслуговування та інші послуги, включені до вартості туристичного продукту;</p> <p>8) інші суб'єкти туристичної діяльності (їх місцезнаходження та реквізити), які надають туристичні послуги, включені до туристичного продукту;</p> <p>9) страховик, що здійснює обов'язкове та/або добровільне страхування туристів за бажанням туриста, інших ризиків, пов'язаних з наданням туристичних послуг;</p> <p>10) правила в'їзду до країни (місяця) тимчасового перебування та перебування там;</p> <p>11) вартість туристичного обслуговування і порядок оплати;</p> <p>12) форма розрахунку.</p>	<p>істотні умови договору:</p> <p>1) повне наймування, адреса (місцезнаходження), поштова адреса туроператора та/або турагента;</p> <p>2) прізвище, ім'я та по батькові туриста, паспортні дані;</p> <p>3) розмір фінансового забезпечення, номер, дата і строк дії договору страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) або гарантії, наймування, адресу (місцезнаходження) і поштову адресу установи, що надала фінансове забезпечення;</p> <p>4) строк перебування у місці надання туристичних послуг із зазначенням дат початку та закінчення туристичного обслуговування;</p> <p>5) характеристика транспортних засобів, що здійснюють перевезення, зокрема їх вид, а також дата, час і місце відправлення та повернення (якщо перевезення входить до складу туристичного пакету);</p> <p>6) готелі та інші аналогічні засоби розміщування, їх місце розташування, категорія;</p> <p>7) тип харчування;</p> <p>8) мінімальна кількість туристів у групі (у разі потреби) та у зв'язку з цим триденний строк інформування споживача туристичних послуг про те, що туристична подорож не відбудеться через недобір групи;</p> <p>9) програма туристичного обслуговування;</p> <p>10) види екскурсійного обслуговування та інші послуги, включені до вартості туристичного пакету;</p> <p>11) інші суб'єкти туристичної діяльності (їх місцезнаходження та реквізити), які надають туристичні послуги, включені до туристичного пакету;</p> <p>12) інформація про страховика, від імені якого туроператором або турагентом укладено договір страхування медичних витрат та від нещасного випадку;</p> <p>13) правила в'їзду до країни (місяця) тимчасового перебування та перебування там;</p> <p>14) вартість туристичного обслуговування (загальну та в розрізі окремих послуг), порядок оплати, можливість перегляду ціни у разі необхідності врахування зміни тарифів на транспортні</p>
--	--

Зміна ціни туристичного продукту після укладення договору на туристичне обслуговування допускається лише у разі необхідності врахування зміни тарифів на транспортні послуги, запровадження нових або підвищення діючих ставок податків і зборів та інших обов'язкових платежів, зміни курсу гривні до іноземної валюти, в якій виражена вартість туристичного продукту.

Зміна ціни туристичного продукту можлива не пізніше як за 20 днів до початку туристичної подорожі. При цьому збільшення ціни туристичного продукту не може перевищувати п'яти відсотків його початкової ціни. У разі якщо ціна туристичного продукту вища за початкову ціну на п'ять відсотків, турист має право відмовитися від виконання договору, а туроператор (турагент) зобов'язаний повернути йому раніше сплачену суму.

Кожна із сторін договору на туристичне обслуговування до початку туристичної подорожі може вимагати внесення змін до цього договору або його розірвання у зв'язку із зміною істотних умов договору та обставин, якими вони керувалися під час укладення договору, зокрема у разі:

- 1) погіршення умов туристичної подорожі, зміни її строків;
- 2) непередбаченого підвищення тарифів на транспортні послуги;
- 3) запровадження нових або підвищення діючих ставок податків і зборів, інших обов'язкових платежів;
- 4) істотної зміни курсу гривні до іноземної валюти, в якій виражена ціна туристичного продукту;
- 5) домовленості сторін.

послуги, запровадження нових або підвищення діючих ставок податків і зборів та інших обов'язкових платежів, зміни курсу гривні до іноземної валюти, в якій виражена вартість туристичного пакету, вартість окремих послуг (приземлення, посадка/висадка в портах та аеропортах, туристичні податки), якщо ці витрати не входять до складу туристичного пакету;

15) форма розрахунку;

16) окремі вимоги туриста, які були узгоджені з туроператором та/або турагентом під час бронювання/замовлення послуг;

17) відомості про порядок і строки пред'явлення туристом вимог про виплату страхового відшкодування за договором страхування цивільної відповідальності туроператора або вимог про сплату грошової суми за гарантією, а також інформація про підставу для здійснення таких виплат за договором страхування цивільної відповідальності туроператора і за гарантією.

Туроператор повинен видати туристу безпосередньо або через турагента договір на туристичне обслуговування.

При оплаті за договором на туристичне обслуговування туроператором (турагентом) оформляється та видається туристу розрахунковий документ (квитанція, касовий чек), що підтверджує внесення ним до каси туроператора (турагента) вартості туристичних послуг, обумовлених цим договором.

Якщо турист сплачує вартість туристичних послуг за договором на туристичне обслуговування через банківську установу або з використанням електронних платіжних засобів, оформлення платіжного документа туроператором (турагентом) не здійснюється.

Зміна ціни туристичного пакету після укладення договору на туристичне обслуговування допускається лише у разі необхідності врахування зміни тарифів на транспортні послуги, запровадження нових або підвищення діючих ставок податків і зборів та інших обов'язкових платежів, зміни комерційного курсу гривні до іноземної валюти, в якій виражена ціна туристичного пакету.

Зміна ціни туристичного пакету можлива не пізніше як за 20 днів до початку туристичної подорожі. При цьому збільшення ціни туристичного пакету не може перевищувати п'яти відсотків його

Туроператор (турагент) зобов'язаний не пізніше як через один день з дня, коли йому стало відомо про зміну обставин, якими сторони керувалися під час укладення договору на туристичне обслуговування, та не пізніше як за три дні до початку туристичної подорожі повідомити туриста про таку зміну обставин з метою надання йому можливості відмовитися від виконання договору без відшкодування шкоди туроператору (турагенту) або внести зміни до договору, змінивши ціну туристичного обслуговування.

Туроператор або турагент вправі відмовитися від виконання договору лише за умови повного відшкодування замовникові збитків, підтверджених у встановленому порядку та заподієнних внаслідок розірвання договору, крім випадку, якщо це відбулося з вини туриста.

Турист вправі відмовитися від виконання договору на туристичне обслуговування до початку туристичної подорожі за умови відшкодування туроператору (турагенту) фактично здійснених ним документально підтверджених витрат, пов'язаних із відмовою.

Якщо під час виконання договору на туристичне обслуговування туроператор не в змозі надати значну частину туристичного продукту, щодо якого відповідно до договору на туристичне обслуговування сторони досягли згоди, туроператор повинен з метою продовження туристичного обслуговування вжити альтернативних заходів без покладення додаткових витрат на туриста, а в разі потреби відшкодувати йому різницю між запропонованими послугами і тими, які були надані. У разі неможливості здійснення таких заходів або відмови туриста від них туроператор зобов'язаний надати йому без додаткової оплати еквівалентний транспорт для повернення до місця відправлення або іншого місця, на яке погодився турист, а також відшкодувати вартість ненаданих туроператором туристичних послуг і виплатити компенсацію у розмірі, визначеному в договорі за домовленістю сторін.

початкової ціни. У разі якщо ціна туристичного пакету вища за початкову ціну на п'ять відсотків, турист має право відмовитися від виконання договору, а туроператор (турагент) зобов'язаний повернути йому раніше сплачену суму.

Сплата рахунків за окремі частини послуги того ж самого туристичного пакету не збільшає туроператора або турагента від зобов'язань, накладених цим Законом.

Кожна із сторін договору на туристичне обслуговування до початку туристичної подорожі може вимагати внесення змін до цього договору або його розірвання у зв'язку із зміною істотних умов договору та обставин, якими вони керувалися під час укладення договору, зокрема у разі:

- 1) погіршення умов туристичної подорожі, зміни її строків;
- 2) непередбаченого підвищення тарифів на транспортні послуги;
- 3) запровадження нових або підвищення діючих ставок податків і зборів, інших обов'язкових платежів;
- 4) зміни курсу гривні до іноземної валюти, в якій виражена ціна туристичного пакету;
- 5) домовленості сторін.

Туроператор (турагент) зобов'язаний не пізніше як через один день з дня, коли йому стало відомо про зміну обставин, якими сторони керувалися під час укладення договору на туристичне обслуговування, та не пізніше як за три дні до початку туристичної подорожі повідомити туриста про таку зміну обставин з метою надання йому можливості відмовитися від виконання договору без відшкодування шкоди туроператору (турагенту) або внести зміни до договору, змінивши ціну туристичного обслуговування.

Туроператор або турагент вправі відмовитися від виконання договору лише за умови повного відшкодування замовникові збитків, підтверджених у встановленому порядку та заподієнних внаслідок розірвання договору, крім випадку, якщо це відбулося з вини туриста.

Турист вправі відмовитися від виконання договору на туристичне обслуговування до початку туристичної подорожі за умови відшкодування туроператору (турагенту) фактично

Туроператор несе перед туристом відповідальність за невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування, крім випадків, якщо:

невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування сталося з вини туриста;

невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування сталося з вини третіх осіб, не пов'язаних з наданням послуг, зазначених у цьому договорі, та жодна із сторін про їх настання не знала і не могла знати заздалегідь;

невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування сталося внаслідок настання форс-мажорних обставин або є результатом подій, які туроператор (турагент) та інші суб'єкти туристичної діяльності, які надають туристичні послуги, включені до туристичного продукту, не могли передбачити.

Договір на туристичне обслуговування може передбачати компенсацію у разі спричинення шкоди туристу невиконанням або неналежним виконанням туристичних послуг, включених до туристичного продукту, відповідно до міжнародних конвенцій, що регламентують надання таких послуг.

Права і обов'язки, відповідальність сторін та інші умови договору між туроператором і турагентом визначаються відповідно до загальних положень про агентський договір, якщо інше не передбачено договором, укладеним між ними, а також цим Законом.

Якість туристичних послуг має відповідати умовам договору на туристичне обслуговування, порядок і способи захисту порушених прав туристів визначаються Законом України "Про

здійснених ним документально підтверджених витрат, пов'язаних із відмовою.

Якщо під час виконання договору на туристичне обслуговування туроператор не в змозі надати частину туристичного пакету, щодо якого відповідно до договору на туристичне обслуговування сторони досягли згоди, туроператор повинен з метою продовження туристичного обслуговування вжити альтернативних заходів без покладення додаткових витрат на туриста, а в разі потреби відшкодувати йому різницю між запропонованими послугами і тими, які були надані. У разі неможливості здійснення таких заходів або відмови туриста від них туроператор зобов'язаний надати йому без додаткової оплати еквівалентний транспорт для повернення до місця відправлення або іншого місця, на яке погодився турист, а також відшкодувати повну вартість ненаданих туроператором туристичних послуг і виплатити компенсацію у розмірі, визначеному в договорі за домовленістю сторін протягом тридцяти календарних днів з дати початку туристичної подорожі.

Туроператор несе перед туристом відповідальність за невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування, крім випадків, якщо укладання договору від свого імені передбачено договором, що укладається між туроператором та турагентом:

невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування сталося з вини туриста;

невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування сталося з вини третіх осіб, не пов'язаних з наданням послуг, зазначених у цьому договорі, та жодна із сторін про їх настання не знала і не могла знати заздалегідь;

невиконання або неналежне виконання умов договору на туристичне обслуговування сталося внаслідок настання форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили) або є результатом подій, які туроператор (турагент) та інші суб'єкти туристичної діяльності, які надають туристичні послуги, включені до туристичного пакету, не могли передбачити.

Договір на туристичне обслуговування може передбачати

захист прав споживачів".

Відповідальність за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та майну туриста, встановлюється законом, якщо договором на туристичне обслуговування не передбачена більша відповідальність туроператора.

компенсацію у разі спричинення шкоди туристу невиконанням або неналежним виконанням туристичних послуг, включених до туристичного пакету, відповідно до міжнародних конвенцій, що регламентують надання таких послуг.

Туроператор на період туристичного обслуговування у визначені в договорі на туристичне обслуговування строки перебування туриста організовує в'їзд туриста в Україну та їх виїзд (зустріч в пунктах перетину державного кордону України та супровід до вибуття з України).

Туроператор несе відповідальність перед туристом за невиконання або неналежне виконання зобов'язань за договором на туристичне обслуговування, укладеним турагентом як від імені туроператора, так і від свого імені.

Просування і реалізації туристичного пакету турагентом здійснюються на підставі агентського договору, що укладається між туроператором і турагентом.

У договорі, що укладається між туроператором і турагентом, повинні міститися:

умови просування та реалізації турагентом туристичного пакету;

повноваження турагента на укладення договорів з туристом від імені туроператора;

умова, що передбачає можливість (неможливість) укладення турагентом субагентських договорів;

порядок взаємодії туроператора і турагента у разі пред'явлення їм претензій туристом за договором на туристичне обслуговування;

умова, що передбачає можливість здійснення виплат туристу страхового відшкодування за договором страхування цивільної відповідальності туроператора або сплати грошової суми по гарантії у разі укладення договору на туристичне обслуговування між туристом і турагентом;

взаємна відповідальність туроператора і турагента, а також відповідальність кожної зі сторін перед споживачем туристичних послуг за неподання або подання недостовірної інформації про туристичний пакет, за невиконання або неналежне виконання

зобов'язань за договором на туристичне обслуговування.

Туроператор зобов'язаний розмішувати інформацію про турагентів, які здійснюють просування і реалізацію туристичного пакету, сформованого туроператором, на своєму офіційному веб-сайті в мережі Інтернет.

Інші права і обов'язки, відповідальність сторін та інші умови договору між туроператором і турагентом визначаються відповідно до загальних положень про агентський договір, якщо інше не передбачено договором, укладеним між ними, а також цим Законом.

При реалізації турагентом туристичного пакету в договорі про надання туристичного обслуговування з туристом повинно міститися посилання на туроператора, що сформував туристичний пакет, у тому числі на способи зв'язку з туроператором (номери телефонів, факсів, адреса веб-сайту, адреса електронної пошти та інші відомості).

Якість туристичних послуг має відповідати умовам договору на туристичне обслуговування, порядок і способи захисту порушених прав туристів визначаються Законом України «Про захист прав споживачів».

Відповідальність за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та майну туриста, встановлюється законом, якщо договором на туристичне обслуговування не передбачена більша відповідальність туроператора.

Стаття 21. Договір на екскурсійне обслуговування

За договором на екскурсійне обслуговування одна сторона (суб'єкт, що здійснює туристичну діяльність) за встановлену договором плату зобов'язується надати за замовленням іншої сторони (екскурсанта) обслуговування, істотною частиною якого є послуги екскурсовода (гіда-перекладача) загальною тривалістю не більше 24 годин, які не включають у себе послуги з розміщення.

Договір на екскурсійне обслуговування укладається за правилами, визначеними цивільним законодавством, у тому числі шляхом видачі ваучера.

Стаття 21. Туристичний супровід. Договір на туристичний супровід

Фахівець туристичного супроводу повинен мати вищу освіту та освіту, пов'язану з наданням послуг туристичного супроводу, що підтверджується документами, які видаються юридичними особами чи фізичними особами – підприємцями, що провадять навчання з підготовки фахівці туристичного супроводу.

При підготовці освітньої програми для фахівців туристичного супроводу враховуються вимоги стандарту ДСТУ EN 15565.

Фахівці туристичного супроводу при здійсненні туристичного супроводу повинні мати при собі бейдж, на якому нанесено особисті дані українською мовою та транслітеровані на англійську мову,

Загальні положення про договір на надання послуг застосовуються до договору на екскурсійне обслуговування, якщо інше не передбачено законом та не суперечить суті зобов'язання.

Особа, яка надає екскурсійні послуги, зобов'язана до укладення договору на екскурсійне обслуговування надати екскурсанту необхідну і достовірну інформацію щодо екскурсійного обслуговування, його видів і особливостей, кваліфікації екскурсовода, про порядок і строки оплати екскурсійних послуг, а також надати екскурсанту на його прохання іншу інформацію з питань екскурсійного обслуговування.

Відповідальність сторін за невиконання, ненадлежне виконання зобов'язань відповідно до договору на екскурсійне обслуговування, порядок припинення договору на екскурсійне обслуговування визначаються відповідно до цивільного законодавства та законодавства з питань захисту прав споживачів.

номер, за яким такого фахівця унесено до Реєстру, фотографія, мови проведення екскурсії, якщо фахівець туристичного супроводу володіє іноземними мовами.

Фахівці туристичного супроводу зобов'язані один раз на п'ять років пройти підвищення кваліфікації та повідомити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, про зміни, що відбулися, протягом семи календарних днів з дня настання таких змін.

Для організації надання послуг туристичного супроводу групі туристів або екскурсантів туроператори (турагенти) зобов'язані користуватися послугами фахівців туристичного супроводу, інформацію про яких внесено до Реєстру.

Фахівець туристичного супроводу надає послуги на підставі письмового договору, укладеного в порядку, визначеному законодавством.

За договором на туристичний супровід одна сторона (фахівець туристичного супроводу) за встановлену договором плату зобов'язується надати за замовленням іншої сторони (екскурсанта-ів)) обслуговування, істотною частиною якого є послуги екскурсовода (гіда-перекладача).

У договорі на туристичний супровід зазначаються наступні істотні умови:

найменування фізичної особи - підприємця, його реквізити, в тому числі банківські, юридична та фактична адреси, контактні дані,

інформації з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про державну реєстрацію як фізичної особи – підприємця;

місце провадження екскурсійної діяльності;

види послуг, що надаються (види та назви екскурсій);

інформація про вклучення фахівця туристичного супроводу до Реєстру;

порядок оплати туристичного супроводу;

місце зустрічей-відправок (збору екскурсантів) і терміни проведення туристичного супроводу;

засоби перевезення;

	<p>умови страхування; вимоги та умови забезпечення безпеки екскурсантів на маршруті;</p> <p>мова, на якій проводиться туристичний супровід. Фахівець туристичного супроводу зобов'язаний до укладення договору на туристичний супровід надати екскурсанту необхідну і достовірну інформацію щодо туристичного супроводу, його видів і особливостей, кваліфікації екскурсовода, про порядок і строки оплати екскурсійних послуг, а також надати екскурсанту на його прохання іншу інформацію з питань туристичного супроводу.</p> <p>Відповідальність сторін за невиконання, неналежне виконання зобов'язань відповідно до договору на туристичний супровід, порядок припинення договору на туристичний супровід визначаються відповідно до цивільного законодавства та законодавства з питань захисту прав споживачів.</p>
<p>Стаття 23. Ваучер</p> <p>Ваучер - форма письмового договору на туристичне або на екскурсійне обслуговування, яка може використовуватися відповідно до цього Закону.</p> <p>У договорі на туристичне обслуговування, укладеному шляхом видачі ваучера, мають міститися такі дані:</p> <p>найменування та місцезнаходження суб'єкта туристичної діяльності, номер ліцензії на відповідний вид діяльності, юридична адреса;</p> <p>прізвище, ім'я (по батькові) туриста (при груповій поїздки прізвища, імена (по батькові) членів групи);</p> <p>строки надання і види туристичних послуг, їх загальна вартість; назва, адреса та номер телефону об'єкта розміщення, його тип та категорія, режим харчування;</p> <p>розмір фінансового забезпечення відповідальності туроператора (турагента) або межі відповідальності суб'єкта туристичної діяльності за договором агентування;</p> <p>інші дані, обумовлені характером угоди, складом групи тощо; дата видачі ваучера.</p>	<p>Стаття 23. Ваучер</p> <p>Ваучер - довільна форма письмового договору на туристичне обслуговування або на туристичний супровід, яка може використовуватися відповідно до цього Закону.</p> <p>У договорі на туристичне обслуговування, укладеному шляхом видачі ваучера, мають міститися такі дані:</p> <p>повне найменування, адреса місцезнаходження та поштова адреса туроператора та/або турагента, фахівця туристичного супроводу, інформація про якого включена до Реєстру;</p> <p>прізвище, ім'я (по батькові) туриста (при груповій поїздки прізвища, імена (по батькові) членів групи);</p> <p>строки надання і види туристичних послуг, їх загальна вартість; назва, адреса та номер телефону об'єкта розміщення, його тип та категорія, режим харчування;</p> <p>розмір фінансового забезпечення, номер, дата і строк дії договору страхування цивільної відповідальності туроператора (турагента) або гарантії перед туристом, найменування, юридична, адреса місцезнаходження та поштова адреса установи, що надала фінансове забезпечення (для туроператора/турагента);</p> <p>інші дані, обумовлені характером угоди, складом групи; дата видачі ваучера.</p>

<p>Частину третьо статті 23 виключено</p> <p>Порядок оформлення ваучера та його використання затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму та курортів.</p>	<p>Частину третьо статті 23 виключено</p> <p>Виключено</p>
<p>Стаття 24. Права та обов'язки суб'єктів туристичної діяльності</p> <p>Частина друга</p> <p>Суб'єкти туристичної діяльності зобов'язані:</p> <p>проводити діяльність у галузі туризму, яка підлягає ліцензуванню, лише за наявності ліцензій;</p> <p>абзац третій частини другої статті 24 виключено</p> <p>залучати до надання туристичних послуг осіб, які відповідають встановленим законодавством відповідним кваліфікаційним вимогам;</p> <p>надавати туристам необхідну і достовірну інформацію про туристичні послуги, права, обов'язки та правила поведінки туристів (екскурсантів), умови страхування, порядок відшкодування завданих збитків, умови відмови від послуг, правила візового митного режиму, перетинання державного кордону та іншу інформацію, передбачену цим Законом;</p> <p>надавати туристичні послуги в обсягах та в терміни, обумовлені договором;</p> <p>виконувати вимоги закону щодо забезпечення безпеки туристів, охорони туристичних ресурсів України та довкілля;</p> <p>вести облікову та іншу визначену законодавством документацію, надавати в установленому порядку бухгалтерську та статистичну звітність;</p> <p>відшкодовувати в установленому порядку збитки, завдані туристам (екскурсантам), іншим особам та довкіллю.</p>	<p>Стаття 24. Права та обов'язки суб'єктів туристичної діяльності</p> <p>Частина друга</p> <p>Суб'єкти туристичної діяльності зобов'язані:</p> <p>проводити діяльність у галузі туризму лише на підставі поданої декларації;</p> <p>залучати до надання туристичних послуг осіб, які відповідають встановленим законодавством відповідним кваліфікаційним вимогам;</p> <p>надавати туристам необхідну і достовірну інформацію про туристичні послуги, права, обов'язки та правила поведінки туристів (екскурсантів), умови страхування, порядок відшкодування завданих збитків, умови відмови від послуг, правила візового митного режиму, перетинання державного кордону та іншу інформацію, передбачену цим Законом;</p> <p>надавати туристичні послуги в обсягах та в терміни, обумовлені договором;</p> <p>виконувати вимоги закону щодо забезпечення безпеки туристів, охорони туристичних ресурсів України та довкілля;</p> <p>вести облікову та іншу визначену законодавством документацію, надавати в установленому порядку бухгалтерську та статистичну звітність;</p> <p>відшкодовувати в установленому порядку збитки, завдані туристам (екскурсантам), іншим особам та довкіллю.</p>
<p>Стаття 25. Права та обов'язки туристів і екскурсантів</p> <p>Частина перша</p> <p>Туристи і екскурсанти мають право на:</p> <p>реалізацію закріплених Конституцією України прав громадян на відпочинок, свободу пересування, відновлення і зміцнення здоров'я, на</p>	<p>Стаття 25. Права та обов'язки туристів і екскурсантів</p> <p>Частина перша</p> <p>Туристи і екскурсанти мають право на:</p> <p>реалізацію закріплених Конституцією України прав громадян на відпочинок, свободу пересування, відновлення і зміцнення здоров'я, на</p>

<p>безпечне для життя і здоров'я довкілля, задоволення духовних потреб, захист і повагу людської гідності;</p> <p>необхідну і достовірну інформацію про правила в'їзду до країни (місця) тимчасового перебування, а також виїзду з країни (місця) тимчасового перебування і перебування там, про звичай місцевого населення, пам'ятки природи, історії, культури та інші об'єкти туристичного показу, що знаходяться під особливою охороною, стан навколишнього середовища;</p> <p>інформацію про наявність у суб'єкта, що здійснює підприємницьку діяльність у галузі туризму, інших документів, наявність яких передбачена законодавством;</p> <p>.....</p> <p>Стаття відсутня</p>	<p>безпечне для життя і здоров'я довкілля, задоволення духовних потреб, захист і повагу людської гідності;</p> <p>необхідну і достовірну інформацію про правила в'їзду до країни (місця) тимчасового перебування, а також виїзду з країни (місця) тимчасового перебування і перебування там, про звичай місцевого населення, пам'ятки природи, історії, культури та інші об'єкти туристичного показу, що знаходяться під особливою охороною, стан навколишнього середовища;</p> <p>інформацію про наявність у Реєстрі суб'єкта туристичної діяльності, який провадить туристичну діяльність;</p> <p>.....</p> <p>Стаття 25¹. Звітність суб'єктів туристичної діяльності</p> <p>Суб'єкти туристичної діяльності зобов'язані вести бухгалтерський облік, фінансову та статистичну звітність, бути зареєстрованим в органах доходів і зборів та сплачувати до бюджету обов'язкові платежі відповідно до закону.</p> <p>Суб'єкти туристичної діяльності, які подали декларацію та включені до Реєстру, щороку до 20 лютого подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, в письмовій чи в електронній формі звіт про туристичну діяльність за попередній рік. Порядок подання та форма звіту про туристичну діяльність затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму.</p>
<p>Стаття 26. Професійна підготовка фахівців у галузі туризму</p> <p>Професійна підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації кадрів у галузі туризму здійснюються державними, комунальними та приватними навчальними закладами в порядку, визначеному законодавством.</p> <p>Підготовка окремих категорій фахівців туристичного супроводу (гідів-перекладачів, екскурсоводів, спортивних інструкторів, провідників тощо), які не потребують здобуття громадянськими</p>	<p>Стаття 26. Професійна підготовка фахівців у галузі туризму</p> <p>Професійна підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації кадрів у галузі туризму здійснюються державними, комунальними та приватними навчальними закладами в порядку, визначеному законодавством.</p> <p>Підготовка окремих категорій фахівців туристичного супроводу (гідів-перекладачів, екскурсоводів, спортивних інструкторів, провідників тощо), які не потребують здобуття громадянськими професійно-технічної</p>

<p>професійно-технічної або вищої освіти із здобуттям кваліфікації за певним освітньо-кваліфікаційним рівнем, може здійснюватися у встановленому порядку юридичними чи фізичними особами.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму та курортів, бере участь у підготовці навчальних планів і програм навчання фахівців у галузі туризму, їх професійній підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації.</p>	<p>або вищої освіти із здобуттям кваліфікації за певним освітньо-кваліфікаційним рівнем, може здійснюватися у встановленому порядку юридичними чи фізичними особами – підприємцями.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму та курортів, бере участь у підготовці навчальних планів і програм навчання фахівців у галузі туризму, їх професійній підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації.</p>
<p>Стаття 27. Наукові дослідження розвитку туризму</p> <p>Наукові дослідження розвитку туризму проводяться з метою: наукового забезпечення державної політики в галузі туризму, прогнозування та визначення перспектив його розвитку; встановлення методик класифікації та оцінки туристичних ресурсів, режиму їх охорони, збереження та відновлення, порядку використання;</p> <p>обліку гранично припустимих навантажень на об'єкти культурної спадщини та довкілля;</p> <p>розробки пропозицій щодо проєктів державних цільових, регіональних та місцевих програм розвитку туризму, а також щодо визначення ліцензійних умов та переліку посад фахівців туристичного супроводу, кваліфікаційних вимог щодо них, удосконалення професійної підготовки фахівців у сфері туристичної діяльності тощо.</p> <p>Визначення пріоритетних напрямів, керівництво та координація наукових досліджень у галузі туризму належать до компетенції наукового центру розвитку туризму.</p> <p>Положення про науковий центр розвитку туризму затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму та курортів.</p>	<p>Стаття 27. Наукові дослідження розвитку туризму</p> <p>Наукові дослідження розвитку туризму проводяться з метою: наукового забезпечення державної політики в галузі туризму, прогнозування та визначення перспектив його розвитку; встановлення методик класифікації та оцінки туристичних ресурсів, режиму їх охорони, збереження та відновлення, порядку використання;</p> <p>обліку гранично припустимих навантажень на об'єкти культурної спадщини та довкілля;</p> <p>розробки пропозицій щодо проєктів державних цільових, регіональних та місцевих програм розвитку туризму, а також щодо визначення переліку посад фахівців туристичного супроводу, кваліфікаційних вимог щодо них, удосконалення професійної підготовки фахівців у сфері туристичної діяльності.</p> <p>Пріоритетні напрями наукових досліджень у сфері туризму шорочу визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму.</p> <p>Положення про науковий центр розвитку туризму затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму.</p>
<p>Стаття 28. Об'єднання суб'єктів туристичної діяльності та неприбуткові організації в галузі туризму</p> <p><i>Частина четверта</i></p>	<p>Стаття 28. Об'єднання суб'єктів туристичної діяльності та неприбуткові організації в галузі туризму</p> <p><i>Частина четверта</i></p>

<p>Неприбуткові організації в галузі туризму можуть спрямовувати свою діяльність на:</p> <p>формування і поширення інформації про туристичні ресурси України;</p> <p>підготовку пропозицій щодо розвитку туризму, курортно-рекреаційної сфери, охорони туристичних ресурсів України, їх збереження та відновлення, порядку використання;</p> <p>популяризацію туризму і сприяння його розвитку;</p> <p>розробку власних стандартів туристичного, готельного, екскурсійного та іншого обслуговування, схвалення кодексів усталеної практики та правил професійної етики;</p> <p>впровадження власних систем контролю якості здійснення туристичної діяльності;</p> <p>пропонування для спільного використання юридичними особами та громадянами-підприємцями, що надають туристичні послуги, знаків для товарів і послуг;</p> <p>вдосконалення освітніх програм з професійного навчання в галузі туризму, підвищення рівня професійної підготовки працівників і фахівців у галузі туризму;</p> <p>саморегулювання в галузі туризму;</p> <p>реалізацію та захист спільних прав і інтересів учасників туристичної діяльності;</p> <p>абзаци відсутні</p> <p>вирішення інших завдань, що не суперечать законодавству України.</p>	<p>Неприбуткові організації в галузі туризму можуть спрямовувати свою діяльність на:</p> <p>формування і поширення інформації про туристичні ресурси України;</p> <p>підготовку пропозицій щодо розвитку туризму, курортно-рекреаційної сфери, охорони туристичних ресурсів України, їх збереження та відновлення, порядку використання;</p> <p>популяризацію туризму і сприяння його розвитку;</p> <p>розробку власних стандартів туристичного, готельного, екскурсійного та іншого обслуговування, схвалення кодексів усталеної практики та правил професійної етики;</p> <p>впровадження власних систем контролю якості здійснення туристичної діяльності;</p> <p>пропонування для спільного використання юридичними особами та фізичними особами-підприємцями, що надають туристичні послуги, знаків для товарів і послуг;</p> <p>вдосконалення освітніх програм з професійного навчання в галузі туризму, підвищення рівня професійної підготовки працівників і фахівців у галузі туризму;</p> <p>реалізацію та захист спільних прав і інтересів учасників туристичної діяльності;</p> <p>формування та просування конкурентоспроможного національного туристичного пакету на цільових ринках;</p> <p>створення позитивного іміджу України на міжнародному туристичному ринку як привабливої туристичної дестинації;</p> <p>участь у міжнародних та національних виставково-ярмаркових заходах у сфері туризму;</p> <p>забезпечення функціонування національної мережі туристичних інформаційних центрів;</p> <p>забезпечення оновлення інформації про туристичні можливості України на туристичному веб-сайті у мережі Інтернет;</p> <p>виготовлення та розповсюдження в Україні та за кордоном інформаційних матеріалів про туристичні можливості України (поліграфічна продукція, сувеніри);</p> <p>вирішення інших завдань, що не суперечать законодавству України.</p>
---	--

Стаття відсутня	<p>Стаття 28¹. Об'єднання суб'єктів туристичної діяльності</p> <p>Об'єднання суб'єктів туристичної діяльності (далі – об'єднання) – громадське об'єднання учасників туристичного ринку, які провадять різні види туристичної діяльності, та створюється з метою захисту інтересів своїх членів, інтересів інших учасників туристичного ринку.</p> <p>Об'єднання є юридичною особою, зареєстрованою в порядку, визначеному законодавством, діє на підставі статуту, затвердженого на установчому засіданні, та не має на меті отримання прибутку.</p> <p>Об'єднання набуває статусу саморегульованої організації (далі – СРО) за певним видом туристичної діяльності або декількома видами, у разі об'єднання учасників, які провадять різні види туристичної діяльності, з дня надання йому статусу СРО центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму.</p> <p>Для набуття статусу СРО об'єднання повинно відповідати таким вимогам:</p> <p>об'єднувати більше 35 відсотків суб'єктів туристичної діяльності за одним з видів такої діяльності, визначених цим Законом, які мають досвід роботи на туристичному ринку не менше одного року, та включені до Реєстру;</p> <p>мати внутрішні документи СРО (статут СРО, правила туристичної діяльності за певним видом, інші внутрішні документи, які визначають порядок функціонування СРО, порядок виконання повноважень СРО відповідно до статуту та законодавства у сфері туризму);</p> <p>керівники учасників об'єднання повинні мати стаж роботи у сфері туризму не менше п'яти років;</p> <p>керівник та заступники керівника виконавчого органу СРО, керівники структурних підрозділів СРО не можуть перебувати у трудових відносинах із членами СРО, мати судимість за посадові злочини, не зняту або не погашену в установленому законодавством порядку.</p> <p>Для набуття статусу СРО об'єднання подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує</p>
-----------------	--

державну політику у сфері туризму, заяву про надання статусу СРО, що містить інформацію щодо:

об'єднання (повне найменування, місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, номер телефону, адресу електронної пошти юридичної особи);

виду туристичної діяльності, який провадять учасники об'єднання (один або декілька).

До заяви про надання статусу СРО додаються такі документи: перелік членів СРО, який включає повне найменування, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, чи прізвище, ім'я по батькові фізичної особи – підприємця, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта), підписаний керівником СРО;

засвідчені керівником СРО внутрішні документи СРО (статут СРО, правила туристичної діяльності за певним видом, інші внутрішні документи, які визначають порядок функціонування СРО, порядок виконання повноважень СРО відповідно до статуту та законодавства у сфері туризму);

засвідчені керівником СРО копії документів (їх витягів), що підтверджують стаж роботи керівників учасників об'єднання у сфері туризму не менше п'яти років.

Заява про надання статусу СРО та документи подаються в письмовій формі особисто керівником СРО чи його представником (законним представником), або надсилається поштою, а в електронній формі – через Єдиний державний портал адміністративних послуг.

За результатами розгляду поданих об'єднанням документів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну

політику у сфері туризму у строк п'ять робочих днів приймає рішення про надання об'єднанню статусу СРО або вмотивоване рішення про відмову в наданні такого статусу. Надання статусу СРО здійснюється безоплатно. Статус СРО надається строком на п'ять років.

Підставою для відмови в наданні статусу СРО є:

відсутність документів, необхідних для надання об'єднанню статусу СРО;
 невідповідність поданих документів та даних, які вони містять, вимогам цього Закону;
 виявлення недостовірних даних у документах, необхідних для отримання статусу СРО.

Після усунення причин, що стали підставою для прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері туризму, рішення про відмову у наданні об'єднанню статусу СРО, таке об'єднання має право повторно подати заяву про надання статусу СРО та документи, визначені цією статтею.

Припинення статусу СРО здійснюється:

за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму, у таких випадках:
 на підставі заяви СРО про припинення СРО;
 встановлення факту невідповідності СРО вимогам, передбачених цією статтею;

за рішенням суду про припинення статусу СРО.

Об'єднання, статус якого як СРО припинено судом, не може протягом року з дня вступу рішення суду в законну силу подавати документи до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму, для надання статусу СРО.

Об'єднання, включаючи об'єднання, що набуло статусу СРО, має право:

надавати пропозиції щодо вдосконалення законодавства у сфері туризму, брати участь в обговоренні проектів нормативно-правових актів у сфері туризму;
 представляти інтереси членів СРО у відносинах з органами

державної влади, органами місцевого самоврядування;

делегувати свого представника для участі у консультативних, дорадчих та інших допоміжних органах, утворених при органах виконавчої влади;

у порядку, передбаченому законодавством, отримувати в органах державної влади та органах місцевого самоврядування інформацію, необхідну для виконання завдань СРО;

здійснювати професійне навчання, підвищення кваліфікації членів СРО, впроваджувати норми професійної етики у сфері туризму, розробляти і затверджувати методичні рекомендації щодо провадження відповідного виду професійної діяльності на туристичному ринку;

встановлювати інші вимоги щодо виконання своїми членами правил провадження туристичної діяльності в Україні, забезпечення виконання ними вимог цього Закону, інших нормативних актів у сфері туризму.

Об'єднання, включаючи об'єднання, що набуло статусу СРО, зобов'язане:

дотримуватись вимог законодавства України та правил туристичної діяльності, затверджених СРО;

розробляти і затверджувати обов'язкові для виконання всіма членами СРО правила провадження відповідного виду туристичної діяльності, за винятком тих правил, які прямо встановлені законом, заходи, спрямовані на запобігання порушенням членами СРО правил провадження відповідного виду туристичної діяльності;

встановлювати умови членства в СРО;

вести реєстр членів СРО та забезпечувати відкритість та загальнодоступність відомостей, що містяться в ньому;

розглядати звернення осіб щодо дій члена СРО та/або порушення ним правил СРО.

Об'єднання, включаючи об'єднання, що набуло статусу СРО, можуть виконувати інші повноваження, визначені статутом такого об'єднання, якщо передбачені в ньому повноваження не суперечать вимогам законодавства.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму, може делегувати

СРО повноваження щодо присвоєння (зміни) категорій колективним засобам розміщування строком на п'ять років.

Для набуття повноважень щодо присвоєння (зміни) категорій колективним засобам розміщування керівником СРО чи його представником (законним представником), подається письмова заява, оформлена в довільній формі особисто або надсилається поштою, або в електронній формі – через Єдиний державний портал адміністративних послуг.

До заяви додаються копії рішення виконавчого органу СРО про звернення щодо делегування повноважень щодо присвоєння (зміни) категорій колективним засобам розміщування, перелік учасників СРО на дату подання заяви.

У місячний строк після отримання заяви від СРО центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму, приймає рішення про делегування або відмову в делегуванні СРО повноважень. Делегування повноважень здійснюється безоплатно.

Підставою для відмови в делегуванні повноважень СРО є: відсутність документів, визначених частиною шістнадцятю цієї статті;

відсутність у об'єднання статусу СРО, який об'єднує більше 35 відсотків суб'єктів туристичної діяльності, що надають послуги з тимчасового розміщування;

виявлення недостовірних даних у документах, необхідних для делегування повноважень СРО.

Після усунення причин, що стали підставою для прийняття центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму, рішення про відмову у делегуванні повноважень СРО, таке СРО має право повторно подати заяву та документи, визначені частиною шістнадцятю цієї статті, які розглядаються у строк, визначений частиною сімнадцятю цієї статті.

У рішеннях про делегування СРО повноважень зазначаються: найменування СРО, якій делегуються повноваження; повноваження СРО щодо присвоєння (зміни) категорій колективним засобам розміщування;

	<p>строк, на який делегуються повноваження, який не може бути більшим, ніж строк дії рішення про надання статусу СРО;</p> <p>порядок інформування про виконання СРО делегованих повноважень.</p> <p>Рішення про делегування СРО повноважень щодо присвоєння (зміни) категорій колективним засобам розміщування приймається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері туризму.</p>
<p>Стаття 29. Органи, уповноважені на здійснення контролю за діяльністю в галузі туризму</p> <p>Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові та службові особи у випадках і в порядку, визначених законом, здійснюють контроль за додержанням вимог законодавства з питань туристичної діяльності, проводять перевірки якості надаваних (наданих) туристичних послуг, додержання ліцензійних умов, стандартів, норм і правил щодо здійснення туристичної діяльності та відповідно до закону накладають стягнення і вживають інших заходів за порушення законодавства в галузі туризму.</p>	<p>Стаття 29. Державний нагляд (контроль) у сфері туризму</p> <p>1. Державний нагляд (контроль) у сфері туризму здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів та Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації (далі - органи контролю) шляхом проведення планових та позапланових перевірок відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».</p> <p>Державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог цього Закону суб'єктами туристичної діяльності:</p> <p>які надають послуги з тимчасового розміщування, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів;</p> <p>які провадять туруператорську/турагентську діяльність, та надають послуги з туристичного супроводу – органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій.</p> <p>2. Зупинення провадження туристичної діяльності здійснюється за рішенням суду на підставі позову органу контролю.</p> <p>Підставою для зупинення провадження туристичної діяльності є здійснення туруператорської/турагентської діяльності без фінансового забезпечення своєї відповідальності, визначеної статтею 15 цього Закону.</p>

Стаття 30. Відповідальність за порушення законодавства в галузі туризму

Порушення законодавства в галузі туризму тягне за собою відповідальність згідно із законом.

Порушеннями законодавства в галузі туризму є:

провадження туроператорської діяльності без отримання відповідної ліцензії або недодержання ліцензійних умов; залучення до надання туристичних послуг осіб, які не відповідають встановленим законодавством відповідним кваліфікаційним вимогам;

або за чотвертій частини другої статті 30 виключено ненадання, несвочасне надання або надання туристові інформації, що не відповідає дійсності;

порушення вимог стандартів, норм і правил у галузі туризму;

незаконне використання категорії об'єкта туристичної інфраструктури;

порушення умов договору між туристом і суб'єктом туристичної діяльності з надання туристичних послуг;

невиконання розпоряджень уповноважених органів та осіб про усунення порушень ліцензійних умов;

порушення правил щодо охорони чи використання об'єктів туристичної інфраструктури, знищення або пошкодження об'єктів відвідування;

створення перешкод уповноваженій на те законом посадовій чи службовій особі у здійсненні контролю за туристичною діяльністю, у проведенні перевірки якості надаваних (наданих) туристичних послуг або додержанні ліцензійних умов, стандартів, норм і правил щодо здійснення туристичної діяльності;

незаконне втручання у здійснення туристичної діяльності; розголошення відомостей, що становлять конфіденційну або іншу охоронювану законом інформацію.

Законнами може передбачатися відповідальність і за інші порушення у сфері туристичної діяльності.

Стаття 30. Відповідальність за порушення законодавства у сфері туризму

Порушення законодавства у сфері туризму тягне за собою відповідальність згідно із законом.

За порушення законодавства у сфері туризму до суб'єктів туристичної діяльності, які надають послуги з тимчасового розміщування, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, застосовує адміністративно-господарські штрафи за:

1) залучення до надання туристичних послуг суб'єктів туристичної діяльності, які не подали декларацію, - штраф у розмірі десяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) надання завідомо недостовірної інформації у декларації - штраф у розмірі двадцяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Адміністративно-господарські штрафи, накладені посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, зараховуються до державного бюджету.

За порушення законодавства у сфері туризму до суб'єктів туристичної діяльності, які провадять туроператорську/турагентську діяльність, та надають послуги з туристичного супроводу, органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації застосовують адміністративно-господарські штрафи за:

1) залучення до надання туристичних послуг суб'єктів туристичної діяльності, які не подали декларацію, - штраф у розмірі десяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) надання завідомо недостовірної інформації у декларації - штраф у розмірі двадцяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

	<p>3) не забезпечення організованого в'їзду туриста в Україну та його в'їзду на період туристичного обслуговування у визначені в договорі на туристичне обслуговування строки перебування туриста, - штраф у розмірі десяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;</p> <p>4) не відповідність розміру фінансового забезпечення туроператора/турагента вимогам, визначеним статтею 15 цього Закону, - штраф у розмірі двадцяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;</p> <p>5) надання послуг фахівцями туристичного супроводу без інформування екскурсанта про особисті дані та номер, за яким такого фахівця унесено до Реєстру, - штраф у розмірі одного прожиткового мінімуму, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;</p> <p>6) неподання в установленій статтею 15 Закону строк інформації про наявність у туроператора фінансового забезпечення на новий строк - штраф у розмірі десяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.</p> <p>Адміністративно-господарські штрафи, накладені посадовими особами Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, зараховуються до загального фонду місцевих бюджетів.</p> <p>У разі несплати суб'єктом господарювання застосованої до нього штрафної санкції за результатами здійснених заходів державного нагляду (контролю) протягом 15 календарних днів з дня вручення або направлення розпорядчого документа в порядку, передбаченому Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», якщо розпорядчі документи не були оскаржені до органу державного нагляду (контролю) та/або в судовому порядку та залишені в силі, сума санкції стягується в судовому порядку.</p>
<p>Стаття 37. Особливості здійснення діяльності в Україні іноземними суб'єктами туристичної діяльності</p> <p><i>Частина друга</i></p>	<p>Стаття 37. Особливості здійснення діяльності в Україні іноземними суб'єктами туристичної діяльності</p> <p><i>Частина друга</i></p>

<p>Іноземні юридичні та фізичні особи можуть здійснювати туристичну діяльність шляхом утворення туристичних підприємств за законодавством України та отримання в установленому порядку ліцензії на здійснення туристичної діяльності.</p>	<p>Іноземні юридичні особи та іноземці можуть здійснювати туристичну діяльність шляхом утворення туристичних підприємств за законодавством України, виконання вимог цього Закону та подання декларації.</p>
<p>Розділ VIII ПРИКМІЩЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>.....</p> <p>3. Фізичні і юридичні особи, які отримали ліцензії на організацію іноземного, внутрішнього, зарубіжного туризму, екскурсійну діяльність до дня офіційного опублікування цього Закону, до 1 квітня 2004 року можуть безкоштовно на термін дії ліцензії старого зразка отримати ліцензії на провадження туристичної чи туристичної діяльності за умови виконання вимог цього Закону та Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності".</p> <p>.....</p> <p>5. Пункт 50 статті 9 Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2001 р., № 22, ст. 105) викласти в такій редакції:</p> <p>"50) туристична та туристична діяльність".</p>	<p>Розділ VIII ПРИКМІЩЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>Виключено</p>
<p>Закон України «Про дозвілну систему у сфері господарської діяльності»</p> <p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані зі здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.</p> <p>Дія цього Закону не поширюється на відносини, що виникають під час здійснення заходів валютного контролю, митного контролю на кордоні, державного експортного контролю, контролю за дотриманням бюджетного законодавства, банківського нагляду, державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, державного нагляду (контролю) в галузі телебачення і</p>	<p>Стаття 2. Сфера дії цього Закону</p> <p>Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані зі здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.</p> <p>Дія цього Закону не поширюється на відносини, що виникають під час здійснення заходів валютного контролю, митного контролю на кордоні, державного експортного контролю, контролю за дотриманням бюджетного законодавства, банківського нагляду, державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, державного нагляду (контролю) в галузі телебачення і радіомовлення,</p>

радіомовлення.	декларування діяльності суб'єктів туристичної діяльності.
	Закон України «Про захист прав споживачів»
Стаття відсутня	<p>11-1. Особливості захисту прав споживачів туристичних послуг</p> <p>1. Цей Закон застосовується до відносин, що виникають при захисті прав споживачів туристичних послуг у частині, що не поширюється на Закон України «Про туризм».</p>
	Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності»
<p>Стаття 7. Перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню</p> <p>1. Ліцензуванню підлягають такі види господарської діяльності:</p> <p>....</p> <p>19) туроператорська діяльність;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 7. Перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню</p> <p>1. Ліцензуванню підлягають такі види господарської діяльності:</p> <p>...</p> <p>Виключено</p>

Директор департаменту туризму та курортів
 Мінекономрозвитку
 «___» _____ 2018 р.

 О. В. Сердюк